

การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหาร
ของประชากรไทย พ.ศ.2560

A STUDY OF FOOD CONSUMPTION
BEHAVIOR OF THAI POPULATION IN 2017

กรรณก เถรว่อง
ชนากานต์ คำคล้าย
ธีร์อลิน พัฒนอภิวัต
สุทธิดา ยนต์ชัยไทรงาม

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (สถิติประยุกต์)

ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A STUDY OF FOOD CONSUMPTION
BEHAVIOR OF THAI POPULATION IN 2017

Konkanok Thenwong
Chanakarn Kumkloy
Teealin Phattanaapiwasu
Sutthida Yonchaisaingam

A SPECIAL PROBLEM SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENT FOR
THE DEGREE OF BACHELOR OF SCIENCE (APPLIED STATISTICS)
DEPARTMENT OF STATISTICS, FACULTY OF SCIENCE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
ACADEMIC YEAR 2018

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ

การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทย

พ.ศ.2560

A Study Of Food Consumption Behavior Of Thai
Population In 2017

ชื่อนักศึกษา

นางสาวกรรณก เถรว่อง 58051182

นางสาวชนากานต์ คำคล้าย 58051204

นางสาวธีรอลิน พัฒนอภิวสุ 58051261

นางสาวสุทธิดา ยนต์ชัยไทรงาม 58051334

ปริญญา

วิทยาศาสตร์บัณฑิต (สถิติประยุกต์)

ภาควิชา

สถิติ

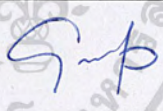
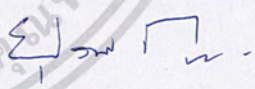
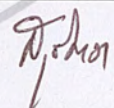
ปีการศึกษา

2561

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ สุจิตรา สุนทรมัต

คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) อนุมัติให้
ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (สถิติประยุกต์)
ประจำปีการศึกษา 2560

คณะกรรมการสอบ	ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.สิทธิชัย เจริญเศรษฐศิลป์ ประธานกรรมการ	
ดร.ยุวดี กล่อมวิเศษ กรรมการ	
อาจารย์ สุจิตรา สุนทรมัต กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา	

ลิขสิทธิ์ของคณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ	การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ.2560		
ชื่อนักศึกษา	นางสาวกรรณก	เถรว่อง	58051182
	นางสาวชนากานต์	คำคล้าย	58051204
	นางสาวธีร้อลิน	พัฒนอภิวสุ	58051261
	นางสาวสุทธิดา	ยนต์ชัยไพโรจาม	58051334
ปริญญา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (สถิติประยุกต์)		
ภาควิชา	สถิติ		
คณะ	วิทยาศาสตร์		
มหาวิทยาลัย	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.)		
ปีการศึกษา	2561		
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ สุจิตรา สุนทรมัต		

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ.2560 กลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้ คือ ประชากรไทยปี พ.ศ. 2560 ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Two-stage Sampling มีขนาดตัวอย่างจำนวน 66,217 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความเป็นเอกพันธ์ (Chi-Square Test of Homogeneity) การทดสอบ Z (Z-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการทดสอบครัสคาลวอลลิส (Kruskal-Wallis Test) โดยใช้ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ภูมิลำเนาภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุ 25-59 ปี นับถือศาสนาพุทธ มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีสถานภาพสมรส คือ สมรส และมีสถานภาพการทำงาน คือ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง พฤติกรรมการบริโภคอาหารส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ ความรู้สึกอยากทาน นิยมรสชาติอาหารจืด มีวิธีการปรุงอาหารแบบการต้ม/ลวกสุก ส่วนใหญ่สิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ และความอยากทานและบุคคลส่วนใหญ่ไม่ปรุงอาหารก่อนรับประทาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สาเหตุที่ทานอาหารว่าง รสชาติอาหารที่ทาน วิธีการปรุงอาหารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นต้นการค้าอาหาร และสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร แตกต่างกันตามภาค เขตการปกครองไม่วางารณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพศ ช่วงอายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และสถานภาพการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จำนวนวันการบริโภคอาหารต่อสัปดาห์ของกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมัน แตกต่างกันตามลักษณะส่วนบุคคลทั้งหมด โดยไม่มีการทดสอบสมมติฐานตามสถานภาพการทำงาน

จำนวนวันการบริโภคอาหารต่อสัปดาห์ของกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมัน กลุ่มไข่ กลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนม กลุ่มผักและผลไม้สด และกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ แตกต่างกันตามภาค เขตการปกครอง เพศ ช่วงอายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และสถานภาพการทำงาน จำนวนวันการบริโภคอาหารต่อสัปดาห์ของกลุ่มอาหารทะเล กลุ่มอาหารไขมันสูง กลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบ และกลุ่มอาหารประเภทจานด่วนทางตะวันตก แตกต่างกันตามลักษณะส่วนบุคคลทั้งหมด ยกเว้นไม่แตกต่างกันตามเพศ และจำนวนวันการบริโภคอาหารต่อสัปดาห์ของกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารแตกต่างกันตามลักษณะส่วนบุคคลทั้งหมด ยกเว้นไม่แตกต่างกันตามสถานภาพสมรส

จำนวนวันการบริโภคอาหารต่อสัปดาห์ของกลุ่มอาหารสำเร็จรูปแตกต่างกันตามลักษณะส่วนบุคคลทั้งหมด ยกเว้นไม่แตกต่างกันตามเขตการปกครอง โดยไม่มีการทดสอบสมมติฐานตามระดับการศึกษา

คำสำคัญ : การบริโภคอาหาร พฤติกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title	A Study Of Food Consumption Behavior Of Thai Population In 2017		
Students	Miss Konkanok	Thenwong	58051182
	Miss Chanakarn	Kumkloy	58051204
	Miss Teealin	Phattanaapiwasu	58051261
	Miss Sutthida	Yonchaisaingam	58051334
Degree	Bachelor of Science (Applied Statistics)		
Department	Statistics		
Faculty	Science		
University	King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL)		
Academic Year	2017		
Advisor	Sujitra Sukonthamut		

Abstract

We analyzed the food consumption behavior of the Thai population in 2017. The subjects were Thai, aged 6 years and over which we used secondary data from the National Statistical Office. A stratified two-stage sampling model had a sample size of 66,217 people. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, chi-squared test of homogeneity, Z-test, one-way ANOVA and Kruskal-Wallis Test with significance level at 0.05.

The personal characteristics of the subjects showed that most of the sample groups lived in municipal areas in the central and northeastern regions of Thailand, were female at the age of 25-59 years old. Most of them were Buddhist, had a primary education level, were married and worked as entrepreneurs. Snack eating is a dietary behavior which is mostly caused by craving. They prefer to eat flavorless food that has been boiled. The first considerations before buying food are preference and craving, and most people do not taste before they eat.

The hypothesis test found that the reason for eating snacks, flavor, cooking method and the first consideration before buying food have a difference according to

เอกสารนี้เป็นของสงวนลิขสิทธิ์ของคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่ควรนำออกใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

the region, municipality area, gender, age range, religion, education level, marital status and work status with statistical significance.

The number of days for food consumption per week in fat meat group have differences according to all personal characteristics without hypotheses testing based on work status.

There were significant differences in the number of days per week that fish, lean meats, eggs, milk and dairy products, fresh fruits and vegetables, and non-alcoholic beverages were consumed for regions, administrative district, gender, age range, religion, education level, marital status, and work status. The number of days of food consumption per week of seafood groups, high fat food, snack or crunchy snacks, and western fast food have differences according to all personal characteristics except gender. The number of days for food consumption per week of dietary supplement groups have differences to all personal characteristics except in marital status.

The number of date of food consumption per week of instant food varies according to all personal characteristics except administrative district without hypotheses testing of education level.

Keywords: Behavior, Food consumption

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้จัดทำปัญหาพิเศษขอขอบคุณบุคคลและหน่วยงานที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ และความกรุณาในการให้คำแนะนำและคำปรึกษาจนปัญหาพิเศษฉบับนี้จนสำเร็จสมบูรณ์ ดังนี้

อาจารย์ สุจิตรา สุคนธมัต อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้ ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้แก่ผู้จัดทำ ซึ่งคอยให้คำแนะนำ คำปรึกษา และความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับแนวทางการทำปัญหาพิเศษ ตลอดจนช่วยตรวจทานความถูกต้อง จนกระทั่งปัญหาพิเศษฉบับนี้มีความสมบูรณ์และสำเร็จไปได้ด้วยดี

ผศ.ดร.สิทธิชัย เจริญเศรษฐศิลป์ และดร.ยุวดี กล่อมวิเศษ คณะกรรมการในการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้ ซึ่งให้คำแนะนำ และชี้ข้อผิดพลาดในการทำปัญหาพิเศษ

เจ้าหน้าที่ภาควิชาสถิติทุกท่าน ที่คอยช่วยประสานงานและอำนวยความสะดวกแก่ผู้จัดทำปัญหาพิเศษตลอดระยะเวลาการดำเนินงาน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ในการอนุเคราะห์ข้อมูล และให้ความช่วยเหลือในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้เป็นอย่างดี

เพื่อน ๆ ทุกคนที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด และผู้ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของปัญหาพิเศษฉบับนี้ ซึ่งไม่ได้กล่าวนามไว้ทุกคน

และสุดท้ายนี้บุคคลที่สำคัญที่สุดในชีวิต ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ผู้ให้การสนับสนุน ตลอดจนคอยช่วยเหลือและให้กำลังใจเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

กรกนก	เถรว่อง
ชนากานต์	คำคล้าย
ธีร์อลิน	พัฒน์อภิวิสุ
สุทธิดา	ยนต์ชัยไทรงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.5 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	2
1.6 สมมติฐาน	5
1.7 นิยามศัพท์	5
1.8 กรอบแนวคิดวิจัย	6
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค	8
2.1.1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค	8
2.1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค	12
2.2 ความหมายและประเภทของอาหาร	17
2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	27
2.4 ทฤษฎีทางสถิติที่นำมาใช้ในการวิจัย	29
2.4.1 แหล่งข้อมูล	29
2.4.2 การสุ่มตัวอย่าง	29
2.4.3 ประเภทของระดับของการวัดค่าของข้อมูล	31
2.4.4 สถิติเชิงพรรณนา	31
2.4.5 สถิติเชิงอนุมาน	32
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
3.2 ระยะเวลาการดำเนินงาน	45
3.3 ประชากร	45
3.4 กลุ่มตัวอย่าง	45
3.5 รายการข้อมูลที่เก็บรวบรวม	47
3.5.1 ข้อมูลพื้นฐานด้านลักษณะส่วนบุคคล	47
3.5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารต่างๆ	47
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่าง	48
4.2 พฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทยปี พ.ศ. 2560 ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป	51
4.3 ทดสอบสมมติฐาน	52
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	132
5.1 สรุปผลการวิจัย	132
5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล	132
5.1.2 พฤติกรรมการบริโภคอาหาร	132
5.2 สรุปผลการทดสอบและสมมติฐาน	133
5.2.1 การวิเคราะห์ความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	133
5.2.2 การวิเคราะห์ความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ทาน จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	135
5.2.3 การวิเคราะห์ความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหาร จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	136
5.2.4 การวิเคราะห์ความแตกต่างของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรก ก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	138
5.2.5 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมัน ต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	141
5.2.6 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและ เนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	142
5.2.7 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเล ต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	144

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.8 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	146
5.2.9 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและ ผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์	147
5.2.10 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหาร ไขมันสูงต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	149
5.2.11 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหาร กลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	150
5.2.12 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหาร กลุ่มอาหารประเภทจานด่วนทางตะวันตกต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	152
5.2.13 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผัก และผลไม้สดต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	154
5.2.14 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหาร กลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	155
5.2.15 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์ เสริมอาหารต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	157
5.2.16 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหาร สำเร็จรูปต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	159
5.3 ข้อเสนอแนะ	160
บรรณานุกรม	161
ภาคผนวก	164
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	165
ภาคผนวก ข ผลการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น	171
ภาคผนวก ค การนำเสนอด้วย PowerPoint	176

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ระยะเวลาการดำเนินงาน	45
4.1 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	48
4.2 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการบริโภคอาหาร	51
4.3 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามภาค	52
4.4 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามเขตการปกครอง	53
4.5 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามเพศ	53
4.6 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามช่วงอายุ	54
4.7 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามศาสนา	55
4.8 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามการศึกษา	56
4.9 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามสถานภาพสมรส	57
4.10 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามสถานภาพการทำงาน	58
4.11 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ทานจำแนกตามภาค	59
4.12 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ทานจำแนกตามเขตการปกครอง	60
4.13 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ทานจำแนกตามเพศ	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่	หน้า
4.14 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ท่านจำแนกตามช่วงอายุ	62
4.15 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ท่านจำแนกตามศาสนา	63
4.16 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ท่านจำแนกตามการศึกษา	64
4.17 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ท่านจำแนกตามสถานภาพการสมรส	65
4.18 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ท่านจำแนกตามสถานภาพการทำงาน	66
4.19 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามภาค	67
4.20 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามเขตการปกครอง	68
4.21 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามเพศ	69
4.22 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามช่วงอายุ	70
4.23 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามศาสนา	71
4.24 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามการศึกษา	72
4.25 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามสถานภาพการสมรส	73
4.26 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบ ความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามสถานภาพการทำงาน	74

4.27 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เสนออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
สิ่งที่มีค่าจนถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามภาค

ไม่วารณี่ใดๆ หงสน อักทงหามมเหตดแปลงเนื้อหาและตองอองงลงเจาของเอกสารทุกคร้งทมการนาไปใช้ 75

ตารางที่	หน้า
4.28 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของ สิ่งที่มีค่านึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามเขตการปกครอง	76
4.29 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของ สิ่งที่มีค่านึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามเพศ	77
4.30 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของ สิ่งที่มีค่านึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามช่วงอายุ	78
4.31 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของ สิ่งที่มีค่านึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามศาสนา	79
4.32 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของ สิ่งที่มีค่านึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามระดับการศึกษา	80
4.33 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของ สิ่งที่มีค่านึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามสถานภาพการสมรส	82
4.34 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของ สิ่งที่มีค่านึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามสถานภาพการทำงาน	83
4.35 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์ของ ประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	84
4.36 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมัน ต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	88
4.37 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์ของ ประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	92
4.38 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	96
4.39 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนม ต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล.....	100
4.40 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์ ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	104
4.41 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือ ขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	108

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่	หน้า
4.42 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทจานด่วนทางตะวันตก ต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	112
4.43 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์ ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	116
4.44 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	120
4.45 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อ สัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	124
4.46 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์ ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	128
ข-1 ผลการตรวจสอบข้อสมมติฐานเบื้องต้นในการทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 ประชากร.....	171

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันคนไทยจัดงานพบปะสังสรรค์และกินอาหารปริมาณมาก ทั้งในงานเลี้ยงฉลอง ที่มักประกอบด้วยเค้ก คุกกี้ ช็อกโกแลต ขนมหวาน อาหารทอด อาหารสำเร็จรูป เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เครื่องดื่มสำเร็จรูปต่าง ๆ ซึ่งเป็นอาหารที่ให้พลังงานมาก เมื่อกินเข้าไปในปริมาณมาก จะส่งผลให้น้ำหนักเพิ่ม ไขมันในเลือดสูง เสี่ยงต่อการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เราจึงต้องดูแลสุขภาพโดยการออกกำลังกายเป็นประจำเพื่อเผาผลาญพลังงานส่วนเกินออกไปอย่างน้อยสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละ 30 นาที (อรรถพล, 2561) สถานการณ์แนวโน้มสุขภาพของประชาชนมีความเสี่ยงมากขึ้น จากการเปลี่ยนแปลงของประชากรและสิ่งแวดล้อมส่งผลให้พฤติกรรมบริโภคอาหารของเด็กไม่ถูกต้อง ทำให้เด็กขาดสารอาหารและมีภาวะโภชนาการเกิน การเจริญเติบโตช้าเจ็บป่วยบ่อย ความสามารถในการเรียนรู้ต่ำ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ และสมรรถภาพในการทำกิจกรรมและการเล่นกีฬาต่ำ เด็กส่วนใหญ่มีพฤติกรรมบริโภคที่ไม่เหมาะสม จากข้อมูลรายงานการสำรวจสุขภาพเด็กไทย พบว่าเด็กไทยที่มีภาวะโภชนาการเกินและเป็นโรคอ้วนรุนแรง โดยเด็กทุกกลุ่มอายุมีภาวะน้ำหนักเกินและอ้วนสูงกว่าภาวะผอม โดยเด็กอายุ 12-14 ปี มีภาวะน้ำหนักเกินและอ้วนรวมกันสูงสุด ร้อยละ 11.9 รองลงมาเป็นเด็กอายุ 6-11 ปี ร้อยละ 8.7 และ 1-5 ปี ร้อยละ 8.5 ตามลำดับ ทำให้พบปัญหาโรคไม่ติดต่อเรื้อรังเพิ่มขึ้น ทั้งในเด็กและผู้ใหญ่ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวล้วนแต่บั่นทอนคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ภายในประเทศอย่างยิ่ง (ธงชัย, 2557)

การมีพฤติกรรมบริโภคที่ดีมีส่วนทำให้ จิตใจเข้มแข็ง มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีจิตใจที่แจ่มใส กระตือรือร้น สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ง่าย และมีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (พุทธชาติ, 2550) ซึ่งปัจจุบันได้พบว่ามีพฤติกรรมบริโภคเปลี่ยนไปจากเดิม โดยหันมารับประทานอาหารจานด่วนเพื่อความสะดวกและรวดเร็ว ประหยัดเวลา สามารถรับประทานได้ทันทีเหมาะกับสังคมในสภาพที่รีบเร่ง รูปแบบการใช้ชีวิตของคนเราก็เปลี่ยนไปตามยุคสมัย ทำให้มีการบริโภคอาหารที่ไม่ถูกต้อง และชีวิตส่วนใหญ่ของคนไทยขาดการดูแลเรื่องการบริโภคอาหารที่ดีมีประโยชน์ต่อสุขภาพ ซึ่งปัญหาด้านสุขภาพของคนไทยที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง คือโรคเรื้อรังต่าง ๆ ซึ่งมีสาเหตุเบื้องต้นมาจาก โรคอ้วน และเป็นปัญหาที่นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ กลุ่มที่มีปัญหาเรื่องนี้มากที่สุด คือ กลุ่มเด็กและเยาวชน (ไพจิตร, 2553)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาพฤติกรรมบริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ. 2560 ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการวางแผนและเลือก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของ เพื่อให้สามารถดูแลสุขภาพตนเอง และครอบครัวในการบริโภคอาหารได้อย่างเหมาะสมและสามารถมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรง

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาการบริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ. 2560
- 2) วิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ. 2560 โดยจำแนกตามภาค เขต การปกครอง เพศ ช่วงอายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และสถานภาพการทำงาน

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาข้อมูลแบบทิวติง จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยใช้ประชากรไทยปี พ.ศ. 2560 ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ตลอดจนสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ดูแลด้านสาธารณสุขของประชาชน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและวางแผนหรือกำหนดมาตรการต่าง ๆ ตลอดจนประเมินผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชน
2. เพื่อให้ประชาชน องค์กร หน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชนได้รับรู้และตระหนักถึงการเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนให้เกิดการสร้างสุขภาพและดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว และชุมชน เพื่อให้มีสุขภาพที่ดีขึ้น

1.5 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษานี้ได้กำหนดตัวแปร ซึ่งประกอบด้วย 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independence Variable) คือ ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่

1.1 ภาค แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

- กรุงเทพมหานคร
- ภาคเหนือ
- ภาคกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภาคใต้

1.2 เขตการปกครอง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- ในเขตเทศบาล
- นอกเขตเทศบาล

1.3 เพศ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- เพศชาย
- เพศหญิง

1.4 ช่วงอายุ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- อายุ 6-14 ปี
- อายุ 15-24 ปี
- อายุ 25-59 ปี
- อายุ 60 ปีขึ้นไป

1.5 ศาสนา แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

- ศาสนาพุทธ
- ศาสนาอิสลาม
- ศาสนาคริสต์

1.6 ระดับการศึกษา แบ่งออกเป็น 9 กลุ่ม ดังนี้

- ไม่เคยเรียน
- ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษาตอนต้น
- มัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ
- มัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีพ
- ปวส./ปวท./อนุปริญญา
- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี
- อื่นๆ

1.7 สถานภาพสมรส แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

- โสด
- สมรส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- หย่า
- แยกกันอยู่

1.8 สถานภาพการทำงาน แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

- นายจ้าง
- ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง
- ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน
- ลูกจ้างรัฐบาล
- ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ
- ลูกจ้างเอกชน

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ พฤติกรรมการบริโภคอาหาร ได้แก่

- 2.1 สาเหตุที่ทานอาหารว่าง
- 2.2 รสชาติของอาหารที่ทาน
- 2.3 วิธีการปรุงอาหาร
- 2.4 สิ่งที่กำลังเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร
- 2.5 ชนิดของเครื่องปรุงที่ปรุงก่อนรับประทานอาหาร
- 2.6 จำนวนวันในการบริโภคอาหารแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ แบ่งออกเป็น 12 กลุ่ม ได้แก่
 - กลุ่มเนื้อสัตว์ไขมัน
 - กลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมัน
 - กลุ่มอาหารทะเล
 - กลุ่มไข่
 - กลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนม
 - กลุ่มอาหารไขมันสูง
 - กลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบ
 - กลุ่มอาหารประเภทจานด่วนทางตะวันตก
 - กลุ่มผักและผลไม้สด
 - กลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์
 - กลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร
 - กลุ่มอาหารสำเร็จรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 สมมติฐานการวิจัย

พฤติกรรมการบริโภคอาหารแตกต่างกัน จำแนกตาม ภาค เขตการปกครอง เพศ ช่วงอายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และสถานภาพการทำงาน

1.7 นิยามศัพท์

1. พฤติกรรมการบริโภคอาหาร หมายถึง ลักษณะของการแสดงออกหรือการปฏิบัติในการเลือกรับประทานอาหาร

2. ประชากรไทย หมายถึง ครัวเรือนส่วนบุคคลทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลทุกจังหวัดทั่วประเทศที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป ยกเว้น ครัวเรือนชาวต่างประเทศที่ทำงานในสถานทูตหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต

3. ครัวเรือน หมายถึง บุคคลเดียวหรือหลายคนซึ่งอาศัยเป็นประจำในบ้านหรือสถานที่อยู่เดียวกัน ทั้งนี้ไม่นับถึงว่าบุคคลนั้น จะมีความสัมพันธ์อันที่ญาติพี่น้องหรือไม่ก็ตาม

สถานที่อยู่แห่งหนึ่งหรือในบ้านเลขที่หนึ่ง อาจประกอบด้วยครัวเรือนเดียว หรือหลายครัวเรือนก็ได้ หรือครัวเรือนหนึ่งอาจมีสมาชิกอาศัยอยู่ในบ้านหลายหลัง หรือหลายห้องก็ได้ แต่จะต้องอยู่ในบริเวณหรือรั้วเดียวกัน หรือห้องติดกัน

4. ครัวเรือนส่วนบุคคล หมายถึง ครัวเรือนที่ประกอบขึ้นด้วยบุคคลเดียวหรือหลายคน อาศัยอยู่ในบ้านหรือที่อยู่อาศัยเดียวกัน และจัดหาหรือใช้สิ่งอุปโภคบริโภค อันจำเป็นแก่การครองชีพร่วมกัน บุคคลเหล่านี้อาจเป็นญาติหรือไม่เป็นญาติกันก็ได้ สำหรับครอบครัวที่ไม่ได้เป็นญาติกัน จะต้องมีความสัมพันธ์ไม่เกิน 5 คน

ญาติ ในที่นี้หมายถึง คู่สมรส บุตร บุตรเขย บุตรสะใภ้ บุตรของบุตร บิดา มารดา พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย อา น้า ป้า ลุง ทวด หลาน หลาน หลาน ทั้งของตนเองและคู่สมรส และรวมถึงลูกผู้พี่ลูกผู้น้อง และเขยสะใภ้ของตนเอง

5. สมาชิกในครัวเรือน หมายถึง

1. ผู้ที่อาศัยอยู่เป็นประจำในครัวเรือน และอยู่ในวันสัมภาษณ์
2. ผู้ที่อาศัยอยู่เป็นประจำในครัวเรือน แต่ในวันสัมภาษณ์ได้ไปที่อื่นชั่วคราวโดยไม่มีวัตถุประสงค์จะไปอยู่ประจำที่อื่น และมีลักษณะ อย่างไม่อย่างหนึ่ง ดังนี้

- จากไปที่อื่นชั่วคราวมีระยะเวลา น้อยกว่า 3 เดือน นับจากวันที่จากไปถึงวันที่ทำการสำรวจ (ยกเว้นผู้ที่ไปทำงาน และเรียนหนังสือ)

- จากไปเพื่อศึกษาอบรมดูงาน ต่างประเทศน้อยกว่า 6 เดือนที่ไม่ใช่ผู้ที่ไปทำงาน นับจากวันที่

เอกสารจากไปถึงวันที่ทำการสำรวจหรือการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จากไปเกิน 3 เดือน แต่ไม่มีที่ อยู่อาศัยประจำที่อื่น เช่น ไปทำงานในเรือ 4 เดือน เซลล์แมน เป็นต้น

- จากไปทำงานและกินอยู่ที่อื่น ชั่วคราวไม่เกิน 30 วัน นับจากวันไปถึงวันกำหนด กลับ เช่น คนไปตัดอ้อย ฯลฯ

3. ผู้ที่มาอยู่ชั่วคราวเกิน 3 เดือน

6. เขตการปกครอง หมายถึง ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล

7. ภาค หมายถึง การแบ่งภูมิภาคทางภูมิศาสตร์ ตามลักษณะทางด้านภูมิอากาศ วัฒนธรรมด้านเชื้อชาติ ภาษา และความเป็นอยู่ของผู้คนในท้องถิ่น แบ่งเป็น 5 ภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

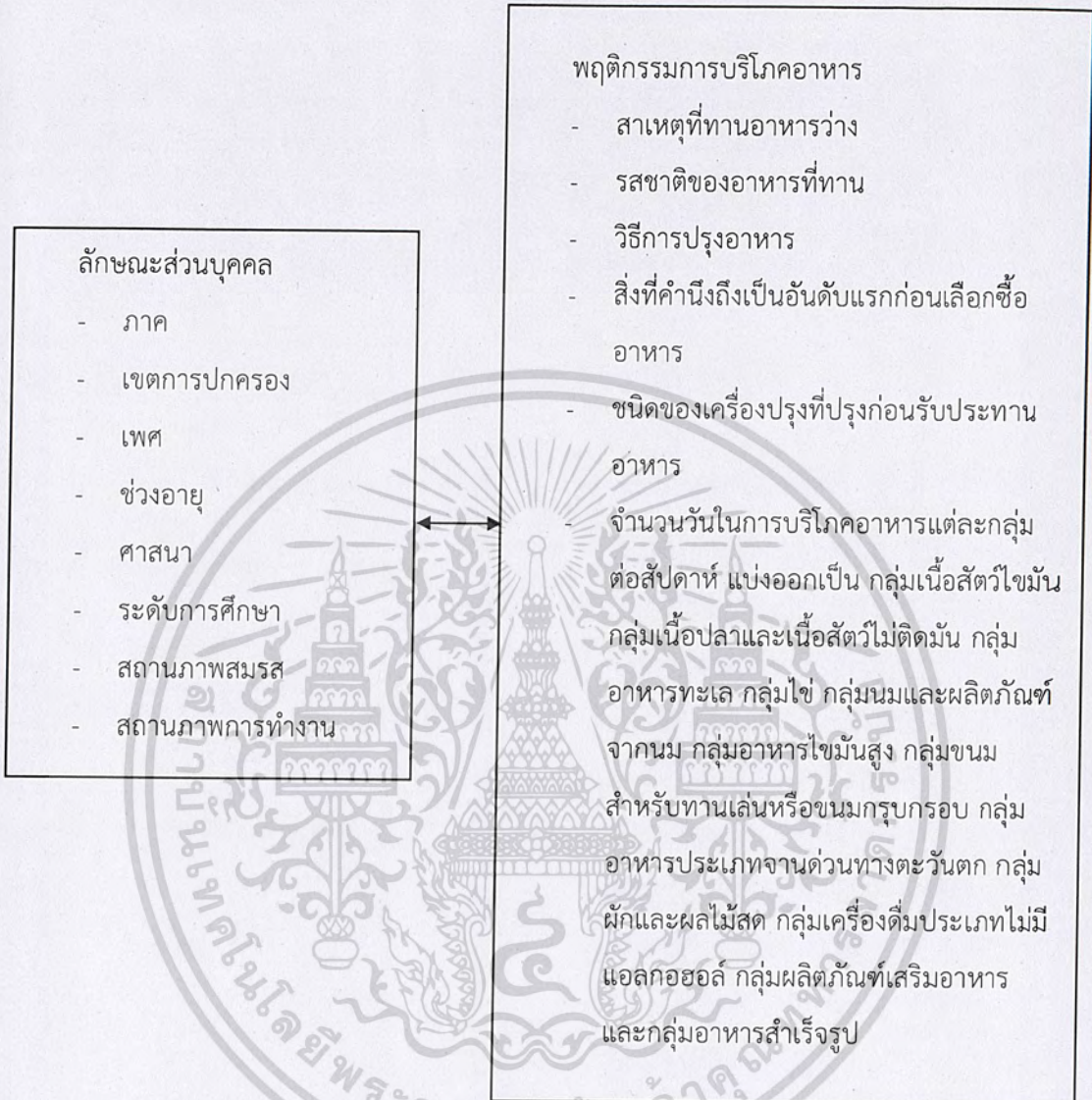
1.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ. 2560 ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่น่าสนใจในปัจจุบัน เพราะมีแนวโน้มการเกิดปัญหาสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาภาวะโภชนาการเกินของประชากรไทย เช่น พฤติกรรมการบริโภคอาหารและเครื่องดื่มที่มีรสหวาน มัน เค็ม มากเกินไป กินผักและผลไม้ไม่พอ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทย ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

กรอบแนวความคิดในการศึกษาค้นคว้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ. 2560 โดยผู้วิจัย ได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค
- 2.2 ความหมายและประเภทของอาหาร
- 2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2.4 ทฤษฎีทางสถิติที่นำมาใช้ในการวิจัย
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค

2.1.1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior)

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือก (select) การซื้อ (purchase) การใช้ (use) และการกำจัดส่วนที่เหลือ (dispose) ของสินค้าหรือบริการต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการและความปรารถนาของตน (Solomon, 2009) พฤติกรรมเหล่านี้สามารถอธิบายโดยละเอียดได้ดังนี้ (ชูชัย, 2556)

การตัดสินใจเลือก หมายถึง พฤติกรรมและกระบวนการทางจิตใจของผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการ โดยครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ ตั้งแต่การตระหนักถึงความต้องการ การค้นหาข้อมูล การประเมินทางเลือกต่าง ๆ และการตัดสินใจซื้อ

การซื้อ หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการที่ผู้บริโภคต้องการ ตั้งแต่การเลือกแหล่งที่จะซื้อและวิธีการจ่ายเงินค่าสินค้าหรือบริการ

การใช้ หมายถึง การที่ผู้บริโภคนำสินค้ามาใช้ประโยชน์ตามที่มุ่งหวัง หรือการรับบริการจากองค์การธุรกิจ

การกำจัดส่วนที่เหลือ หมายถึง การนำส่วนที่เหลือของผลิตภัณฑ์ไปกำจัดทิ้งโดยอาจกระทำในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การทิ้งในถังขยะ การนำกลับมาใช้ใหม่ (reuse) การนำไปผลิตใหม่ (recycle)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค

การศึกษาด้านพฤติกรรมผู้บริโภคมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 4 ประการ ดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อบรรยายพฤติกรรม (describe) คือ การบรรยายว่ามีพฤติกรรมอะไรเกิดขึ้นและมีลักษณะอย่างไร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือการตอบคำถาม “มีพฤติกรรมใดเกิดขึ้นบ้าง และเกิดขึ้นอย่างไร?”

2. เพื่อทำความเข้าใจพฤติกรรม (understand) นอกจากจะสามารถบรรยายพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้แล้ว นักวิชาการยังต้องการทราบถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเหล่านั้นอีกด้วย ดังนั้นวัตถุประสงค์ข้อนี้จึงเกี่ยวข้องกับค้นหาสาเหตุต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลหรือการพยายามตอบคำถามว่า “พฤติกรรมเหล่านั้นเกิดขึ้นเพราะเหตุใด?”

3. เพื่อทำนายพฤติกรรม (predict) ความเข้าใจถึงสาเหตุและเงื่อนไขต่าง ๆ ของการเกิดพฤติกรรมแล้ว ทำให้นักวิชาการสามารถสรุปกฎเกณฑ์หรือสร้างทฤษฎีที่ใช้ในการอธิบายพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน และสามารถนำไปสู่การทำนายพฤติกรรมในอนาคต กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การตอบคำถามว่า “พฤติกรรมเหล่านั้นจะเกิดขึ้นเมื่อไร ภายใต้เงื่อนไขอะไร?”

4. เพื่อควบคุมพฤติกรรม (control) การควบคุมในที่นี้มิได้หมายถึง การครอบงำหรือบังคับการกระทำของบุคคลอื่น แต่หมายถึง การสร้าง จัดกระทำ หรือเปลี่ยนแปลงสภาวะบางประการโดยอาศัยความรู้หรือทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับแล้ว เพื่อทำให้เกิดผลลัพธ์ที่น่าปรารถนา หรือเพื่อป้องกันมิให้เกิดผลลัพธ์ที่ไม่พึงปรารถนา

เนื่องจากพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมมนุษย์ที่ได้รับอิทธิพลต่าง ๆ ทั้งจากปัจจัยด้านจิตวิทยาซึ่งอยู่ภายในตัวบุคคลและปัจจัยภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรม ดังนั้นการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจพฤติกรรมของผู้บริโภค จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ความรู้ต่าง ๆ จากศาสตร์หลายหลายสาขา เช่น จิตวิทยา (psychology) สังคมวิทยา (sociology) และมานุษยวิทยา (anthropology) ด้วยเหตุนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่าศาสตร์ด้านพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นผลจากการผสมผสานองค์ความรู้หลากหลายสาขาเข้าด้วยกัน

กรอบแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภค

ความหมายและองค์ประกอบของพฤติกรรม

ในเชิงจิตวิทยาซึ่งเป็นศาสตร์ที่ศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ คำว่า “พฤติกรรม (behavior)” หมายถึง การกระทำของบุคคล ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมภายนอก (overt behavior) และพฤติกรรมภายใน (convert behavior) (Sundel&Sundel,2004)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยืมได้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. พฤติกรรมภายนอก คือ การกระทำที่บุคคลอื่นสามารถสังเกตเห็นได้และวัดได้ และอาจแสดงออกได้ทั้งในรูปแบบวัจนภาษา (verbal) และแบบอวัจนภาษา (nonverbal) เช่น การพูด การเดิน การหัวเราะ การร้องไห้ การซื้อสินค้า

2. พฤติกรรมภายใน คือ การกระทำที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ซึ่งบุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตเห็นได้ เช่น ความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ การรับรู้ การคิด อย่างไรก็ตาม สามารถวัดพฤติกรรมแบบนี้ได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา เช่น แบบวัด แบบทดสอบ

ทั้งพฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายในของบุคคล ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างแน่นแฟ้น กล่าวคือ พฤติกรรมภายนอกมักเป็นสิ่งที่สะท้อนให้ทราบถึงพฤติกรรมภายในของบุคคล เช่น เมื่อสังเกตเห็นบุคคลกำลังร้องไห้ อาจสันนิษฐานได้ว่าบุคคลนั้นกำลังรู้สึกเสียใจ ดังนั้นหากไม่สามารถที่จะให้บุคคลทำแบบทดสอบหรือรายงานด้วยตนเองแล้ว การที่เข้าใจพฤติกรรมภายในของบุคคลจำเป็นต้องอนุมาน (infer) จากพฤติกรรมภายนอกที่บุคคลนั้นแสดงออกมา

อย่างไรก็ตาม พึงระวังว่าการแปลความหมายจากพฤติกรรมภายนอกนั้น อาจเกิดความผิดพลาดหรือไม่ตรงกับความจริงก็ได้ ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่สังเกตเห็นบุคคลกำลังร้องไห้ แม้โดยทั่วไปแล้ว อาจสันนิษฐานได้ว่าบุคคลนั้นกำลังรู้สึกเสียใจ แต่ก็อาจเป็นไปได้ว่าบุคคลนั้นอาจกำลังร้องไห้ด้วยความดีใจหรือความปลื้มใจก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ พฤติกรรมภายในจึงเป็นเพียงภาวะสันนิษฐานเท่านั้น กล่าวคือผู้สังเกตไม่รู้จักจริงแต่สันนิษฐานเอาจากพฤติกรรมภายนอก ด้วยเหตุนี้ หากต้องการศึกษาพฤติกรรมภายนอกของบุคคล จึงควรสังเกตภายนอกหลายๆแบบ ทั้งในรูปแบบวัจน (verbal) และอวัจน (nonverbal) ควบคู่กันไป

สาเหตุของพฤติกรรม

การที่บุคคลหนึ่งแสดงพฤติกรรมใด ๆ ออกมา ย่อมต้องมีสาเหตุที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมนั้น Lewin (1951) ได้เสนอว่า พฤติกรรมของมนุษย์เป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อม โดยสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$B = f(P, E)$$

B หมายถึง พฤติกรรมของบุคคล

P หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคล

E หมายถึง สภาพแวดล้อม

จากสมการข้างต้น Lewin ได้อธิบายว่า พฤติกรรมของมนุษย์ล้วนแต่เป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล (เช่น การรับรู้ แรงจูงใจ ทศนคติ หรือบุคลิกภาพ ฯลฯ) กับ

สภาพแวดล้อม ซึ่งอาจจะเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยา (psychological environment) เช่น ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหนาว ความแออัด หรือความเงียบ หรือสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยา (psychological environment) เช่น วัฒนธรรม ประเพณี หรือบรรทัดฐานของกลุ่ม ตัวอย่างเช่น การตัดสินใจซื้อสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่ง บุคคลแต่ละคนจะมีการตัดสินใจที่แตกต่างกัน เนื่องจากมีลักษณะส่วนบุคคล และอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีลักษณะเป็นตัวของตัวเองย่อมมีการตัดสินใจซื้อสินค้าต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงความเป็นตัวของตัวเองมากกว่าผู้ที่มีลักษณะชอบตามแฟชั่น อย่างไรก็ตาม การอยู่ในสถานการณ์ที่สังคมมีบรรทัดฐานว่า “เดินตามผู้ใหญ่ หมาไม่กัด” หรือการกระทำตามผู้ที่มีความอาวุโสกว่าเป็นสิ่งที่พึงกระทำ อาจจะทำให้บุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวของตัวเอง มีการกระทำที่แสดงความเป็นตัวของตัวเองน้อยลงกว่าผู้ที่อยู่ในสังคมที่ไม่ได้มีบรรทัดฐานดังกล่าว

ดังนั้น การทำความเข้าใจกับสาเหตุแห่งพฤติกรรมของมนุษย์ จึงจำเป็นต้องพิจารณาทั้งลักษณะส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น ด้วยเหตุนี้ การศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคจึงควรสนใจทั้งปัจจัยภายในตัวผู้บริโภค อันได้แก่ การรับรู้ การเรียนรู้ ความต้องการและแรงจูงใจ บุคลิกภาพ ทัศนคติ ค่านิยมและวิถีชีวิต รวมทั้งปัจจัยภายนอกหรือสภาพแวดล้อมของผู้บริโภค อันได้แก่ ครอบครัว กลุ่มอ้างอิง วัฒนธรรม และชั้นทางสังคม ทั้งสองปัจจัยนี้รวมเรียกว่า “ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมของผู้บริโภค (determinants of consumers’s behaviors)”

ประโยชน์ของการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค

องค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคมีความสำคัญและประโยชน์ทั้งต่อตัวผู้บริโภค และต่อองค์การธุรกิจ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภคหลายประการ ดังต่อไปนี้

1. ทำให้ผู้บริโภคมีความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคของตนเองและผู้อื่น รวมทั้งอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยแวดล้อมภายนอกหรือปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีต่อพฤติกรรมการบริโภค ความรู้ความเข้าใจนี้อาจทำให้ผู้บริโภคมีการกำหนดรูปแบบและวิธีการบริโภคที่เหมาะสมกับตนเอง และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนทั่วไป มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคของตนเอง และสามารถกำหนดรูปแบบการบริโภคได้อย่างเหมาะสมกับสภาพภาพของตนเอง

2. หน่วยงานภาครัฐหรือสถาบันต่าง ๆ สามารถนำความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาผู้บริโภคไปใช้ในการให้การศึกษาผู้บริโภค เพื่อให้ทักษะและความสามารถในการบริโภคอย่างเหมาะสม รวมทั้งสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมการบริโภคที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ เช่น การบริโภคเกินพอดี การใช้ยาเสพติด การสูบบุหรี่ หรือการดื่มสุรา

3. ทำให้องค์การธุรกิจมีความรู้เข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคมากขึ้น และสามารถนำ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ความรู้ความเข้าใจเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในการผลิตสินค้าหรือให้บริการต่าง ๆ เพื่อทำให้ผู้บริโภคมี
ไม่วางกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความพึงพอใจและความจงรักภักดีต่อสินค้าหรือบริการเหล่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริโภคแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นทัศนคติ ค่านิยม วิถีชีวิต หรือปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ดังนั้นองค์การธุรกิจจึงจำเป็นต้องเข้าใจความแตกต่างเหล่านี้ และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างถูกต้อง ซึ่งหนึ่งในวิธีการที่องค์การธุรกิจได้กระทำคือ การแบ่งส่วนตลาด (market segmentation) ซึ่งหมายถึง การแบ่งกลุ่มผู้บริโภคโดยรวมให้เป็นกลุ่มย่อยที่เรียกว่า “ส่วนตลาด (market segment)” โดยแต่ละกลุ่มจะมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น เพศ ชั้นทางสังคม วิถีชีวิตพฤติกรรมในการซื้อหรือการใช้ (Blackwell et al, 2006) โดยอาศัยเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค การแบ่งส่วนตลาดทำให้องค์การธุรกิจทราบถึงลักษณะความต้องการของผู้บริโภคแต่ละกลุ่ม ซึ่งทำให้สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมยิ่งขึ้นสำหรับผู้บริโภคแต่ละกลุ่ม เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

2.1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค

ทฤษฎีว่าด้วยพฤติกรรมที่มีเหตุผล (Substantive theories) (ศุกร, 2544)

ทฤษฎีว่าด้วยพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นทฤษฎีที่มองว่า วิธีการหรือพฤติกรรมของผู้บริโภคในกระบวนการซื้อที่จะต้องมามีข้อมูลที่เพียงพอ หรือต้องมีความสามารถในการให้ได้มาซึ่งความรู้ที่จำเป็นต่อการกระทำ การตัดสินใจ จากความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับเหล่านี้ ผู้บริโภคสามารถนำไปใช้พิจารณาทางเลือกต่าง ๆ ที่เป็นไปได้อย่างรอบคอบ อันนำไปสู่การตัดสินใจซื้อที่มีเหตุผลในที่สุด ทฤษฎีที่อยู่ภายใต้ทฤษฎีว่าด้วยพฤติกรรมที่มีเหตุผลได้แก่ ทฤษฎีว่าด้วยการเป็นคนประหยัด (economic man) ทฤษฎีว่าด้วยการแก้ไขปัญหาหรือการตัดสินใจ (problem solving or decision making) ทฤษฎีว่าด้วยการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (risk avoidance) และทฤษฎีว่าด้วยการเรียนรู้ (learning)

ทฤษฎีว่าด้วยการเป็นคนประหยัด (economic man) ภายใต้ทฤษฎีนี้ถือว่าผู้บริโภคมีความรู้เกี่ยวกับสินค้าเป็นอย่างดี ปรารถนาจากการใช้ความพยายามหรือการเสียต้นทุนใด ๆ ส่วนบุคคล นอกจากนั้นความต้องการของผู้บริโภคก็แน่นอนและเป็นจริง (realistic) ดังนั้น เมื่อเขาเกิดมีความต้องการสินค้าชนิดใดที่จะทำให้ความต้องการทางกายภาพได้รับความพอใจขึ้นมา เขาจะเป็นผู้ที่สามารถตัดสินใจได้เลยว่าสินค้าชนิดใด สถานที่ใด ที่เขาจะทำการซื้อได้ ซึ่งจะทำให้ความต้องการดังกล่าวของเขาได้รับความพอใจ ฉะนั้นการตัดสินใจตามทฤษฎีจึงคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับมากที่สุดเป็นเกณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีว่าด้วยการแก้ไขปัญหาหรือการตัดสินใจ (problem solving or decision making) ทฤษฎีว่าด้วยการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจถือว่า ผู้บริโภคไม่ได้มีความรู้หรือมีข้อมูลทุกอย่างที่เกี่ยวกับทางเลือกต่าง ๆ ที่ต้องตัดสินใจ ฉะนั้นเมื่อตัดสินใจหรือแก้ปัญหาจึงต้องหาข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งต้องเสียเวลาและใช้ความพยายาม นอกจากนี้ความต้องการบางครั้งของผู้บริโภคเองก็ไม่แน่นอน และการซื้อส่วนใหญ่ก็มีเรื่องของความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจ (economic risk) และความเสี่ยงด้านจิตใจ (psychological risk) เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ฉะนั้นผู้ซื้อสำหรับทฤษฎีนี้จึงต้องใช้ข้อมูลที่หามาได้อย่างระมัดระวังในการตัดสินใจเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งที่ตรงกับความต้องการจากบรรดาทางเลือกต่าง ๆ ภายใต้อทฤษฎีนี้จึงถือว่าการตัดสินใจอาจมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นได้ แต่ก็ถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยโดยทั่วไปหรือไม่ใช่สาระสำคัญ

ทฤษฎีว่าด้วยการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (risk avoidance) ทฤษฎีว่าด้วยการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง เป็นทฤษฎีที่เกิดขึ้นบนพื้นฐานที่ว่า ผู้บริโภคคือผู้ตัดสินใจซึ่งเป็นผู้ที่พยายามจะแก้ไขปัญหาการซื้อด้วยกระบวนการตัดสินใจ โดยทฤษฎีนี้จะเน้นที่ข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้บริโภคเป็นผู้ที่มีข้อมูลค่อนข้างน้อยเกี่ยวกับทางเลือกต่าง ๆ ของเขา และแม้ว่าผู้บริโภคจะเต็มใจที่จะใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเพิ่มเติม แต่ผู้บริโภคก็ยังคงต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นภายหลังการซื้อว่าจะเป็นที่พอใจหรือไม่ นั้นแสดงว่าผู้บริโภคมีความเสี่ยงที่ต้องได้รับเมื่อเขากระทำการซื้อ ดังนั้นพฤติกรรมของผู้บริโภคตามทฤษฎี จึงเป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นการปฏิบัติตอบหรือการแสดงออก (response) ต่อการตัดสินใจซื้อภายใต้ความเสี่ยงที่เข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมีเหตุผล ซึ่งทางเลือกที่ผู้บริโภคได้ตัดสินใจเลือกแล้วจึงถือว่าเกิดจากผู้บริโภคได้ใช้ความพยายามอย่างดีที่สุดแล้วจะให้ความเสี่ยงเกิดขึ้นน้อยที่สุด นั่นคือทฤษฎีว่าด้วยการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจึงเป็นทฤษฎีที่เน้นการซื้อที่ขึ้นอยู่กับคุณค่าหรือความน่าเชื่อถือของตราสินค้า (value of brand) ชื่อเสียงของบริษัท และการระมัดระวังสินค้าที่มีลักษณะแปลกจนเกินไปในตลาดเป็นเกณฑ์สำหรับการพิจารณาการตัดสินใจซื้อ

ทฤษฎีว่าด้วยการเรียนรู้ (learning) ทฤษฎีว่าด้วยการเรียนรู้จะมีพื้นฐานส่วนใหญ่มาจากทฤษฎีของ Pavlov และ Skinner ซึ่งในส่วนของทฤษฎีว่าด้วยการเรียนรู้จะทำให้ได้ข้อคิดว่า ผู้บริโภคจะเรียนรู้เกี่ยวกับการซื้อที่ได้มาจากประสบการณ์การจับจ่ายซื้อของที่เกิดขึ้นจริง (actual shopping) และจะค่อยกลายเป็นกระบวนการการซื้ออย่างง่าย ๆ โดยพัฒนาออกมาเป็นการซื้อที่มีรูปแบบที่เป็นนิสัย (habitual purchase pattern) การรับรู้และแรงจูงใจที่แตกต่างกันของผู้บริโภคจะมีผลต่อการเลือกซื้อของผู้บริโภคโดยเฉพาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีว่าด้วยพฤติกรรมที่เกิดจากอารมณ์ (Non Substantive Theories) ทฤษฎีว่าด้วยพฤติกรรมที่เกิดจากอารมณ์แตกต่างจาก ทฤษฎีว่าด้วยพฤติกรรมที่เกิดจากอารมณ์แตกต่างจากว่าด้วยพฤติกรรมที่มีเหตุผลที่มีเหตุผลหลายประการคือ ประการแรก ทฤษฎีนี้จะเน้นว่าผู้บริโภคขาดข้อมูลที่จะช่วยในการตัดสินใจสำหรับสินค้าส่วนใหญ่ ประการที่ 2 ผู้บริโภคไม่ชอบที่จะต้องเสียเวลาหรือต้องยุ่งยากในการประเมินผล และเปรียบเทียบทางเลือกต่าง ๆ ก่อนทำการตัดสินใจ ประการที่ 3 ทฤษฎีนี้ถือว่าความแตกต่างระหว่างสินค้าและตราสินค้าส่วนใหญ่เป็นสิ่งจับต้องไม่ได้หรือไม่สามารถมองเห็นความแตกต่างดังกล่าว (intangible) และประการสุดท้าย ซึ่งค่อนข้างจะเป็นสิ่งสำคัญคือการตัดสินใจนั้นเป็นเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกความไม่เป็นจริง (unrealistic) และบางครั้งก็เป็นเรื่องของการตัดสินใจที่ไม่ตรงกับเป้าหมายหรือความต้องการที่จะซื้อ ทฤษฎีต่าง ๆ ที่สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมที่เกิดจากอารมณ์ ได้แก่ ทฤษฎีว่าด้วยจิตวิเคราะห์ (psychoanalytic) ทฤษฎีว่าด้วยการกระทำทางสังคม (social actions) ทฤษฎีว่าด้วยการกระทำที่ไม่ได้ตั้งใจมาก่อน (impulse actions) และทฤษฎีว่าด้วยการสุ่มเลือกหรือความน่าจะเป็น (random choice or probabilistic)

ทฤษฎีว่าด้วยจิตวิเคราะห์ (psychoanalytic) ทฤษฎีว่าด้วยจิตวิเคราะห์เป็นทฤษฎีที่มาจากแนวคิดของ Sigmund Freud ที่ว่า พฤติกรรมของคนเรานั้นเป็นพฤติกรรมที่เกิดมาจากจิตใต้สำนึกของบุคคล การวิจัยในเรื่องของการจูงใจ (motivation research) จึงเป็นรากฐานของทฤษฎีนี้ ซึ่งกล่าวว่าการซื้อเป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างซับซ้อนมากที่เกิดจากการจูงใจที่ผู้บริโภคเองมักจะไม่ค่อยรู้ตัว ฉะนั้นภายใต้ทฤษฎีนี้ นักวิจัยจึงต้องพยายามค้นหาเข้าไปในจิตส่วนลึกของผู้บริโภคว่าอะไรคือเหตุผลที่แท้จริงของการตัดสินใจซื้อของเขา เหตุผลที่ได้เหล่านี้จึงค่อนข้างจะเป็นเหตุผลส่วนตัวของแต่ละบุคคล ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากที่จะคาดคะเนหรือแม้แต่จะอธิบายในเชิงของความคิดเห็นของบุคคล (subjective manner) ในการมองประเด็นดังกล่าวว่าเป็นอย่างไร

ทฤษฎีว่าด้วยการกระทำทางสังคม (social actions) ทฤษฎีว่าด้วยการกระทำทางสังคมเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงพฤติกรรมการซื้อของบุคคลที่เป็นผลมาจากอิทธิพลของบุคคลอื่น ๆ ภายในสังคม ซึ่งทฤษฎีนี้ถือว่าบุคคลแต่ละคนต่างก็อยู่ในสังคมและได้รับอิทธิพลจากบุคคลหรือกลุ่มของบุคคลนั้น ๆ การเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือความปรารถนาที่จะเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งก็อาจมีผลกำหนดให้บุคคลต้องใช้สินค้าใดสินค้าหนึ่งโดยเฉพาะตามที่กลุ่มกำหนด ฉะนั้นสินค้าบางตัวจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงสถานภาพของบุคคล (status) ที่จะสะท้อนให้เห็นถึงวิถีทางการดำเนินชีวิต (lifestyle) ของกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม ประเภทของสินค้าที่ซื้อหรือแม้แต่วิธีการซื้อเองก็ตีจึงเป็นเรื่องของการได้รับอิทธิพลจากกลุ่มที่เราเป็นสมาชิก หรือกลุ่มที่เราปรารถนาอยากเป็นทั้งทางตรงและทางอ้อม เราเรียกพฤติกรรมลักษณะเช่นนี้ว่าพฤติกรรมการเลียนแบบสังคม ซึ่งเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมที่มีพื้นฐานที่เกิดจากอารมณ์ ความรู้สึกของบุคคลซึ่งไม่ได้มีพื้นฐานของพฤติกรรมที่มาจากเหตุผล

ทฤษฎีว่าด้วยการกระทำที่ไม่ได้ตั้งใจมาก่อน (impulse actions) ทฤษฎีว่าด้วยการกระทำที่ไม่ได้ตั้งใจมาก่อน เป็นทฤษฎีที่มีความเห็นว่า ผู้ที่ซื้อซึ่งเป็นผู้ตัดสินใจซื้อสินค้าหลายชนิดในลักษณะแบบฉับพลันหรือไม่ได้ตั้งใจมาก่อน (impulse) คือปราศจากการไตร่ตรองหรือวางแผนไว้ล่วงหน้า ดังนั้นเมื่อการซื้อนั้นเป็นการซื้อที่ขาดการไตร่ตรองหรือขาดการหาข้อมูลไว้ก่อนแล้ว จึงถือว่าผู้ซื้ออาจตัดสินใจแบบไม่มีเหตุผลได้ เพราะไม่ได้มีการพิจารณา หรือการศึกษาหาข้อมูลเพื่อให้ได้ทราบข้อดี หรือผลประโยชน์ของทางเลือกที่จะตัดสินใจที่ออกมาดีที่สุด หรือมีความเสี่ยงน้อยที่สุดเสียก่อน เป็นพฤติกรรมการซื้อที่ไม่ได้ตั้งใจซื้อมาก่อน แต่เกิดจากอารมณ์ความรู้สึกในขณะนั้นที่ต้องการจะซื้อ

ทฤษฎีว่าด้วยการสุ่มเลือกหรือความน่าจะเป็น (random choice or probabilistic) ทฤษฎีว่าด้วยการสุ่มหรือว่าด้วยความน่าจะเป็น เป็นทฤษฎีที่มองเห็นว่าพฤติกรรมการซื้อหลายอย่างของบุคคลมีลักษณะเป็นการซื้อที่ขาดการเอาใจใส่ และชี้ให้เห็นถึงข้อแตกต่างระหว่างตราสินค้าที่ซื้อได้น้อยมาก นักวิจัยบางท่านจึงเห็นว่าลักษณะซื้อเช่นนี้จะสามารถอธิบายได้ดีที่สุดว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการตัดสินใจแบบสุ่มเลือก คือขึ้นอยู่กับความพอใจของตนเองที่จะเลือกซื้อสินค้าตัวไหน ปกติแล้วทฤษฎีนี้จะเน้นศึกษาถึงการคาดคะเนในพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงตราสินค้า (brand switching behavior) ของผู้บริโภคว่าเป็นไปในลักษณะใด ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยแบบจำลองว่าด้วยความน่าจะเป็น (probabilistic model) สำหรับการคาดคะเนการเลือกซื้อสำหรับตราสินค้าใดสินค้าหนึ่ง

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค เป็นการศึกษาว่ากลุ่มผู้บริโภคมีพฤติกรรมอย่างไรในการดำเนินชีวิต รวมถึงการตัดสินใจซื้อและใช้สินค้าและบริการอย่างไร ซึ่งหลักการที่มีประสิทธิภาพในการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคคือ หลัก 6Ws 1H ที่ต้องพิจารณาหลักต่าง ๆ เกี่ยวกับการตลาดเพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการ ดังต่อไปนี้

1. ใครคิดตลาดเป้าหมาย (Who is target market?) ดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้วว่า ผู้บริโภคทุกคนอาจไม่ใช่ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายเสมอไป วัตถุประสงค์แรกในการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคก็เพื่อหากลุ่มที่ใช้สินค้าหรือบริการ หรือมีแนวโน้มที่จะใช้สินค้าหรือบริการนั้น ๆ ซึ่งจะช่วยให้ทราบลักษณะกลุ่มเป้าหมาย (Occupant) ที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์ รวมถึงพฤติกรรมในการซื้อและการใช้ของกลุ่มเป้าหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ตลาดซื้ออะไร (What does the market buy?) หลังจากสามารถระบุกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนได้แล้ว จึงทำการวิเคราะห์พฤติกรรมของตลาด เพื่อทราบถึงความต้องการที่แท้จริงที่ลูกค้าต้องการจากผลิตภัณฑ์หรือองค์การ (Object)

3. ทำไมจึงซื้อ (Why does the market buy?) การวิเคราะห์ในหัวข้อนี้จะช่วยให้ทราบถึงเหตุผลที่แท้จริง (Objectives) ในการตัดสินใจซื้อของลูกค้า เพื่อสามารถนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนธุรกิจกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้สามารถตอบสนองเหตุผลที่ทำให้ลูกค้าตัดสินใจซื้อได้

4. ใครมีส่วนร่วมในการซื้อ (Who participates in the buying?) ในการตัดสินใจซื้ออาจมีบุคคลอื่นที่มีส่วนร่วมหรือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ (Organization) เพราะผู้ที่ทำหน้าที่ซื้ออาจไม่ใช่ผู้ใช้สินค้าโดยตรง อาจใช้ร่วมกันหลายคน อาจไม่มีความรู้เกี่ยวกับสินค้ามากนักจึงต้องอาศัยผู้รู้หรือกลุ่มของผู้ซื้อเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การศึกษาถึงผู้มีส่วนร่วมก็เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำโปรแกรมทางการโฆษณาในการช่วยกระตุ้นการตัดสินใจ ซึ่งต้องพิจารณาว่าจะใช้กลุ่มอ้างอิงใดในการเข้าถึงกลุ่มผู้ใช้ หรือจะเข้าถึงกลุ่มผู้ใช้โดยตรง หรือถ้าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้ซื้อทำหน้าที่ในการตัดสินใจให้กับผู้ใช้ ธุรกิจอาจต้องเน้นที่กลุ่มผู้ซื้อเป็นหลัก

5. ซื้อเมื่อใด (When does the market buy?) ผู้บริโภคจะมีพฤติกรรมในการบริโภคสินค้าและบริการในแต่ละประเภทที่แตกต่างกันตามโอกาสที่จะใช้ ดังนั้นการวิเคราะห์โอกาสในการซื้อของลูกค้า (Occasion) จะช่วยให้นักการตลาดสามารถเตรียมรับมือในการผลิตให้เพียงพอ และเตรียมแผนการส่งเสริมการตลาดรูปแบบและในช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยเฉพาะสินค้าที่มีการบริโภคมากในบางฤดูกาล

6. ซื้อที่ไหน (Where does the market buy?) เพื่อทราบถึงแหล่งข้อมูลลูกค้านิยมหรือสะดวกที่จะไปซื้อ (Outlets) เพื่อการบริหารช่องทางการจัดจำหน่ายที่เหมาะสมกับลูกค้าในแต่ละกลุ่ม

7. ซื้ออย่างไร (How does the market buy?) เพื่อทราบถึงการบริหารการซื้อของลูกค้า (Operation) ว่ามีขั้นตอนการซื้ออย่างไร ตั้งแต่การรับรู้ถึงปัญหา ทำการค้นหาข้อมูลเพื่อแก้ไขหรือลดปัญหานั้น ๆ ทำการประเมินทางเลือกในการแก้ปัญหา และตัดสินใจซื้ออย่างไร จะช่วยให้ธุรกิจมีข้อมูลในการวางแผนการส่งเสริมการตลาดที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายให้มากที่สุด

นอกจากนี้ การทราบถึงความรู้สึกของลูกค้าหลังการซื้อ-การใช้ผลิตภัณฑ์นั้น จะช่วยให้ทราบถึงแนวทางในการปรับปรุงสินค้าและบริการได้ดี และสามารถตอบสนองต่อลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ความหมายและประเภทของอาหาร

ความหมายของอาหาร

วรนนท์ (2538) กล่าวว่า อาหาร หมายถึง ปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต อาหารทำหน้าที่เสริมสร้างร่างกาย ช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต มีพัฒนาการที่ดี เพื่อให้มีพละนาามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์ และช่วยซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอ

เสาวนีย์ (2541) กล่าวว่า อาหาร หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่รับเข้าสู่ร่างกาย (ไม่ว่าจะเป็นการดื่ม การกิน หรือการฉีด ฯลฯ) แล้วเกิดประโยชน์แก่ร่างกาย โดยให้สารอาหารอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง

พรพล (2542) กล่าวว่า อาหาร หมายถึง สิ่งที่เราบริโภคเข้าไปเพื่อการใช้ประโยชน์ของร่างกาย ได้แก่ ธัญพืช ผัก ผลไม้ ไขมัน แป้ง น้ำตาล เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และไขมันในอาหารเหล่านั้นมีองค์ประกอบภายในเป็นสารเคมีอินทรีย์ที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

รวีโรจน์ (2542) กล่าวว่า อาหาร หมายถึง สิ่งที่เรากินหรือดื่ม หรือรับเข้าสู่ร่างกายเพื่อช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต ซ่อมแซมเนื้อเยื่อของร่างกาย และช่วยให้อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายทำงานได้อย่างปกติ

สุคนธ์ (2545) กล่าวว่า อาหาร หมายถึง สิ่งที่เรากินหรือดื่มเข้าไปแล้วเกิดประโยชน์แก่ร่างกาย ไม่ทำให้เกิดโทษต่อร่างกาย โดยมีสารอาหารชนิดเดียวหรือหลายชนิดก็ได้ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติ

ปิ่นมณี (2547) กล่าวว่า อาหาร หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่รับเข้าสู่ร่างกาย (โดยการดื่ม การกิน หรือการฉีด) เมื่ออาหารเข้าสู่ร่างกายแล้วผ่านการย่อย การสลายจะให้สารอาหารอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างที่เป็นประโยชน์แก่ร่างกาย

หน้าที่และความสำคัญของอาหาร

อาหารมีความสำคัญต่อร่างกายและการดำรงชีวิต เนื่องจากอาหารที่เรากินเข้าไปนั้น ร่างกายมีความจำเป็นต้องนำไปเพื่อใช้เป็นพลังงานในการเคลื่อนไหวออกแรงทำกิจกรรมต่าง ๆ หรือเป็นพลังงานเพื่อช่วยให้อวัยวะภายในร่างกายทำงานเป็นปกติ เช่น ยืน วิ่ง เดิน พุดคุย ออกกำลังกาย ออกแรงทำงาน และช่วยให้หัวใจเต้นเป็นจังหวะ รวมไปถึงการใช้พลังงานของสมองเพื่อใช้ความคิด และยังช่วยให้ร่างกายรู้สึกอบอุ่นอยู่เสมอเมื่ออาหารได้ถูกเผาผลาญจนเกิดเป็นพลังงานแล้ว

อาหารยังทำหน้าที่ช่วยเสริมสร้างร่างกายให้เจริญเติบโต โดยเฉพาะในวัยเด็กแรกเกิดและวัยเรียนมีความต้องการอาหารมากเป็นพิเศษ เนื่องจากร่างกายจำเป็นต้องนำอาหารไปหล่อเลี้ยงร่างกาย

ให้เจริญเติบโต และนำไปเลี้ยงสมองเพื่อให้มีการพัฒนาขึ้นไปเรื่อย ๆ เด็กส่วนใหญ่ที่ขาดสารอาหาร

เอกสารเป็นผู้เขียนเนื้อหาทั้งหมดนี้ขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาเรื่องอาหารและการดูแลสุขภาพ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มักจะมีรูปร่างที่แคระแกร็นและไม่ฉลาด ซึ่งการเจริญเติบโตของมนุษย์เรานี้มักจะหยุดเจริญเติบโตเต็มที่ในช่วงวัย 18-20 ปี ซึ่งผู้หญิงจะหยุดการเจริญเติบโตเร็วกว่าผู้ชาย ดังนั้นเพื่อให้ร่างกายได้รับสารอาหารอย่างเต็มที่ จึงควรดูแลอาหารการกินให้กับเด็กแรกเกิดไปจนกระทั่งเจริญเติบโตเต็มที่

นอกจากนี้อาหารยังทำหน้าที่ช่วยซ่อมแซมอวัยวะส่วนที่สึกหรอหรือชำรุดเสียหายไป เพราะถึงแม้ว่าร่างกายคนเราจะมีการเจริญเติบโตทุกวัน แต่เซลล์ภายในร่างกายบางส่วนก็อาจจะมีการเสื่อมและถูกทำลายไปเช่นกัน ดังนั้นร่างกายจึงจำเป็นต้องการสารอาหารไปเสริมสร้างและซ่อมแซมอวัยวะส่วนที่ชำรุดเสียหายไป เพราะถ้าหากร่างกายขาดอาหารนอกจากร่างกายจะไม่เจริญเติบโตแล้ว เซลล์และอวัยวะบางส่วนก็จะชำรุดและถูกทำลายไป ซึ่งจะเป็นบ่อเกิดของโรคเกิดโรคร้ายได้ง่าย และยิ่งง่ายต่อการเกิดโรคแทรกซ้อนอีกด้วย

ความสำคัญของอาหารประการสุดท้ายที่นอกจากจะช่วยให้พลังงานช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่ และช่วยซ่อมแซมอวัยวะส่วนที่สึกหรอแล้ว ยังช่วยให้ระบบอวัยวะภายในร่างกายทำงานได้เป็นปกติมากที่สุด เมื่อร่างกายแข็งแรง ตัวเราก็จะรู้สึกสดชื่นกระปรี้กระเปร่ายิ่งขึ้น และมีภูมิต้านทานที่จะช่วยต้านโรคไม่ให้เจ็บป่วยได้ง่ายและเป็นโรคขาดสารอาหาร (ศศิธร, 2552)

อาหารที่มนุษย์บริโภคเข้าไปต่างมีหน้าที่ด้วยกันทั้งนั้น โดยหน้าที่ของสารอาหารอาจมีหนึ่งหน้าที่หรือมากกว่า กล่าวหน้าที่หลักของอาหารดังนี้ (ปิ่นมณี, 2547)

1. ให้พลังงานแก่ร่างกาย อาหารนับเป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญ โดยอาหารที่บริโภคเข้าไปในแต่ละวันจะผ่านระบบการย่อยให้มีขนาดเล็กลง จากนั้นถูกลำเลียงไปยังอวัยวะที่ทำหน้าที่ต่าง ๆ ถูกดูดซึมเข้าสู่ร่างกาย สุดท้ายเข้าสู่กระบวนการเมแทบอลิซึมตามชนิดของอาหารและได้พลังงานออกมาในรูปของ ATP ร่างกายนำพลังงานที่ได้ไปใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกเซลล์ อาหารแต่ละชนิดต่างมีพลังงานมากน้อยต่างกัน โดยสารอาหารที่ให้พลังงานกลุ่มที่สำคัญ ได้แก่ คาร์โบไฮเดรต ไขมัน และโปรตีน พลังงานจากอาหารมีหน่วยเป็นกิโลแคลอรี

2. ช่วยบำรุงร่างกายให้เจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ร่างกายต้องใช้โปรตีนในการสร้างและซ่อมแซมเนื้อเยื่อตลอดชีวิต ต้องใช้โปรตีนซ่อมแซมเนื้อเยื่อที่มีอยู่แล้ว และยังใช้สำหรับสร้างผม เล็บ หรือเซลล์ชั้นนอกของผิวหนังที่อกขึ้นมาใหม่ เป็นการทดแทนส่วนที่หมดอายุแล้วเสื่อมสภาพไป ในหญิงตั้งครรภ์ต้องใช้โปรตีนในการสร้างเซลล์ทารกในครรภ์ และซ่อมแซมเนื้อเยื่อในร่างกายของมารดา

3. เป็นแหล่งเส้นใยอาหาร พบว่าองค์ประกอบบางอย่างในสารอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรต เช่น เซลลูโลส เฮมิเซลลูโลส และลิกนิน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ไม่ถูกย่อยโดยเอนไซม์ในระบบย่อยอาหารของมนุษย์แต่จะถูกใช้โดยแบคทีเรียในลำไส้ เมื่อบริโภคสารอาหารกลุ่มนี้เข้าไปจะเพิ่มปริมาณเส้นใยอาหารให้กับร่างกาย ช่วยปรับสมดุลของจุลินทรีย์ในลำไส้ มีผลต่อระบบการขับถ่าย เพิ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเอกสารที่เขียนขึ้น เมื่อผู้ใดเห็นไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริมาณอุจจาระ ทำให้ขับถ่ายได้สะดวก นอกจากนั้นการที่จุลินทรีย์ย่อยสารประกอบกลุ่มนี้ทำให้เกิดสารประกอบบางอย่างที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น short chain fatty acid (SCFA) ซึ่งร่างกายดูดซึมเข้าสู่ระบบและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

4. อาหารประเภทไขมัน อาหารกลุ่มนี้นอกจากจะให้พลังงานและความร้อนแล้ว ยังเป็นตัวช่วยป้องกันการกระทบกระเทือนของอวัยวะภายใน ช่วยป้องกันการสูญเสียความร้อนของร่างกาย โดยไขมันช่วยควบคุมอุณหภูมิของร่างกายไม่ให้เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพอากาศภายนอกได้ง่าย

5. เกลือแร่ เกลือแร่หลายชนิด เช่น แคลเซียมและฟอสฟอรัสเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของกระดูกและฟัน นอกจากนั้นเกลือแร่หลายชนิดยังเกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตของร่างกาย เช่น ไอโอดีน มีในฮอร์โมนไทรอกซินจากต่อมไทรอยด์ สังกะสีมีในฮอร์โมนอินซูลิน เหล็กมีในรงควัตถุสีแดงของเม็ดเลือดฮีโมโกลบิน เป็นต้น

6. วิตามิน เป็นส่วนประกอบในเอนไซม์และโคเอนไซม์หลายชนิดที่เกี่ยวข้องกับระบบต่าง ๆ ของร่างกาย มีความจำเป็นสำหรับปฏิกิริยาเคมีต่าง ๆ ช่วยในการเจริญเติบโต ช่วยให้อวัยวะต่าง ๆ ทำงานได้เป็นปกติ และยังช่วยสร้างภูมิคุ้มกันโรค

มื้ออาหาร

ในแต่ละวันคนเราควรรับประทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ รวมทั้งโปรตีนที่มีอยู่ในเนื้อสัตว์ แต่สำหรับบางคนที่รักสุขภาพไม่รับประทานเนื้อสัตว์ ก็มีทางเลือกให้ คือ รับประทานถั่วต่าง ๆ ทดแทนได้ ทั้งนี้เพื่อให้ได้สารอาหารเพียงพอและสมดุลกันในการไปหล่อเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานที่ทำให้ร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง และอาหารยังเป็นองค์ประกอบในการดำเนินชีวิตที่เราสามารถควบคุมและปรับเปลี่ยนเลือกรับประทานได้เอง

ฉะนั้นการรับประทานให้มีสุขภาพดีจึงไม่ใช่เรื่องยาก เพียงแค่เราคำนึงถึงคุณภาพ ความหลากหลาย และสัดส่วนที่ถูกต้องใน 3 มื้ออาหาร เช้า กลางวัน เย็น และอาจรวมถึงของหวาน ซึ่งในแต่ละมื้อสามารถนำมาปรับเปลี่ยนเป็นอาหารมื้อใดก็ได้ตามแต่ความชอบ เพียงแค่ให้ในแต่ละวันเรารับประทานอาหารให้ครบหมู่ ครบรส เพราะการรับประทานอาหารที่หลากหลายจะช่วยให้เรารับประทานได้อย่างไม่จำเจ น่าเบื่อ แต่ควรพยายามหลีกเลี่ยงอาหารที่มีแคลอรีสูง

อาหารเช้า เป็นอาหารมื้อแรกของวัน ถือเป็นอาหารมื้อสำคัญที่ส่งผลต่อร่างกายของเรามากที่สุด หากไม่รับประทานอาหารเช้าอาจส่งผลให้ความจำเสื่อมได้ในอนาคต หลังจากที่ร่างกายได้ใช้พลังงานจากอาหารในการซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอในขณะที่หลับอยู่ ร่างกายจึงต้องการพลังงานจากมื้อเช้าเพื่อจะได้มีเรี่ยวแรงทำงานในวันใหม่ ฉะนั้นอาหารเช้าจึงไม่ใช่มีเพียงแคกาแฟ ขนมปังปัง เท่านั้น

หากแต่จะต้องเป็นมื้อแรกที่เติมเปี่ยมไปด้วยสารอาหารครบถ้วน 5 หมู่ทีเดียว เพราะมีงานวิจัยหลายเอกสารเป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการรักษาเท่านั้น เมื่อผู้เข้าดูเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องที่น่าเสนาว่า คนที่รับประทานอาหารเช้าจะกระปรี้กระเปร่า สดชื่น มีพลังทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าคนที่ไม่ได้รับประทาน เพราะร่างกายมีสารอาหารไปเลี้ยงบำรุงสมองนั่นเอง

อาหารกลางวัน ส่วนใหญ่มักเป็นอาหารจานเดียวที่ง่าย ๆ แบบเร่งด่วน เพราะมีเวลาพักเพียงแค่นั่งชั่วโมงก็ต้องรีบกลับไปทำงาน ดังนั้นส่วนใหญ่อาหารจึงมักเป็นข้าวผัด ข้าวราดแกง ก๋วยเตี๋ยว แม้จะเป็นมื้ออาหารที่ดูง่าย แต่ก็ต้องเลือกให้มียอดประกอบของสารอาหารให้ได้ครบหมู่เช่นกัน และควรมีผลไม้มื้อรับประทานตบท้ายสักชนิดน้อยก็ดียิ่งดี

อาหารเย็น ส่วนใหญ่สังคมไทยมักจะให้ความสำคัญกับมื้อนี้เป็นพิเศษ เพราะถือเป็นมื้อที่ผ่อนคลาย ทุกคนกลับจากที่ทำงาน เสร็จภารกิจประจำวันต่าง ๆ แล้วก็มานั่งรับประทานอาหาร พูดคุยกัน ถามถึงสิ่งที่พบเจอ ปัญหาสารทุกข์สุขดิบกัน ดังนั้นอาหารมื้อเย็นจึงเป็นมื้อที่เต็มไปด้วยข้าวหลายอย่าง มีทั้งแกง ผัด นึ่ง ทอด เรียกว่าครบ 5 หมู่ของแท้

อาหารในแต่ละมื้อสามารถดัดแปลงได้สารพัดทั้งส่วนผสมและรสชาติ แล้วแต่รสนิยมส่วนตัวของแต่ละคน หรือความต้องการ เพราะส่วนผสมส่วนใหญ่เราสามารถหาของอื่นทดแทนได้ เช่น ถ้าผัดหน่อไม้ฝรั่งเราอาจจะเบื่อแล้ว ก็ใช้ถั่วลันเตาที่เป็นแบบเมล็ดหรือฝักแทนได้ หรือถ้าฝักกาดขาวเงินไม่มีจะใช้ฝักกวางตุ้งแทนก็ได้เหมือนกัน ทุ่นาสตไม่มีก็ใช้ปลาตาบแทน ซึ่งหลักง่าย ๆ ในการหาของอื่นมาแทนคือ ควรหาวัตถุดิบจำพวกเดียวกัน รสชาติ เนื้ออาหาร และวิธีการปรุงคล้ายกัน (ตรีจิต, 2551)

อาหาร 5 หมู่

หมายถึง อาหารหลักทั้ง 3 มื้อ ได้แก่ มื้อเช้า มื้อกลางวัน และมื้อเย็น อาหารมื้อหลักจึงเป็นการบริโภคอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการที่ทำให้ร่างกายทำงานได้ตามปกติในแต่ละวันจึงควรได้รับสารต่าง ๆ ให้ครบถ้วนตามความต้องการของร่างกายในปริมาณที่เพียงพอและเหมาะสมทั้ง 5 หมู่

หมู่ที่ 1 ได้แก่ นม ไข่ เนื้อสัตว์ต่างๆ ถั่วเมล็ดแห้งและงา เป็นแหล่งโปรตีนที่ดีสามารถนำไปเสริมสร้างร่างกายให้เจริญเติบโตและซ่อมแซมเนื้อเยื่อที่เสื่อมให้อยู่ในสภาพปกติ

หมู่ที่ 2 ได้แก่ ข้าว แป้ง เผือก มัน น้ำตาล มีสารอาหารคาร์โบไฮเดรต เป็นแหล่งสำคัญที่ให้พลังงาน ข้าวกล้องและข้าวซ้อมมือมีใยอาหาร (ซึ่งมีประโยชน์ช่วยเพิ่มน้ำหนักและปริมาณอุจจาระ) วิตามินและแร่ธาตุ เพื่อให้ร่างกายได้ประโยชน์มากที่สุด ควรกินสลับกับผลิตภัณฑ์จากข้าวและธัญพืชอื่น ที่ให้พลังงานเช่นเดียวกับข้าว ได้แก่ ก๋วยเตี๋ยว ขนมจีน บะหมี่ วุ้นเส้นหรือแป้งต่าง ๆ และไม่ควรงินมากเกินไปเกินความต้องการ เพราะอาหารประเภทนี้จะถูกเปลี่ยนและเก็บสะสมไว้ในรูปของไขมันตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ทำให้เกิดโรคอ้วน

หมู่ที่ 3 ได้แก่ พืชผักชนิดต่าง ๆ

หมู่ที่ 4 ได้แก่ ผลไม้ต่าง ๆ พืชผักและผลไม้ (หมู่ที่ 3 และ 4) เป็นแหล่งสำคัญของวิตามินและแร่ธาตุรวมทั้งสารอาหารอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อร่างกาย ทำให้การทำงานของร่างกายเป็นปกติ เช่น ใย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สังเคราะห์ขึ้นเพื่อใช้ในงานวิจัยเท่านั้น ไม่ควรรับประทานเป็นประจำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาหารช่วยในการขับถ่ายนำคอเลสเตอรอลและสารพิษที่ก่อมะเร็งบางชนิดออกจากร่างกาย พืชผักผลไม้ที่ไม้อ้วนจัดให้พลังงานต่ำ ทำให้ไม่อ้วน ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคมะเร็งและโรคหัวใจ

หมู่ที่ 5 น้ำ มันและไขมันจากพืชและสัตว์เป็นอาหารที่จำเป็นต่อสุขภาพให้พลังงาน (2 เท่าของสารคาร์โบไฮเดรต) และความอบอุ่นแก่ร่างกายในเนื้อสัตว์ หนังสัตว์ น้ำมันสัตว์ทุกชนิดพบกรดไขมันอิ่มตัว ยกเว้นไขมันจากปลาจะมีสัดส่วนของกรดไขมันไม่อิ่มตัวสูง และยังมีกรดไขมันโอเมก้า 3 อีพีเอและดีเอชเอ อยู่ด้วย ซึ่งมีคุณสมบัติช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดโรคหัวใจขาดเลือด

พีระมิดอาหาร

การใช้พีระมิดอาหารเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับอาหารในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพลังงานทั้งหมดที่ได้รับต่อวัน โดยมีวัตถุประสงค์ให้ลดการบริโภคกลุ่มอาหารประเภทไขมันและน้ำตาล และส่งเสริมให้บริโภคผัก, ผลไม้ และธัญพืชในปริมาณมากขึ้นเนื่องจากมีรายงานวิจัยที่แน่ชัดว่า การรับประทานใยอาหารน้อยทำให้เกิดโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่ อีกทั้งยังมีรายงานวิจัยที่พบว่าวิตามินและเกลือแร่หลายชนิดช่วยลดอัตราการเกิดมะเร็งชนิดต่าง ๆ ในร่างกาย ด้วยเหตุนี้การใช้พีระมิดอาหารจึงเป็นการกระตุ้นเตือนให้ผู้บริโภคตระหนักถึงสัดส่วนที่เหมาะสมของอาหารที่ควรบริโภคในแต่ละวัน

พีระมิดอาหารในแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันตามวัฒนธรรมการบริโภค แต่ค่าที่กำหนดของประเทศมีความใกล้เคียงกัน และมีแนวโน้มในทิศทางเดียวกัน เช่น การให้ลดหรืองดน้ำตาลและไขมันในการปรุงอาหาร สำหรับพีระมิดอาหารของประเทศสหรัฐอเมริกาแบ่งอาหารออกเป็น 6 กลุ่ม (food groups) และมีการแนะนำปริมาณอาหารที่ควรบริโภคต่อวันเป็นส่วน (serving)

พีระมิดอาหารหรือที่รู้จักกันในชื่อ Food Guide Pyramid เป็นแนวทางและรูปแบบการบริโภคอาหารที่ถูกออกแบบมาให้คนได้เลือกบริโภคอาหารในแต่ละหมวดหมู่อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการปริมาณแคลอรี และความสามารถในการเผาผลาญของตนเองเพื่อควบคุมน้ำหนัก การนำเสนอมักจะทำเป็นรูปภาพที่เข้าใจง่ายและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ไม่ยุ่งยาก โดยทั่วไปนิยมใช้รูปพีระมิดที่จะจำแนกกลุ่มอาหารหลักที่ควรรับประทาน บอกสัดส่วน ปริมาณ และความถี่ที่ควรบริโภคของกลุ่มอาหารหลักแต่ละกลุ่มได้ สหรัฐอเมริกาเป็นต้นตำรับหรือต้นคิดของการออกแบบพีระมิดอาหาร ซึ่งมีการเผยแพร่ แนวคิดนี้อย่างกว้างขวางใน ปี ค.ศ.1992 ทำให้เกิดความตื่นตัวเรื่องสุขภาพอย่างยิ่งของอเมริกันและคนทั้งโลกที่อยู่ในกระแสโลกาภิวัตน์เดียวกัน

พีระมิดอาหารไม่ใช่เรื่องใหม่ที่ยุ่งยากซับซ้อนแต่อย่างใด เพียงแต่เป็นการจับเอาอาหารในหมวดหมู่ หลัก ๆ ที่จำเป็นต่อร่างกาย มาจัดสรรปริมาณการบริโภคที่พอดี เพื่อให้ได้ผลสูงสุดต่อการเจริญเติบโต แข็งแรงของร่างกาย และขณะเดียวกันก็สามารถเผาผลาญหมด ไม่สะสมเป็นไขมันส่วนเกินให้เกิดปัญหาโรคอ้วนตามมา ซึ่งวิธีที่จะเปรียบเทียบได้ง่ายที่สุดคือ การใช้สูตรพีระมิดมา

เอกสารนี้จึงมีความจำเป็นที่ควรนำมาใช้เพื่อลดความเสี่ยงของโรคอ้วนและโรคเรื้อรังอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคอาหารที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริโภคอาหารที่มีไขมันอิ่มตัวสูง น้ำตาลสูง และเกลือสูง ซึ่งวิธีที่จะเปรียบเทียบได้ง่ายที่สุดคือ การใช้สูตรพีระมิดมาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดสรร ให้กลุ่มอาหารที่ควรจะได้รับประทานในปริมาณมากที่สุดเป็นฐานรองรับด้านล่างสุด และอาหารที่ควรบริโภคน้อยสุดอยู่ชั้นสูงสุด หรือยอดพีระมิด แผนภูมิพีระมิดนี้จะแบ่งระดับชั้นของกลุ่มอาหารออกเป็น 4 ระดับชั้นเท่า ๆ กัน แต่ส่วนบนจะแคบเข้าไปตามลักษณะยอดแหลมของพีระมิด ถ้ากลับตาก็จะมองเห็นรูปสามเหลี่ยมที่ถูกตัด แบ่งออกเป็น 4 ชั้นแต่ละชั้นก็จะจัดสรรแบ่งปันพื้นที่กันตามความเหมาะสม

1. ฐานชั้นล่างสุด เป็นพื้นที่ของ อาหารประเภทแป้งและคาร์โบไฮเดรต ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด แป้ง เผือก มัน ธัญพืชทุกชนิด ขนมปัง ซีเรียล อาหารจำพวกเส้นทั้งหลาย ในกลุ่มนี้พีระมิดอาหารแนะนำให้ บริโภคได้ตั้งแต่ 6-11 เสิร์ฟ ใน 1 วัน ซึ่งถือเป็นสัดส่วนอาหารที่ยอมให้กินได้มากที่สุดในการบรรเทาหิวอดอยาก อาหารทั้งหมดที่ร่างกายต้องการข้าว 1 เสิร์ฟ มีปริมาณ 1/2 ถ้วยตวง หรือเท่ากับ ขนมปังปอนด์ 1 แผ่น เส้น พาสตา 1/2 ถ้วยตวง

2. พีระมิดชั้นที่ 2 เป็นชั้นที่ผ่ำครึ่งเป็น 2 ซีก ซ้าย-ขวา โดยให้ฝั่งซ้ายเป็นพื้นที่ของผักมีสัดส่วนมากกว่าฝั่งขวา ซึ่งเป็นซีกของผลไม้ชนิดหน่ย อาหารในกลุ่มผัก ให้รับประทานได้ระหว่าง 3-5 เสิร์ฟ ต่อวัน ปริมาณของ 1 เสิร์ฟ หรือ ผักดิบก็ราว ๆ 1 ถ้วยตวง ผักสุก 1/2 ถ้วย น้ำมันถั่วเหลืองหรือน้ำมันรำข้าว 1 แก้ว ก็คุณประโยชน์สำคัญของอาหารในหมูผัก เป็นวิตามินและแร่ธาตุ อาหารในกลุ่มผลไม้ พีระมิดอาหารแนะนำให้มีส่วนการบริโภคระหว่าง 2-4 เสิร์ฟ ต่อวัน โดยน้ำผลไม้ 1 แก้ว เช่น น้ำส้มคั้น น้ำฝรั่ง หรือน้ำแครอท ให้นับเป็น 1 เสิร์ฟ กล้วยผลย่อย ๆ 1 ผล แอปเปิ้ลขนาดกลาง หรือผลไม้ที่หั่นใสถ้วยราว 1/2 ถ้วย จุดเด่นของผัก-ผลไม้ที่น่าสนใจคือ มี คากโยอาหารสูงที่ช่วยให้ระบบการขับถ่ายทำงานได้ดี แล้วยังเป็นแหล่งคาร์โบไฮเดรตได้เช่นเดียวกับข้าว ดังนั้น การเพิ่มหรือลดปริมาณอาหารในกลุ่ม ข้าว ผัก และ ผลไม้ จึงสามารถปรับเปลี่ยนให้เกิดความเหมาะสมตามความต้องการของผู้บริโภคที่ต้องการควบคุม พลังงานซึ่งเป็นหลักการเบื้องต้นในการลดน้ำหนักอย่างมีสุขภาพดีและปลอดภัยได้ผลในระยะยาวเป็นอย่างดี

3. พีระมิดชั้นที่ 3 แบ่งครึ่งออกเป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน สำหรับอาหารในกลุ่ม นมและผลิตภัณฑ์นม กับกลุ่มโปรตีนทั้งจากพืชและจากสัตว์ อาหารในกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์นม เป็นแหล่งสำคัญของโปรตีน และแคลเซียม ที่ช่วยเสริมสร้างกระดูกและฟัน มีมากในนมสด โยเกิร์ต และผลิตภัณฑ์จากนมทุกชนิด เช่น ชีส เป็นต้น พีระมิดอาหาร แนะนำให้บริโภคอาหารในหมวดนี้ได้ วันละ 2-3 เสิร์ฟ โดยนมสด (ควรเป็นนมพร่องมันเนยสำหรับผู้ใหญ่) 1 ถ้วยตวง ให้นับเป็น 1 เสิร์ฟ เท่ากับโยเกิร์ต 1 ถ้วย (แบบสำเร็จรูป) ที่ขายกัน ตามซูเปอร์มาร์เกตทั่วไป ถ้าเป็นชีส 1 เสิร์ฟ จะมีปริมาณราว 1 ออนซ์ หรือ 28 กรัม อาหารกลุ่มโปรตีน ทั้งเนื้อวัว หมู เป็ด ไก่ ไข่ ปลา อาหารทะเล และโปรตีนจากถั่ว ให้จัดรวมอยู่ในหมวดเดียวกันนี้ทั้งหมด และสามารถบริโภคทดแทนกันได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. พีระมิดชั้นสูงสุดหรือชั้นที่ 4 นั้นเป็นพื้นที่ของไขมันและน้ำมัน กับเกลือและน้ำตาล ซึ่งมีความจำเป็นต่อร่างกายน้อยที่สุดเพราะมีแนวโน้มที่จะเกิดโทษมากกว่าประโยชน์ อย่างไรก็ตามร่างกายยังจำเป็นที่จะได้รับไขมัน น้ำตาลและเกลือในปริมาณที่เหมาะสม เพื่อใช้ในกระบวนการดูดซึมวิตามิน และเผาผลาญให้ร่างกายสามารถดึงสารอาหารต่าง ๆ ไปใช้ได้เต็มที่ ปัญหาสำคัญที่สุดในการระมัดระวังเรื่องบริโภคน้ำตาลและไขมันคือ เป็นแหล่งอาหารที่ให้พลังงานสูงมากกว่าอาหารทุกหมวด โดยไขมันเพียง 1 ช้อนโต๊ะ ก็เพียงพอต่อความต้องการของร่างกายในรอบวันแล้ว แต่โดยปกติเรามักบริโภคไขมันเกินความจำเป็น และไขมันตัวดีที่เป็นส่วนเกินคือปัจจัยสำคัญที่สุดที่ก่อปัญหาโรคอ้วนให้กับมนุษย์ สมัยใหม่ในทุกวันนี้การหลีกเลี่ยงบริโภคไขมัน หรือบริโภคให้น้อยที่สุด จึงเป็นหัวใจในการดูแลสุขภาพและน้ำหนัก ดังนั้น จึงต้องใช้สติให้มาก และควรจะต้องคิดถึงแผนภูมิของพีระมิดอาหารให้ขึ้นใจอยู่เสมอ หากต้องการที่จะมีชีวิตอยู่แบบคนกินดี-อยู่ดีที่แข็งแรงไม่เจ็บป่วย ไม่ต้องพึ่งพาพวกรักษาหรือไปหาหมอเข้า-ออก โรงพยาบาลเป็นว่าเล่น สำหรับพีระมิดอาหาร ที่กล่าวมาข้างต้นเป็น USDA's Food Guide Pyramid ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1992

ซึ่งหลังจากได้มีการประเมินผลการวิจัยทางโภชนา การสอบถามทัศนคติของผู้บริโภค และการมีส่วนร่วมของภาคอุตสาหกรรม ทำให้ต้องมีการทบทวนและปรับปรุงพีระมิดอาหารให้ทันสมัยและสอดคล้องกับรูปแบบโภชนาการที่เปลี่ยนแปลงไป ได้แก่ การเพิ่มหลักการเลือกอาหารของกลุ่มผู้บริโภคแยกตามอายุ การกำหนดปริมาณแคลอรีสำหรับสูตรอาหารที่พีระมิดกำหนดๆ คำแนะนำในการออกกำลังกายเพื่อให้สมดุลกับอาหารที่บริโภค และความรู้ในการจำกัดบริโภคอาหารที่มีไขมัน น้ำตาล และเกลือสูง พีระมิดอาหารรูปแบบใหม่ที่จัดทำขึ้นนี้ ได้เผยแพร่ใน ปี ค.ศ. 2005

การกำหนดสัดส่วนของอาหารที่ควรได้รับในแต่ละวันของประเทศไทย มีการใช้ข้อมูลใกล้เคียงกับพีระมิดอาหารของสหรัฐอเมริกา แต่กำหนดเป็นรูปธงสามเหลี่ยมลักษณะคว่ำลง เพื่อแสดงให้เห็นแนวทางการบริโภคอาหารจากมากไปน้อยเป็นสัดส่วนกัน และเรียกชื่อว่า ธงโภชนาบัญญัติ (Nutrition Flag) โดยแบ่งอาหารออกเป็น 6 กลุ่ม จัดให้กลุ่มที่ 1 คือ ข้าว แป้ง ธัญพืช อยู่ตำแหน่งบนสุดของธง และกลุ่มที่ 6 คือ น้ำมัน น้ำตาล เกลือ อยู่ตำแหน่งล่างสุดของปลายธง เพื่อแสดงว่าควรบริโภคปริมาณน้อยที่สุด นอกจากนี้สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้คำนวณปริมาณอาหารในแต่ละกลุ่มอาหารโดยใช้หน่วยวัดที่นิยมใช้ในวัฒนธรรมการบริโภคของคนไทย ได้แก่ ทับพี ช้อนกินข้าว แก้ว เพื่อกำหนดปริมาณที่ควรบริโภคต่อวัน ธงโภชนาการ (อัญชลี, 2556)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทของอาหารไทย

นอกเหนือจากข้าวแล้วอาหารที่คนไทยบริโภคในแต่ละวันแบ่งได้เป็น 5 ประเภท (ศิริลักษณ์, 2533)

1. กับข้าวหรืออาหารคาว คืออาหารที่ทานพร้อมกับข้าว เพื่อเพิ่มรสชาติและคุณค่าทางอาหาร ซึ่งกับข้าวไทยส่วนใหญ่ทำจากปลา เนื้อสัตว์ต่าง ๆ ผักและผลไม้ กับข้าวไทยแท้มักจะมีรสฉุนและเผ็ด ส่วนกับข้าวไทยแบบจีนนั้นจะไม่ใช้เกลือและเครื่องเทศ โดยกับข้าวไทยจะแบ่งออกได้ 6 ชนิด

1.1 แกงหรือต้ม อาหารประเภทแกงหรือต้มมีลักษณะเป็นกับข้าวที่ปรุงเป็นน้ำมีชื่อต่าง ๆ กันตามรส วิธี และเครื่องปรุง เช่น แกงจืดเป็นแกงชนิดหนึ่งที่ไม่เผ็ด แกงส้มเป็นแกงชนิดหนึ่งที่มีรสเปรี้ยวใช้ผักหรือผลไม้แกงกับกุ้ง หรือปลา เป็นต้น

1.2 ผัด อาหารประเภทผัดเป็นอาหารที่ปรุงโดยผัดในกระทะที่มีน้ำมันและน้ำเล็กน้อยจนสุกอาจแยกได้เป็น 2 อย่างคือ ผัดจืดและผัดเผ็ด โดยผัดจืดจะใช้ผักและเนื้อทุกชนิดปรุงรสด้วยน้ำปลาหรือซีอิ้วขาว ส่วนผัดเผ็ดจะใช้เนื้อทุกชนิดผัดกับพริกสดหรือพริกแห้ง เป็นต้น

1.3 ยำ อาหารประเภทยำอาจเทียบได้กับสลัดผักของอาหารตะวันตก โดยรสของยำที่เหมาะสมกับลิ้นของคนไทยคือ รสจัด ซึ่งอาจปรุงได้ 2 ลักษณะคือ ยำแบบรสหวาน (ได้แก่ ยำที่ประกอบด้วยกะทิ มะพร้าวคั่ว เช่น ยำถั่วพู ยำทวาย ยำหัวปลี) และยำแบบรสเปรี้ยว (ได้แก่ ยำใหญ่และยำที่ใช้เนื้อประกอบผัก)

1.4 ทอด เผา หรือย่าง อาหารประเภททอด เผา หรือย่าง เป็นการปรุงรสเนื้อสัตว์และดับกลิ่นคาวด้วยรากผักชี กระเทียม พริกไทยและเกลือ เช่น ทอดมันปลาทราย หมูทอด ปลาเผา ไก่ย่าง เป็นต้น

1.5 เครื่องจิ้ม เป็นอาหารที่คนไทยชอบรับประทานกันมากได้แก่ น้ำพริกกะปิ น้ำพริกมะม่วง กะปิคั่ว ปลาร้าหลน เต้าเจี้ยวหลน และน้ำปลาหวาน เป็นต้น โดยอาหารประเภทนี้จะรับประทานกับทั้งผักสดและผักสุก เช่น แตงกวา ผักบุ้ง ชิมื่นขาว หน่อไม้สวก ชะอมทอด หรือรับประทานกับอาหารคาวประเภทอื่นก็ได้ เช่น น้ำพริกผักรับประทานกับปลาทุ

1.6 เครื่องเคียง อาหารไทยจะมีเครื่องเคียงหรือเครื่องแนมประกอบเพื่อรสชาติให้อร่อยยิ่งขึ้น เช่น แกงเผ็ด จะมีของเค็มเครื่องเคียง ได้แก่ ไข่เค็ม ปลาเค็ม หรือเนื้อเค็ม อาหารบางชนิดจะรับประทานกับผักดอง เช่น แตงกวาดอง ชิงดอง กระเทียมดอง

2. อาหารหวานหรือขนม คือของว่างที่รับประทานหลังจากรับประทานอาหารคาว ส่วนใหญ่จะมีเครื่องประกอบ 5 อย่าง คือ แป้งข้าวเจ้าหรือแป้งข้าวเหนียว มะพร้าว น้ำตาล ไข่ และถั่ว ซึ่งจำแนกตามกรรมวิธีการทำดังนี้

2.1 ประเภทต้ม เช่น ถั่วดำต้มน้ำตาล กล้วยบวชชี ข้าวเหนียวเปียกกล้วย

2.2 ประเภทนึ่ง เช่น ขนมตาล ขนมกล้วย สังขยา

2.3 ประเภทอบ เช่น ขนมหม้อแกง ขนมกลีบลำดวน ขนมฝิง

2.4 ประเภทกวน เช่น กล้วยกวน ทุเรียนกวน มังคุดกวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.5 ประเภทลวก เช่น ลูกชุบ ไข่แมงดา ทองหยอด
- 2.6 ประเภทเชื่อม เช่น ลูกตาลเชื่อม กล้วยเชื่อม มันเชื่อม
- 2.7 ประเภทปิ้ง เช่น กล้วยปิ้ง ข้าวเหนียวปิ้ง
- 2.8 ประเภทลอมยแก้ว เช่น ส้มลอมยแก้ว วน้ำเชื่อม สลอลอมยแก้ว
- 2.9 ประเภทอื่น ๆ เช่น ข้าวเหนียวสังขยา ข้าวเหนียวน้ำกะทิทุเรียน ขนมเบื้อง

3. ผักและผลไม้ คนไทยนิยมรับประทานผักและผลไม้กันมาก โดยเฉพาะผักจะเป็นส่วนประกอบของเครื่องปรุงของอาหารคาวแทบทุกชนิด เช่น หัวผักกาด หน่อไม้ คะน้า แดงกวา ถั่วลันเตา ผักบุ้ง เป็นต้น

4. เครื่องดื่ม เครื่องดื่มของคนไทยมีหลายชนิด บางชนิดทำจากส่วนต่าง ๆ ของพืช บางชนิดทำจากผลไม้ เช่น น้ำมะพร้าวอ่อน น้ำตาลสด น้ำอ้อย น้ำผลไม้คั้น เป็นต้น นอกจากนี้ ชาและกาแฟจัดเป็นเครื่องดื่มของคนไทยอีกด้วย

5. อาหารว่างหรืออาหารทานเล่น คืออาหารระหว่างมื้อ เป็นอาหารประเภทอาหารเบา ๆ หรือขนมที่ไม่หนักท้อง มีปริมาณอาหารน้อยกว่าอาหารประจำมื้อ เป็นอาหารชิ้นเล็ก ๆ ขนาดพอคำ หยิบรับประทานได้ง่าย แบ่งเป็นประเภทดังนี้ (ศักรินทร์, 2552)

- 5.1 ประเภทอาหารคาว เช่น เปาะเปี๊ยะทอด ขนมจีบ ซาลาเปา เกี้ยวน้ำ
- 5.2 ประเภทอาหารหวาน เช่น ขนมเบื้อง ทับทิมกรอบ บัวลอย ผลไม้ลอมยแก้ว
- 5.3 ประเภทผลไม้ เช่น แดงโม ส้ม องุ่น สับปะรด มะม่วง พุทรา ชมพู ฝรั่ง มะละกอ
- 5.4 ประเภทน้ำผักและผลไม้ เช่น น้ำมะตูม น้ำแดงโม น้ำตะไคร้ น้ำส้มคั้น
- 5.5 ประเภทเครื่องดื่มร้อนหรือเย็น เช่น นมสด ชา กาแฟ โกโก้

เครื่องปรุงรส

ศิริลักษณ์ (2519) กล่าวว่า เครื่องปรุงรส เป็นปัจจัยสำคัญในการประกอบอาหารเพราะสามารถทำให้อาหารเปลี่ยนรสชาติต่าง ๆ กันไป ปริมาณของเครื่องปรุงรสที่ใช้ในการประกอบอาหารแม้จะน้อยแต่ก็ให้ผลสูง เครื่องปรุงรสที่นิยมใช้ได้แก่

1. น้ำปลา เป็นเครื่องปรุงที่ขาดไม่ได้ในครัวของคนไทย น้ำปลาเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการหมักปลาสดและเกลือแกง โปรตีนจากตัวปลาจะค่อย ๆ สลายตัวโดยเอนไซม์คาเทพิซินในเนื้อปลา และโดยเอนไซม์จากเชื้อแบคทีเรียในลำไส้ของปลา เปลี่ยนเป็นกรดอะมิโน แล้วละลายออกมาในน้ำเกลือทำให้มีกลิ่นและรสหอม โดยประเภทของน้ำปลามี 3 ประเภท ได้แก่ (อบเชย และชนิษฐา, 2547)

1.1 น้ำปลาแท้เป็นน้ำปลาที่ได้จากการหมักหรือย่อยปลา หรือส่วนของปลา หรือกากของปลาที่เหลือจากการหมัก ตามกรรมวิธีการผลิตน้ำปลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 น้ำปลาที่ทำจากสัตว์ เป็นน้ำปลาที่ได้จากการหมักหรือย่อยสัตว์อื่น ซึ่งมีไข่ปลา หรือส่วนของสัตว์อื่น หรือกากของสัตว์อื่นที่เหลือจากการหมักตามกรรมวิธีการผลิตน้ำปลา ให้รวมถึง น้ำปลาที่ทำจากสัตว์อื่นที่มีน้ำปลาแท้ผสมอยู่ด้วย

1.3 น้ำปลาผสม เป็นน้ำปลาตามข้อ 1.1 หรือ 1.2 ที่มีสิ่งอื่นที่ไม่เป็นอันตรายแก่ ผู้บริโภคเจือปนอยู่หรือมีการปรุงแต่งกลิ่นรส

กระทรวงสาธารณสุขกำหนดให้น้ำปลาเป็นอาหารควบคุมเฉพาะ จึงต้องขึ้นทะเบียนอาหาร ก่อนจัดจำหน่าย ดังนั้นที่ฉลากจะต้องมีคำว่า “อย.”

2. ซีอิ๊วหรือซอสถั่วเหลือง เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการหมักถั่วเหลืองด้วยเชื้อราจำพวกแอสเพอร์จิลลัส (*Aspergillus oryzae*) เป็นเครื่องปรุงรสเค็มที่ให้โปรตีนสูง มีกลิ่นเฉพาะตัว ซึ่งแบ่งตาม กรรมวิธีการผลิตและลักษณะเฉพาะ ได้แก่ (อบเชย และชนิษฐา, 2547)

2.1 ซีอิ๊วขาว เป็นสีน้ำตาลอ่อนและมีกลิ่นหอม

2.2 ซีอิ๊วหวาน ทำมาจากซีอิ๊วขาวผสมกับกากน้ำตาล

2.3 ซีอิ๊วดำ ทำมาจากซีอิ๊วขาวผสมกับกากน้ำตาล ต้ม กรองใส่โถง ตากแดดไว้ 10 วัน กรองอีกครั้งจะได้ซีอิ๊วสีดำ

2.4 ซีอิ๊วดำเค็ม ทำมาจากซีอิ๊วขาวนำมาต้ม เคี้ยว แล้วเติมเครื่องเทศ เช่น อบเชย ลูกจันทน์ โป๊ยกั๊ก พริกไทย ลงไป

3. เกลือ เป็นเครื่องปรุงที่รู้จักกันมานาน เราใช้เกลือในการปรุงอาหารและถนอมอาหาร เกลือที่ใช้ในการปรุงอาหารมีสูตรทางเคมีคือ NaCl เกลือที่บริสุทธิ์จะมีลักษณะสีขาวเป็นผลึกและเป็น ลูกบาศก์ เกลือเป็นคุณสมบัติในการดูดความชื้น เกลือที่ใช้บริโภคมาจาก 2 แหล่ง คือ เกลือสมุทรและ เกลือสินเธาว์ (อบเชย และชนิษฐา, 2547)

เกลือที่ใช้บริโภค หมายถึง ผลึกของสารประกอบโซเดียมคลอไรด์ที่สะอาด และไม่มีสิ่ง แปรกปลอมที่เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค แบ่งเป็น 4 ชนิด

3.1 เกลือปรุงอาหาร หมายถึง เกลือบริโภคที่เป็นผลึกละเอียด ซึ่งทำให้บริสุทธิ์ขึ้น

3.2 เกลือโต๊ะ หมายถึง เกลือบริโภคที่เป็นผลึก ไม่จับกันเป็นก้อน สามารถทำให้ผลึก แยกออกจากกันได้ง่าย

3.3 เกลืออัดเม็ด หมายถึง เกลือบริโภคที่อัดเป็นเม็ดแล้ว

3.4 เกลืออุตสาหกรรมอาหาร หมายถึง เกลือบริโภคที่ใช้ในการประกอบอาหารและ อุตสาหกรรมอาหารทั่วไป

4. น้ำส้มสายชู เป็นเครื่องปรุงรสเปรี้ยวที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ลักษณะของน้ำส้มสายชูเป็น ของเหลวใส มีกลิ่นเฉพาะของกรดอะซิติก และอาจมีกลิ่นของผลไม้หรือธัญพืชที่นำมาใช้ทำ น้ำส้มสายชูเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากปฏิกิริยาการหมัก โดยจากวัตถุดิบที่มีน้ำตาลหรือแป้งมาเปลี่ยน สภาพเป็นแอลกอฮอล์ (Ethyl alcohol) ชั้นหนึ่งก่อน แล้วอาศัยจุลินทรีย์พวก *Acetobacter* มา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปลี่ยนแอลกอฮอล์เป็นน้ำส้มสายชู ซึ่งมีส่วนของกรดน้ำส้ม (Acetic acid) อยู่ประมาณ 4% แบ่งเป็น 3 ชนิด คือ (อบเชย และขมิ้นชัน, 2547)

4.1 น้ำส้มสายชูหมัก เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำธัญพืช ผลไม้ หรือน้ำตาลมาหมักกับส่าเหล้า แล้วหมักกับเชื้อน้ำส้มสายชูตามกรรมวิธีธรรมชาติ

4.2 น้ำส้มสายชุกวน เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำแอลกอฮอล์กลั่นเจือจางมาหมักกับเชื้อน้ำส้มสายชู

4.3 น้ำส้มสายชูเทียม เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำเอากรดน้ำส้ม (Acetic acid) มาเจือจาง

5. น้ำตาล เป็นสารที่ให้ความหวาน ที่ใช้บริโภคส่วนใหญ่คือน้ำตาลทราย ในประเทศร้อนทำจากอ้อย ส่วนในประเทศหนาว เช่น ในยุโรปและอเมริกาทำจากหัวบีท น้ำตาลดิบจะมีกลิ่นหอมและยังมีเกลือแร่และวิตามินหลงเหลืออยู่บ้าง มีสีค่อนข้างแดงเรียกว่าน้ำตาลทรายแดงถ้ามีสารอื่นอยู่มาก สียิ่งเข้มมาก ผู้บริโภคจะไม่นิยมใช้น้ำตาลชนิดนี้กัน แต่อาจใช้ทำขนมบางชนิดเท่านั้น ส่วนใหญ่จะนิยมน้ำตาลขาวสะอาด จึงต้องทำให้น้ำตาลดิบขาวบริสุทธิ์ด้วยการล้าง ฟอกสี ละลายน้ำใหม่แล้วทำให้ตกผลึกอีกครั้ง จะได้น้ำตาลขาวสะอาดมีซูโครสถึงร้อยละ 99.5 ซึ่งมีความบริสุทธิ์มาก น้ำตาลทรายขาวธรรมดาอาจนำมาปรับปรุงคุณภาพเพื่อประโยชน์ใช้สอยอื่น ๆ ได้อีก โดยผลิตเป็น (อบเชย และขมิ้นชัน, 2547)

5.1 น้ำตาลผง ผลิตจากการนำน้ำตาลทรายขาวมาบดให้ละเอียด ใช้สำหรับแต่งขนมเค้ก และทำไอศกรีม เป็นต้น

5.2 น้ำตาลก้อน ผลิตจากน้ำตาลทรายขาวซึ่งยังชื้น ใช้สำหรับเติมเครื่องดื่มประเภทน้ำชา กาแฟ เป็นต้น

6. ฟริกป่น เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากฟริกสดที่สุกและแก่จัด นำมาผ่านการอบแห้งหรือตากแดดจนแห้งสนิท จนได้ฟริกแห้งและนำไปผ่านการบดจนได้ฟริกป่น ซึ่งมีการใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวางในการปรุงแต่งรสชาติและเป็นส่วนประกอบของอาหารและยา (รัตนภรณ์, 2546)

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในงานวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลแบบทฤษฎีจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นชุดของคำถามเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สร้างขึ้นเพื่อใช้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรจำนวนมาก ซึ่งได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อ และความสนใจต่าง ๆ โดยเตรียมรายการคำถามเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งเตรียมไว้สำหรับผู้ตอบ โดยให้เลือกตอบ หรือเติมคำ ข้อความ หรือตัวเลข ให้ตอบ โดยแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้กับข้อมูลด้านจิตพิสัย (Affective domain)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนิดของแบบสอบถาม แบบสอบถามนิยมใช้มี 2 แบบ ดังนี้

1. แบบสำรวจรายการ (Check list) เป็นแบบสอบถามอีกลักษณะหนึ่งที่มีการตอบให้ผู้ตอบเลือกคำตอบใดคำตอบหนึ่งจากสองหรือหลาย ๆ คำตอบ

2. แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) เป็นแบบสอบถามที่ลักษณะการตอบเป็นการประเมินความมากน้อย โดยวัดจากผู้ตอบมีคุณลักษณะในสิ่งที่ต้องการศึกษาหรือมีความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับสิ่งที่จะถามอยู่ในระดับใดโดยมากมักจะมี 5 ระดับ หรือ 5 อันดับ Rating scale ตรงกับคำภาษาไทยว่า มาตราส่วนประมาณค่า

มาตราส่วนประมาณค่า แบ่งเป็น 3 ชนิด คือ มาตราส่วนประมาณค่าแบบจัดประเภท (Category rating scale) มาตราส่วนประมาณค่าแบบกำหนดเป็นตัวเลข (Numerical rating scale) และประเภท (Graphic rating scale)

2.1 มาตราส่วนประมาณค่าแบบจัดประเภท กำหนดให้ผู้ตอบเลือกคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งให้ตรงกับตนตามที่เป็นจริง

2.2 มาตราส่วนประมาณค่าแบบกำหนดตัวเลขแทนคุณลักษณะตรง ๆ แล้วให้ผู้ตอบทำเครื่องหมายตามคำสั่งลงบนตัวเลขที่กำหนดให้เท่านั้น โดยผู้สร้างมีเกณฑ์ในการแปลความหมายตัวเลขนั้นอยู่แล้ว เช่น

2.3 มาตราส่วนประมาณค่าแบบกราฟ กำหนดให้ผู้ตอบทำเครื่องหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามลักษณะพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่ตรงตามที่บุคคลเป็นอยู่บนเส้นกราฟ

รูปแบบของแบบสอบถาม (Questionnaire)

แบบสอบถามที่นิยมใช้กันทั่วไปมี 2 รูปแบบ คือ

1. แบบสอบถามปลายปิด (Closed form) แบบสอบถามรูปแบบนี้ มีลักษณะเหมือนข้อสอบแบบเลือกตอบ คือจะมีข้อความซึ่งเป็นคำถาม และมีคำตอบที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้วให้ผู้ตอบเลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งที่ตรงตามที่เป็นจริงเกี่ยวกับผู้ตอบ จำนวนตัวเลือกที่ให้เลือกตอบมีหลายลักษณะ อาจเป็นแบบ 2 ตัวเลือก แบบสำรวจรายการ หรือให้ผู้ตอบจัดอันดับความสำคัญของคำตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า หรือให้ผู้ตอบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ตัวเลือกขึ้นไปก็ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2. แบบสอบถามปลายเปิด (Opened form) แบบสอบถามรูปแบบนี้ไม่กำหนดคำตอบไว้แน่นอนแต่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบ ตอบได้อย่างอิสระตามความเห็นของตนเองนอกจากแบบสอบถามทั้ง 2 รูปแบบนี้แล้ว ยังมีแบบสอบถามอีกรูปหนึ่ง คือ แบบสอบถามแบบรูปภาพ (Pictorial form) เป็นแบบที่ใช้รูปภาพแทนภาษา มีลักษณะด้วยแบบสอบถามปลายปิด แบบสอบถามรูปภาพความสำคัญอยู่ที่ต้องสร้างภาพให้ชัดเจนเป็นที่เข้าใจตรงกัน อาจเป็นภาพวาดหรือภาพถ่ายก็ได้ เหมาะสำหรับผู้ตอบที่เป็นเด็กหรือผู้ที่มีความรู้ทางภาษาเขียนน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ทฤษฎีทางสถิติที่นำมาใช้ในการวิจัย

2.4.1 แหล่งข้อมูล (Source of data)

ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (secondary source) หมายถึง แหล่งของข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นไว้แล้ว การเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมินี้ ผู้เก็บรวบรวมไม่ต้องออกไปทำการสังเกตหรือไปทำการวัดเองโดยตรง เพียงแต่ไปขอคัดลอกข้อมูลจากระเบียน (record) ที่ผู้อื่นทำไว้แล้ว (สุรินทร์, 2546)

2.4.2 การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง หมายถึง วิธีการเลือกหน่วยตัวอย่างแบบต่าง ๆ เพื่อให้ได้ตัวแทนที่ดีของประชากรที่กำลังจะศึกษา รวมทั้งวิธีการคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการประมาณค่าพารามิเตอร์ ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสองชั้น (Two-stage Sampling) (สุรินทร์, 2546)

การสุ่มตัวอย่างแบบสองชั้น (Two-stage Sampling)

การสุ่มตัวอย่างแบบสองชั้น คือ วิธีการสุ่มหน่วยตัวอย่างที่ถูกแบ่งเป็นกลุ่ม โดยศึกษาข้อมูลจากบางหน่วยในกลุ่มที่สุ่มได้

ในการศึกษานี้จะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และการสุ่มตัวอย่างอย่างเป็นระบบ (Stratified Systematic Sampling)

การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนมากและมีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ (Stratum) เพื่อให้ข้อมูลที่ได้อาจมีความครบถ้วนและครอบคลุม จะต้องดำเนินการสุ่ม กลุ่มตัวอย่างจากชั้นภูมิ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาลักษณะของประชากรที่จะศึกษาอย่างละเอียดว่า คุณลักษณะใดที่จะส่งผลต่อตัวแปรที่จะศึกษาตัวแปรใดบ้าง และคุณลักษณะนั้น ๆ สามารถที่จำแนกออกเป็นกลุ่มย่อยได้หรือไม่ อาทิ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ เป็นต้น

2. จำแนกประชากรออกเป็นชั้นภูมิตามคุณลักษณะของกลุ่มย่อยโดยกำหนดให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มย่อยมีความคล้ายคลึงกันให้มากที่สุด และให้มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มให้มากที่สุดเช่นเดียวกัน (ไม่ควรมีจำนวนชั้นมากเกินไปเพราะจะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก มิฉะนั้นจะทำให้ลักษณะที่ศึกษามีความถูกต้อง เชื่อถือได้น้อย)

3. สุ่มตัวอย่างจากกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่ม เพื่อเป็นสมาชิกของกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาตามสัดส่วน (Proportional Allocation) กล่าวคือ ชั้นใดมีประชากรมากควรได้รับการสุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนที่มากกว่า แต่ถ้ากลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีจำนวนที่แตกต่างกันมากควรคำนึงถึงเหตุผลเพื่อให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น เมื่อผู้ยืมได้เห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้จำนวนที่เหมาะสมและมีความครอบคลุมลักษณะประชากรที่ไม่จำเป็นต้องใช้สัดส่วนก็ได้ (Disproportional Allocation) (อาธง, 2527)

ข้อสังเกต ของการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (นงลักษณ์, 2543)

1. ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะที่ครอบคลุมทุกลักษณะของประชากรอย่างเป็นระบบ และช่วยลดความคลาดเคลื่อนแต่ไม่ต้องลดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเหมือนวิธีการสุ่มอย่างง่ายทำให้การทดสอบทางสถิติมีประสิทธิภาพสูงขึ้น
2. ถ้าจำนวนตัวแปรที่ใช้มีมากเกินไปจะทำให้มีจำนวนชั้นที่มากและยุ่งยากในการแบ่งชั้น หรือทำให้สมาชิกของแต่ละชั้นอาจมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ และจะต้องเสียเวลาและใช้ค่าใช้จ่ายสูง
3. ในการประมาณค่าความคลาดเคลื่อนจะต้องใช้สูตรการปรับแก้สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ค่อนข้างซับซ้อน

การสุ่มตัวอย่างอย่างเป็นระบบ (Stratified Systematic Sampling)

เป็นการสุ่มตัวอย่างที่ใช้กับประชากรที่มีจำนวนมาก และรายชื่อของสมาชิกได้เรียงลำดับตามตัวอักษรหรือวิธีการที่หลากหลาย ยกเว้นการเรียงลำดับบนพื้นฐานของค่าตัวแปรที่ศึกษาเพราะจะได้กลุ่มตัวอย่าง ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนและไม่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. กำหนดกรอบประชากร/หมายเลขประจำตัวให้แก่สมาชิกทุกหน่วยในประชากร
2. หาอัตราส่วน (k) ระหว่างประชากร (N) และกลุ่มตัวอย่าง (n) จาก สูตร $k = \frac{N}{n}$
3. สุ่มตัวอย่างเพื่อกำหนดสมาชิกคนแรก (R) ของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายจากสมาชิกหมายเลข 1-20 มา 1 หมายเลข
4. หมายเลขของสมาชิกคนต่อไปจะถูกกำหนดอย่างเป็นระบบโดยการรวมอัตราส่วนที่ได้จากข้อ 2. กับหมายเลขสมาชิกเริ่มต้นที่ข้อ 3. ($R, R+k, R+2k, R+3k, \dots, R+nk$)

ข้อสังเกตของการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (นงลักษณ์, 2543)

1. เป็นวิธีการสุ่มที่ใช้ได้ง่าย เพียงแต่มีรายชื่อของประชากรที่เรียงลำดับแบบสุ่ม จะทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับการสุ่มอย่างง่าย
2. การเรียงลำดับรายชื่อของประชากรเป็นการเรียงอย่างเป็นระบบมากกว่าการสุ่ม และถ้ากลุ่มย่อยของประชากรมีการเรียงลำดับในลักษณะเดียวกันทำให้การสุ่มสมาชิกที่เป็นตัวแทนของกลุ่มย่อยเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างจะมีความซ้ำซ้อนไม่เป็นกลุ่มตัวอย่างสุ่มที่มีความครบถ้วนตามคุณลักษณะของประชากร ทำให้การประมาณค่าพารามิเตอร์หรือการทดสอบ สมมุติฐานไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 ประเภทของระดับของการวัดค่าของข้อมูล

ประเภทของระดับของการวัดค่าของข้อมูล สามารถแบ่งได้ 4 ประเภท คือ (มนตรี, 2557)

1. ข้อมูลระดับมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) คือ หมายถึง ข้อมูลที่มีลักษณะเป็นการจำแนกประเภทหรือจำแนกคุณลักษณะ เพื่อให้เห็นความแตกต่างหรือกำหนดชั้นเพื่อให้รู้ว่าหมายถึงสิ่งใด แต่ไม่ได้มีความหมายในเชิงอันดับหรือเชิงปริมาณ โดยข้อมูลระดับมาตรานามบัญญัติอยู่ในระดับการวัดต่ำสุด สามารถนำไปแจกแจงความถี่ ทาร้อยละ และฐานนิยม เป็นต้น
2. ข้อมูลระดับมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale) หมายถึง ข้อมูลที่สามารถจำแนกคุณลักษณะและเปรียบเทียบกันได้ แต่ไม่สามารถบอกปริมาณมากน้อยกว่ากันเพียงใด
3. ข้อมูลระดับมาตราอันตรภาค (Interval Scale) หมายถึง ข้อมูลที่มีสมบัติของมาตรานามบัญญัติ และมาตราเรียงอันดับ และสามารถนำมาเปรียบเทียบปริมาณมากน้อยกว่ากันได้ เนื่องจากมีระยะห่างแต่ละช่วงเท่ากัน แต่ข้อมูลในมาตรวัดนี้ไม่มีศูนย์แท้ ซึ่งข้อมูลมาตรวัดอันตรภาคสามารถนำมาบวก-ลบ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้
4. ข้อมูลระดับมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale) หมายถึง ข้อมูลที่มีสมบัติของมาตรวัดนามบัญญัติ มาตรวัดเรียงอันดับ มาตรวัดอันตรภาค และมีศูนย์แท้ สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ทุกประเภท โดยสามารถนำมาบวก-ลบ-คูณ-หาร กันได้

2.4.4 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

เป็นการอธิบายลักษณะของข้อมูลในรูปของการบรรยายลักษณะทั่ว ๆ ไปของข้อมูล โดยจัดนำเสนอเป็นบทความ บทความกึ่งตาราง แสดงด้วยกราฟ หรือแผนภูมิ ตลอดจนทำเป็นรูปภาพต่าง ๆ มีการคำนวณหาความหมายของข้อมูลโดยวิธีทางสถิติอย่างง่าย ๆ เพื่อให้เป็นรูปแบบของข้อมูลในเบื้องต้นให้สามารถตีความหมายของข้อมูลได้ตามความจริง อาจทำการศึกษากับข้อมูลที่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือกลุ่มใหญ่ โดยทั่ว ๆ ไปก็ได้ และผลการวิเคราะห์จะใช้อธิบายเฉพาะกลุ่มที่นำมาศึกษาเท่านั้น

1. ร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ (Percentage)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X}{n} \times 100$$

เมื่อ X คือ จำนวนความถี่ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ
n คือ ขนาดตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 X_i คือ คะแนนของกลุ่มตัวอย่างชุดที่ i
 n คือ ขนาดตัวอย่าง

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum_{i=1}^n X_i^2 - \left(\sum_{i=1}^n X_i \right)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X_i คือ คะแนนของตัวอย่างชุดที่ i
 n คือ ขนาดตัวอย่าง

2.4.5 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)

เป็นสถิติที่ใช้สรุปผลในสิ่งที่ต้องการศึกษาจะต้องใช้การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ เพื่ออ้างอิงถึงลักษณะประชากร ดังนี้

1. การทดสอบความเท่ากันของค่าความแปรปรวน k ประชากร โดยใช้ Levene's test

ในการทดสอบสมมติฐาน $H_0: \sigma_1^2 = \sigma_2^2 = \dots = \sigma_k^2$ ของ Levene's test จะใช้สถิติทดสอบ F โดยการสร้างตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมีปัจจัยเดียว (one-way ANOVA) แต่ใช้ค่า

$Y_{ij} = |X_{ij} - \bar{X}_i|$ เป็นข้อมูลในการสร้าง one-way ANOVA (กัลยา, 2539)

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ

$$H_0: \sigma_1^2 = \sigma_2^2 = \dots = \sigma_k^2$$

$$H_1: \sigma_i^2 \neq \sigma_j^2 \text{ อย่างน้อย 1 คู่ สำหรับ } i \neq j$$

สถิติทดสอบ

$$F = \frac{MSTrt}{MSE}$$

เขตปฏิเสธ H_0

จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $F > F_{1-\alpha}$ ที่องศาอิสระ $k-1$ และ $n-k$ ตามลำดับ

$$\text{และ } MSTrt = \frac{SSTrt}{k-1} \text{ โดยที่ } SSTrt = \sum \frac{T_i^2}{n_i} - CM$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวทช. ผลิตขึ้นเพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การทดสอบการแจกแจงปกติ

Lilliefors Test เป็นการทดสอบสมมติฐานว่า ประชากรมีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ โดยที่ไม่ทราบค่าประชากรที่นำมาทดสอบนั้นมีค่าเฉลี่ย (μ) และค่าความแปรปรวน (σ^2) เท่าไร ดังนั้นจึงต้องประมาณ μ ด้วย \bar{X} และประมาณ σ^2 ด้วย S^2 (มัลลิกา, 2548)

Central Limit Theorem สามารถใช้กับประชากรที่มีการแจกแจงใด ๆ เมื่อขนาดตัวอย่างมีขนาดใหญ่หรือมากกว่า 30 ($n > 30$) แล้วค่าเฉลี่ยของตัวแปรสุ่มจะมีการแจกแจงแบบปกติ เพราะว่าขนาดตัวอย่างยิ่งมากมีผลต่อลักษณะการกระจายของข้อมูลให้มีการแจกแจงแบบปกติ (น้อมจิต, 2559)

ให้ X_1, X_2, \dots เป็นอันดับของตัวแปรสุ่มที่เป็นอิสระกันและมีการแจกแจงความน่าจะเป็นเหมือนกัน โดยที่ $E(X_i) = \mu$ และ $V(X_i) = \sigma^2 < \infty$ ให้ $\bar{X}_n = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i$ แล้ว $\frac{\sqrt{n}(\bar{X} - \mu)}{\sigma}$ จะลู่เข้าในเชิงการแจกแจงตัวแปรสุ่ม Y ที่มีการแจกแจงแบบปกติมาตรฐาน นั่นคือ $\frac{\sqrt{n}(\bar{X} - \mu)}{\sigma}$ จะมีลิมิตการแจกแจงแบบปกติมาตรฐาน หรือ กล่าวได้ว่า $\frac{\sqrt{n}(\bar{X} - \mu)}{\sigma}$ มีการแจกแจงปกติใกล้เคียง

3. การทดสอบสมมติฐานผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสองประชากร ($\mu_1 - \mu_2$) เมื่อสุ่มตัวอย่างเป็นอิสระกัน

เพื่อตรวจสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม (สายชล, 2553)

ข้อจำกัด

1. ประชากรมีการแจกแจงแบบใด ๆ ก็ตาม คือ อาจจะมีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ก็ได้
2. ไม่ทราบความแปรปรวนของประชากร σ_1^2 และ σ_2^2 ทั้งสองกลุ่ม เมื่อไม่ทราบค่า σ_1^2 และ σ_2^2 จะประมาณค่า σ_1^2 ด้วยความแปรปรวนตัวอย่าง S_1^2 และประมาณค่า σ_2^2 ด้วยความแปรปรวนตัวอย่าง S_2^2

3. ตัวอย่างมีขนาดใหญ่ กล่าวคือ $n_1 \geq 30$ และ $n_2 \geq 30$

วิธีการ

พิจารณาประชากร 2 กลุ่ม ที่มีค่าเฉลี่ย μ_1 และ μ_2 และความแปรปรวน σ_1^2 และ σ_2^2 ทำการสุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระกันขนาด n_1 และ n_2 และคำนวณหาค่าเฉลี่ยตัวอย่าง \bar{X}_1 และ \bar{X}_2 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานแบบสองหาง

$$H_0 : \mu_1 - \mu_2 = 0$$

$$H_1 : \mu_1 - \mu_2 \neq 0$$

สถิติทดสอบ

$$Z = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

การตัดสินใจ

ปฏิเสธ H_0 ถ้า $Z > Z_{\frac{\alpha}{2}}$ หรือ $Z < -Z_{\frac{\alpha}{2}}$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของประชากรทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือปฏิเสธ H_0 ถ้า $p\text{-value} < \alpha$

4. การทดสอบสมมติฐานค่าเฉลี่ยประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยวิธี One-Way ANOVA

เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่มีปัจจัยหรือตัวแปรเดียวที่จะเป็นสาเหตุให้ข้อมูลแตกต่างกัน แต่มีระดับหรือค่าของปัจจัยนั้นตั้งแต่ 3 ระดับขึ้นไป แสดงว่าจะต้องมีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างประชากรตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป (นพพร, 2555)

สมมติฐานการทดสอบ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$$

$$H_1 : \mu_i \neq \mu_j \text{ อย่างน้อย 1 คู่เมื่อ } i \neq j$$

ตัวสถิติทดสอบ

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

ตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ANOVA

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง (SS)	df	ค่ากำลังสองเฉลี่ย (MS)	F
ระหว่างกลุ่ม	SS_B	$k - 1$	$MS_B = \frac{SS_B}{k - 1}$	$F = \frac{MS_B}{MS_W}$
ภายในกลุ่ม	SS_w	$n - k$	$MS_w = \frac{SS_w}{n - k}$	
รวม	SS_T	$n - 1$		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดย

$$SS_T = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^n x_{ij}^2 - \frac{T_{..}^2}{n}$$

$$SS_B = \sum_{i=1}^k \frac{T_i^2}{n_i} - \frac{T_{..}^2}{n}$$

$$SS_W = SS_T - SS_B$$

เมื่อ k เป็นจำนวนกลุ่ม
 T_i เป็นผลรวมของข้อมูลจากสิ่งทดลองกลุ่มที่ i
 \bar{X}_i เป็นค่าเฉลี่ยของข้อมูลจากสิ่งทดลองกลุ่มที่ i
 $T_{..}$ เป็นผลรวมของข้อมูลทั้งหมด nk ค่า
 \bar{X} เป็นค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้งหมด nk ค่า

การตัดสินใจ

สรุปผลการทดสอบ จะปฏิเสธ H_0 ถ้าค่า F ที่ได้จากการคำนวณ $F_{cal} > f_{\alpha(df_1, df_2)}$ เมื่อ $f_{\alpha(df_1, df_2)}$ คือ ค่าวิกฤต F ที่ระดับ $df_1 = k - 1, df_2 = k(n - 1)$ ซึ่งหาได้จากการเปิดตารางสำเร็จรูป หรือปฏิเสธ H_0 ถ้า $p\text{-value} < \alpha$

5. การเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ภายหลังการทดสอบ One-Way ANOVA

หลังจากทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแล้ว ถ้าผลการวิเคราะห์สรุปว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือยอมรับ H_1 แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะต้องทำการทดสอบต่อไปว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันหรือแตกต่างกันทั้งหมด โดยจะใช้วิธีการทดสอบของเซฟเฟ (Scheff's) ซึ่งวิธีการของเซฟเฟจะใช้ได้ทั้งในกรณีที่จำนวนตัวอย่างในแต่ละทรีทเมนต์มีขนาดเท่ากันหรือไม่เท่ากันก็ได้ เป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทรีทเมนต์ทั้งหมดที่มีพร้อม ๆ กัน โดยใช้หลักการคำนวณค่าเปรียบเทียบเชิงเส้น (Linear Contrasts) หรือจะเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละคู่ก็ได้ (พิศมัย, 2545)

Linear Contrasts ของค่าเฉลี่ย คือ ผลบวกกำลังหนึ่ง (Linear Combination) ของค่าเฉลี่ยต่าง ๆ โดยที่ ผลรวมของสัมประสิทธิ์ของค่าเฉลี่ยจะต้องเท่ากับศูนย์

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทรีทเมนต์ t ทรีทเมนต์ในรูปของค่าเปรียบเทียบเชิงเส้น เขียนได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$L = C_1\mu_1 + C_2\mu_2 + \dots + C_t\mu_t$$

$$= \sum_{i=1}^t C_i\mu_i$$

เมื่อ $C_i =$ ค่าคงที่ และ $\sum_{i=1}^t C_i = 0$
 $\mu_i =$ ค่าเฉลี่ยของทรีทเมนต์ที่ i

สมมติฐานที่ต้องการทดสอบ คือ

$$H_0 : L = 0$$

$$H_1 : L \neq 0$$

โดยปกติค่า μ_i มักไม่ทราบค่า จึงต้องประมาณค่า μ_i ด้วยค่าเฉลี่ยจากตัวอย่าง (\bar{Y}_i) หรือประมาณค่า L ด้วย \hat{L} ดังนั้น ตัวสถิติที่ใช้สำหรับการทดสอบสมมติฐาน คือ

$$\hat{L} = C_1\bar{Y}_1 + C_2\bar{Y}_2 + \dots + C_t\bar{Y}_t$$

$$= \sum_{i=1}^t C_i\bar{Y}_i$$

โดยมีค่าวิกฤต S คือ

$$S = \sqrt{(t-1)F_{\alpha(v_1, v_2)} \text{Var}(\hat{L})}$$

เมื่อ $t =$ จำนวนทรีทเมนต์

$$\text{Var}(\hat{L}) = S_L^2 = MS_E \sum_{i=1}^t \frac{C_i^2}{n_i}$$

$F_{\alpha(v_1, v_2)} =$ ค่าที่ได้จากการเปิดตาราง F ที่ระดับนัยสำคัญ α
 และจำนวนความเป็นอิสระ (v_1, v_2)

$v_1 =$ df ของทรีทเมนต์ และ

$v_2 =$ df ของความคลาดเคลื่อน

การสรุปผล

ปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) ถ้าค่า $\hat{L} > S$ และ

ยอมรับสมมติฐาน (H_0) ถ้าค่า $\hat{L} < S$

สำหรับการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละคู่ สามารถเขียน Contrast ได้ดังนี้ คือ

$$L_i = \mu_i - \mu_j \quad ; i, j = 1, 2, \dots, t \text{ และ } i \neq j$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าประมาณของ L_i คือ

$$\hat{L}_i = \bar{Y}_i - \bar{Y}_j$$

และ
$$\text{Var}(\hat{L}_i) = S_{L_i}^2 = MS_E \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)$$

6. การทดสอบของครัสคาลและวอลลิส (Kruskal-Wallis H Test)

ใช้ทดสอบว่าประชากร k กลุ่มมีค่ามัธยฐานเท่ากันหรือไม่ โดยมีวิธีการที่สำคัญคือ ค่าคาดหวังของลำดับที่ของข้อมูลตัวอย่างแต่ละกลุ่ม ควรมีค่าพอ ๆ กัน ข้อมูลที่นำมาทดสอบ ประกอบด้วยข้อมูลจากตัวอย่างสุ่ม k ชุด แต่ละชุดอาจมีขนาดตัวอย่างแตกต่างกัน ข้อมูลที่จะใช้วิเคราะห์ต้องมีมาตราวัดอย่างน้อยเป็นแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale) และมีการแจกแจงแบบต่อเนื่อง การทดสอบนี้เมื่อเทียบกับการทดสอบแบบมัธยฐานสำหรับประชากร k กลุ่ม (The Extension of the median test) จะพบว่าอำนาจของการทดสอบ (power of the test) มากกว่า เพราะใช้สาระของข้อมูล (Information) มากกว่าวิธีมัธยฐานซึ่งได้จัดข้อมูลใหม่เป็นจำนวนความถี่ (อุมพร, 2542)

การทดสอบนี้นิยมใช้แทนการทดสอบแบบเอฟ (F-test) ในสถิติที่ใช้พารามิเตอร์ ในกรณีที่ข้อกำหนดเบื้องต้นของการทดสอบเอฟไม่เป็นจริง

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ค่ามัธยฐานของประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่ามัธยฐานของประชากรอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกัน

วิธีการ

1. จัดลำดับของข้อมูลทั้งหมดรวมกัน จากน้อยไปหามากโดยให้คะแนนต่ำสุดมีลำดับที่ 1 และคะแนนสูงสุดเป็นลำดับที่ n เมื่อ n เป็นจำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. หาผลรวมของลำดับที่ในข้อมูลแต่ละชุด คือ $R_i; i = 1, 2, \dots, k$

3. คำนวณค่าสถิติ

สถิติทดสอบคือ

$$H = \left[\frac{12}{n(n+1)} \sum_{i=1}^k \frac{R_i^2}{n_i} \right] - 3(n+1)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ $k =$ จำนวนประชากรที่เป็นอิสระต่อกัน

$R_i =$ ผลรวมของลำดับที่ในตัวอย่างที่ $i ; i = 1, \dots, k$

$n_i =$ ขนาดของตัวอย่างชุดที่ $i ; i = 1, \dots, k$

$$n = \sum_{i=1}^k n_i$$

ตามทฤษฎีจะพบว่า ถ้า H_0 เป็นจริง H จะมีการแจกแจงประมาณได้ด้วย χ^2 ที่ $d.f. = k-1$ ถ้า n_i มีค่าใหญ่พอสมควร

4. การหาอาณาเขตวิกฤตและการสรุปผล สามารถแยกได้ตามขนาดตัวอย่าง คือ

4.1 เมื่อ $n_i > 5$ การแจกแจงของค่าสถิติ H ประมาณได้ด้วย χ^2 ที่ $d.f. = k-1$ เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ $= \alpha$ หาอาณาเขตวิกฤต จากตาราง χ^2 ที่ $d.f. = k-1$ จะปฏิเสธ H_0 เมื่อค่าของ H มากกว่าหรือเท่ากับ χ^2 จากตาราง

4.2 เมื่อ $k = 3$ และ $n_i \leq 5$ ในแต่ละ k ใช้ตารางที่ Kruskal สร้างไว้โดยแสดงค่าวิกฤตของ H พร้อมทั้งความน่าจะเป็นที่จะเกิดค่า H นั้น ๆ ตารางของ Kruskal สามารถทำการเปรียบเทียบค่า H หรือ p -value ได้ คือ จะปฏิเสธ H_0 เมื่อค่า H จากตัวอย่างมากกว่าหรือเท่ากับค่า H จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ α

7. การเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ภายหลังการทดสอบ Kruskal-Wallis

เมื่อใช้การทดสอบคริสคาลและวอลลิสแล้วพบว่า ปฏิเสธ H_0 แสดงว่ามีทริทเมนต์อย่างน้อย 1 คู่ต่างกัน เราสามารถทำการเปรียบเทียบทริทเมนต์เป็นคู่ๆ ได้ ด้วยวิธีการเปรียบเทียบของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (อุมาพร, 2542)

เปรียบเทียบทริทเมนต์ทุกคู่ เมื่อต้องการเปรียบเทียบทริทเมนต์ที่ i และ j ว่าต่างกันหรือไม่

ให้ $\bar{R}_i =$ ค่าเฉลี่ยของลำดับที่จากทริทเมนต์ที่ i

$\bar{R}_j =$ ค่าเฉลี่ยของลำดับที่จากทริทเมนต์ที่ j

ที่ระดับนัยสำคัญ $= \alpha$

$$\text{ค่าวิกฤต} = Z \sqrt{\frac{n(n+1)}{12} \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

เมื่อ $n =$ ผลรวมของขนาดตัวอย่าง k กลุ่ม $= n_1 + n_2 + \dots + n_k$

$$Z = \text{คะแนนมาตรฐานที่มีพื้นที่ปลายหางด้านขวา} = \frac{\alpha}{k(k-1)}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารค่า $|\bar{R}_i - \bar{R}_j|$ แล้วเปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าค่า $|\bar{R}_i - \bar{R}_j| \leq Z \sqrt{\frac{n(n+1)}{12} \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$ แสดงว่าคู่นี้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ α

การเปรียบเทียบเช่นนี้ สามารถทำได้ทุกคู่ที่เป็นไปได้ คือ ${}^k C_2$ คู่

8. การทดสอบภาวะเอกพันธ์ (Test of Homogeneity)

เป็นการทดสอบค่าสัดส่วนของลักษณะต่างๆ ในประชากร k กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกันว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ หรือเป็นการทดสอบว่าตัวอย่างถูกสุ่มมาจากประชากรเดียวกันหรือไม่ การทดสอบภาวะเอกพันธ์นี้ขยายมาจากการทดสอบความเป็นอิสระโดยจะเปรียบเทียบความถี่ที่สังเกตได้กับความถี่คาดหวัง ข้อมูลจัดลงในตารางจำแนกสองทางชนิด $r \times k$ และจะสุ่มตัวอย่างจากประชากรกลุ่มที่ $1, \dots, k$ อย่างเป็นอิสระกัน ด้วยขนาดตัวอย่าง n_1, \dots, n_k ตามลำดับ (สายชล, 2560)

ลักษณะที่	ตัวอย่างที่				รวม
	1	2	...	k	
1	O_{11}	O_{12}	...	O_{1k}	R_1
2	O_{21}	O_{22}	...	O_{2k}	R_2
...	...	...	...	...	...
r	O_{r1}	O_{r2}	...	O_{rk}	R_r
รวม	C_1	C_2	...	C_k	n

เมื่อ O_{ij} = ความถี่ที่สังเกตได้ในแถวอนที่ i และแถวตั้งที่ j

R_i = ผลรวมของความถี่ในแถวอนที่ i ; $i = 1, 2, \dots, r$

C_j = ผลรวมของความถี่ในแถวตั้งที่ j ; $j = 1, 2, \dots, k$

n = ผลรวมของความถี่ทั้งหมด

$$\text{ดังนั้น } \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k O_{ij} = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k E_{ij} = n$$

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : สัดส่วนของลักษณะต่างๆ ในประชากร k กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 H_1 : สัดส่วนของลักษณะต่างๆ ในประชากรอย่างน้อย 2 กลุ่ม แตกต่างกันไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ

$$\chi_{cal}^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

การหาความคาดหวัง

$$E_{ij} = \frac{R_i C_j}{n}$$

เขตปฏิเสธสมมติฐาน H_0

จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $\chi_{cal}^2 > \chi_{1-\alpha; (r-1)(k-1)}^2$ หรือปฏิเสธ H_0 ถ้า p-value $< \alpha$

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มนัส (2559) ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ระดับดัชนี มวลกาย ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภค และความสัมพันธ์ ระหว่างพฤติกรรมการบริโภคอาหารกับ สุขภาพของนักเรียนนักศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี แบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบคุณภาพโดย ผู้เชี่ยวชาญ และสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 ชุด ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.96 และทำการเก็บ รวบรวมข้อมูลจากนักเรียนและนักศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีตัวอย่างจำนวน 400 คน ผลการวิจัย พฤติกรรมการบริโภคอาหารของกลุ่มนักเรียนและนักศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่รับประทานอาหารเช้า 3 มื้อ เข้า กลางวัน เย็น มากที่สุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 รองลงมา คือ เลือกซื้ออาหารโดยพิจารณาความ สะอาดของ ร้านและผู้ขายมากกว่าความอร่อยค่าเฉลี่ย 3.58 และน้อยที่สุด คือ รับประทานอาหารเช้า ๓ มื้อ ค่าเฉลี่ย 2.79 โดยผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการ บริโภค พบว่า เพศ และพื้นที่อาศัย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขณะที่ อายุ การศึกษาและรายได้ไม่มีความสำคัญ และพบว่าพฤติกรรมการบริโภคและสุขภาพไม่มี ความสัมพันธ์กันมีนัยสำคัญ ซึ่งข้อเสนอแนะจากการศึกษาในครั้งนี้ คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับ โภชนาการอาหารผ่านสื่อเพื่อให้เลือกอาหารที่เหมาะสมกับร่างกายและลดการบริโภคอาหารที่จะเกิด โทษแก่ร่างกาย

สุวรรณ (2556) ศึกษา 1) พฤติกรรมการบริโภค เจตคติ และอิทธิพลจากสื่อสารมวลชน เกี่ยวกับการบริโภคอาหารของคนในชุมชนเขตภาษีเจริญ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของ ของคนใน ชุมชนเขตภาษีเจริญและ 3) สื่อโฆษณาภายนอกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้บริโภค ในเขตภาษีเจริญ ประเด็นการสร้างสรรคพื้นที่เพื่อสุขภาวะด้านอาหาร ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ประชากรทุกวัยในชุมชนเขตภาษีเจริญ ขนาดตัวอย่างจำนวน 406 คน และนักเรียนอายุ 6-14 ปี จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูในวงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 ละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ และค่าสหสัมพันธ์
 ไม่วารณใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Correlation) ผลการวิจัยพบว่า พบว่าพฤติกรรมบริโภคของเด็กวัยเรียนมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ปฏิบัติเป็นประจำมากที่สุดคือมีนมที่มีรสหวาน เช่น นมหวาน นมช็อกโกแลต นมเปรี้ยวคิดเป็นร้อยละ 59.5 รองลงมารับประทานขนมขบเคี้ยวกรอบกรอบ เช่น มันฝรั่งทอด ข้าวเกรียบ คิดเป็นร้อยละ 57.1 และรับประทานหมูทอด ไก่ทอด ลูกชิ้นทอด คิดเป็นร้อยละ 54.8 ตามลำดับ ในส่วนพฤติกรรมผู้บริโภค พบว่าส่วนใหญ่มีคะแนนความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารอยู่ในระดับปานกลางเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 6-7.9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64.5 รองลงมาอยู่ในระดับดีเป็นผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 8 ร้อยละ 23.4 และระดับต่ำเป็นผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า 60 ร้อยละ 12.1 ตามลำดับ ในส่วนของพฤติกรรมการบริโภคอาหารอยู่ในระดับปานกลางเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 0.67 – 1.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53.2 รองลงมาอยู่ในระดับดีเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 0.67 – 1.33 คะแนน ร้อยละ 46.8 แต่ไม่มีผู้ที่ได้คะแนนระดับต่ำ ในส่วนของคะแนนเจตคติมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.3743 (S.D. 0.49698) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 2.34 – 3.66 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาอยู่ในระดับต่ำเป็นผู้ที่ได้คะแนน 1.00 – 2.33 ร้อยละ 35.7 และระดับดีเป็นผู้ที่ได้คะแนน 3.67 – 5.00 ร้อยละ 1 ตามลำดับ ในขณะที่อิทธิพลจากสื่อสารมวลชนในการบริโภคอาหารอยู่ในระดับมากมีคะแนน 1.34 – 2.00 คิดเป็นร้อยละ 13.5 รองมาคือได้รับอิทธิพลจากสื่อสารมวลชนอยู่ใน ข ระดับปานกลาง (คะแนน 0.67 – 1.33) คิดเป็นร้อยละ 29.8 และได้รับอิทธิพลจากสื่อสารมวลชนอยู่ในระดับน้อย (คะแนน < 0.66) คิดเป็นร้อยละ 56.7 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารและเจตคติต่อการบริโภคอาหาร ส่วนอิทธิพลจากสื่อสารมวลชนเกี่ยวกับการบริโภคอาหารไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จิราภรณ์ ,สุจิตรา และกานดา (2559) ศึกษา 1) สังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่น 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นในจังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยเอื้อ และ 3) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นในจังหวัดสงขลา โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 สังเคราะห์งานวิจัย ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นที่เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2543-2553 เพื่อนำปัจจัยที่ได้ไปใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกข้อมูล งานวิจัย แบบสอบถามและแบบทดสอบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 จำนวน 437 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่น แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1.1) ปัจจัยนำ ได้แก่ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร เจตคติต่อการบริโภคอาหาร และค่านิยมในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อผู้ใช้ได้เห็น ใบนี้โปรดแจ้งคืนให้แก่ผู้เป็นเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริโภคอาหาร 1.2) ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ระดับการศึกษาของ ผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว และ 1.3) ปัจจัยเสริม ได้แก่ อิทธิพลของสื่อโฆษณา 2) วัยรุ่นที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองและรายได้ของครอบครัวต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารไม่แตกต่างกัน และ 3) ค่านิยมในการบริโภคอาหาร อิทธิพลของสื่อโฆษณา และความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารร่วมกันทำนายพฤติกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นในจังหวัดสงขลาได้ร้อยละ 11.30

สิริไพศาล (2560) ศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา จำแนกตามเพศ คณะ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ที่พักอาศัย และ ค่าดัชนีมวลกาย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา จำนวน 321 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามพฤติกรรมการบริโภคอาหาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ one-way ANOVA ผลการวิจัย พบว่า 1.พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา ในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($X = 1.65$, S.D. = 0.23) หากพิจารณาพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่อยู่ใน ระดับดีคือ การดูวันหมดอายุ ก่อนซื้ออาหารสำเร็จรูป ($X = 2.34$, S.D. = 0.78) รองลงมาคือ การต้มน้ำสะอาดอย่างน้อย วันละ 6-8 แก้ว ($X = 2.25$, S.D. = 0.76) และการเลือกซื้อหรือรับประทานอาหารโดยพิจารณาความสะอาดของร้านและผู้ขายมากกว่าความอร่อย ($X = 2.21$, S.D. = 0.71) ส่วนพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่อยู่ในระดับพอใช้คือ การไม่ได้รับประทานอาหารเช้าเนื่องจากต้องรีบเข้าเรียนให้ทัน ($X = 1.05$, S.D. = 0.92) รองลงมาคือ การรับประทานอาหารประเภททอด ($X = 1.09$, S.D. = 0.65) และการรับประทานอาหารรสจัด ($X = 1.11$, S.D. = 0.83) 2.นักศึกษาที่มีสถานภาพทางเพศ คณะ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ที่พักอาศัย และค่าดัชนีมวลกายต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารไม่แตกต่างกัน

มาริสา, วันดี , อนุกุล และจารี (2559) ศึกษา 1) สถานภาพส่วนบุคคลแรงสนับสนุนของครอบครัวและภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุ 2) พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้สูงอายุ และ 3) เปรียบเทียบพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ทั้งชาย และหญิง เป็นสมาชิกในชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลสิรินธร กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 305 คน เครื่องมือคือแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.713 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและ LSD ผลการวิจัย พบว่า 1) ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุ 60 - 65 ปีค่าดัชนีมวลกาย (BMI) 23.0 - 30.0 kg/m² (ร้อยละ 56.1) มีโรคความดันโลหิตสูง มีการศึกษาชั้นประถมศึกษา ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีรายรับเท่ากับรายจ่าย สถานภาพสมรสมีชีวิตคู่ ได้รับแรงสนับสนุนของครอบครัว อยู่ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นจำเป็นต้องใช้ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ร้อยละ 80) มีภาวะสุขภาพกายในระดับพอใช้ (ร้อยละ 73.8) มีภาวะสุขภาพจิตอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 47.2) 2) พฤติกรรมการบริโภคอาหารอยู่ในระดับพอใช้ 3) ปัจจัยด้านการศึกษา สถานภาพการเงิน สถานภาพ สมรส แรงสนับสนุนของครอบครัว ภาวะสุขภาพกาย และภาวะสุขภาพจิต มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ. 2560 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. เลือกหัวข้อที่สนใจจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ
2. เขียนเอกสารคำร้องขอข้อมูลจากทางภาควิชาเพื่อส่งไปยังสำนักงานสถิติแห่งชาติ
3. ศึกษาข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและแก้ไขเพื่อความเหมาะสม
4. กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย
5. ตั้งสมมติฐานของการวิจัย
6. ทำการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สรุปผลการวิเคราะห์
8. เขียนรายงานการวิจัยและจัดรูปเล่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ระยะเวลาการดำเนินงาน

ตารางที่ 3.1 ระยะเวลาการดำเนินงาน

ขั้นตอนการศึกษา	เวลาการดำเนินงาน									
	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.
	61	61	61	61	61	62	62	62	62	62
1. เลือกหัวข้อที่สนใจจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ	←→									
2. เขียนเอกสารคำร้องขอข้อมูลจากทางภาควิชาเพื่อส่งไปยังสำนักงานสถิติแห่งชาติ	←→									
3. ศึกษาข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและแก้ไขเพื่อความเหมาะสม		←→								
4. กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย		←→								
5. ตั้งสมมติฐานของการวิจัย		←→								
6. วิเคราะห์ข้อมูล					←→					→
7. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล						←→				→
8. จัดทำรายงานและรูปเล่มปัญหาพิเศษ							←→			→

3.3 ประชากร

ประชากร คือ ประชากรไทยปี พ.ศ.2560 ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป จำนวน 63,072,343 คน

3.4 กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป จำนวน 66,217 คน แผนการสุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นแบบ Stratified Two-stage Sampling โดยมีกรุงเทพมหานครและจังหวัดเป็นสตราตัม เขตแดนนับ (Enumeration Area : EA) เป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง คราวเรือนส่วนบุคคลเป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดสรรตาม

กรุงเทพมหานคร และจังหวัดเป็นสตร้าตัม ซึ่งมีทั้งสิ้น 77 สตร้าตัม และในแต่ละสตร้าตัม (ยกเว้น กรุงเทพมหานคร) ได้ทำการแบ่งออกเป็น 2 สตร้าตัมย่อย ตามเขตการปกครอง คือในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล

การเลือกตัวอย่างชั้นที่หนึ่ง

จากแต่ละสตร้าตัมย่อย หรือแต่ละเขตการปกครอง ได้ทำการเลือก EA ตัวอย่าง อย่างอิสระต่อกัน โดยให้ความน่าจะเป็นในการเลือกเป็นปฏิภาคกับจำนวนครัวเรือนของ EA นั้น ๆ ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 1,990 EA จากทั้งสิ้น จำนวน 127,460 EA ซึ่งกระจายไปตามภาค และเขตการปกครอง เป็นดังนี้

ภาค	รวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
กรุงเทพมหานคร	100	100	-
กลาง (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร)	634	300	334
เหนือ	426	210	216
ตะวันออกเฉียงเหนือ	492	244	248
ใต้	338	166	172
รวมทั้งราชอาณาจักร	1,990	1,020	970

การเลือกตัวอย่างชั้นที่สอง

ในขั้นนี้เป็นการเลือกครัวเรือนตัวอย่างจากครัวเรือนส่วนบุคคลทั้งสิ้น ในบัญชีรายชื่อครัวเรือน ซึ่งได้จากการนับจดในแต่ละ EA ตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มแบบมีระบบ โดยกำหนดขนาดตัวอย่างเป็นดังนี้คือ

- ในเขตเทศบาล : กำหนด 16 ครัวเรือนตัวอย่าง ต่อ EA (ครัวเรือนตัวอย่าง 2 ชุด ๆ ละ 8 ครัวเรือน)

- นอกเขตเทศบาล : กำหนด 12 ครัวเรือนตัวอย่าง ต่อ EA (ครัวเรือนตัวอย่าง 2 ชุด ๆ ละ 6 ครัวเรือน)

ก่อนที่จะทำการเลือกครัวเรือนตัวอย่าง ได้มีการจัดเรียงรายชื่อครัวเรือนส่วนบุคคลใหม่ตามขนาดครัวเรือน ซึ่งวัดด้วยจำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างทั้งสิ้น ที่ต้องทำการแจกจ่าย จำแนกตามภาค และเขตการปกครองเป็นดังนี้

เอกสารทั้งนี้ เอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาค	รวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
กรุงเทพมหานคร	1,600	1,600	-
กลาง (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร)	8,808	4,800	4,008
เหนือ	5,952	3,360	2,592
ตะวันออกเฉียงเหนือ	6,880	3,904	2,976
ใต้	4,720	2,656	2,064
รวมทั้งราชอาณาจักร	27,960	1,020	11,640

3.5 รายการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

3.5.1 ข้อมูลพื้นฐานด้านลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ภาค เขตการปกครอง เพศ ช่วงอายุ ศาสนา การศึกษา สถานภาพสมรส และสถานภาพการทำงาน

3.5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารต่าง ๆ มีดังนี้

1. สาเหตุที่ทานอาหารว่าง
2. รสชาติของอาหารที่ทาน
3. วิธีการปรุงอาหาร
4. สิ่งที่มีค่านึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร
5. ชนิดของเครื่องปรุงที่ปรุงก่อนรับประทานอาหาร
6. จำนวนวันในการบริโภคอาหารแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ ได้แก่ กลุ่มเนื้อสัตว์และไขมัน กลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมัน กลุ่มอาหารทะเล อาหารกลุ่มไข่ กลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนม กลุ่มอาหารไขมันสูง กลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบ กลุ่มอาหารประเภทจานด่วนทางตะวันตก กลุ่มผักและผลไม้สด กลุ่มเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ กลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และกลุ่มอาหารสำเร็จรูป

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลแบบทุติยภูมิ จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยใช้ประชากรไทยปี พ.ศ. 2560 ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลแบบสุ่มแบบกลุ่ม จากสำนักสถิติแห่งชาติ โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของสมาชิกในครัวเรือน และตอนที่ 5 การบริโภคอาหาร และได้นำมาทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window

ผลการวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทยปี พ.ศ. 2560 ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่าง

ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่างปี พ.ศ. 2560 ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป เกี่ยวกับภาค เขตการปกครอง เพศ ช่วงอายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และสถานภาพการทำงาน ขนาดตัวอย่าง 66,217 คน โดยแสดงข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ภาค		
- กรุงเทพมหานคร	3,624	5.47
- กลาง	19,733	29.80
- เหนือ	13,936	21.05
- ตะวันออกเฉียงเหนือ	17,542	26.49
- ใต้	11,382	17.19
รวม	66,217	100
เขตการปกครอง		
- ในเขตเทศบาล	37,152	56.11
- นอกเขตเทศบาล	29,065	43.89
รวม	66,217	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
- ชาย	29,224	47.39
- หญิง	32,444	52.61
รวม	61,668	100
ช่วงอายุ		
- 6-14 ปี	7,768	12.59
- 15-24 ปี	6,679	10.83
- 25-59 ปี	33,126	53.72
- 60 ปีขึ้นไป	14,095	22.86
รวม	61,668	100
ศาสนา		
- พุทธ	57,437	93.17
- อิสลาม	3,768	6.11
- คริสต์	440	0.71
รวม	61,645	100
ระดับการศึกษา		
- ไม่เคยเรียน	3,164	6.70
- ประถมศึกษา	20,191	42.73
- มัธยมศึกษาตอนต้น	8,401	17.78
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ	5,700	12.06
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ	1,729	3.66
- ปวส./ปวท./อนุปริญญา	1,938	4.10
- ปริญญาตรี	5,246	11.10
- สูงกว่าปริญญาตรี	787	1.67
- อื่นๆ	93	0.20
รวม	47,249	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
- โสด	13,102	23.53
- สมรส	34,495	61.96
- ม่าย	5,618	10.09
- หย่า	1,162	2.09
- แยกกันอยู่	1,296	2.33
รวม	55,673	100
สถานภาพการทำงาน		
- นายจ้าง	843	2.25
- ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง	13,811	36.88
- ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน	7,780	20.78
- ลูกจ้างรัฐบาล	3,503	9.36
- ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	288	0.77
- ลูกจ้างเอกชน	11,219	29.96
รวม	37,444	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในภาคกลาง ภาคตะวันออก เชียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 29.80 และ 26.49 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 5.47 ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 56.11 และ 43.89 เพศหญิงและเพศชาย คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 52.61 และ 47.39 ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 25-59 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.72 และน้อยที่สุดคือ ช่วงอายุ 6-14 ปี และช่วงอายุ 15-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.59 และ 10.83 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 93.17 และน้อยที่สุดคือ ศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 0.71 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.73 และน้อยที่สุดคือ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.2 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 61.96 และน้อยที่สุดคือ หย่า คิดเป็นร้อยละ 2.09 และส่วนใหญ่มีสถานภาพการทำงาน คือ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง ลูกจ้างเอกชน และผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 36.88 29.96 และ 20.78 และน้อยที่สุดคือ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 0.77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 พฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทยปี พ.ศ. 2560 ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการบริโภคอาหาร

พฤติกรรมการบริโภคอาหาร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชนิดของเครื่องปรุงที่ปรุงก่อนรับประทานอาหาร		
- ไม่ปรุง	29,439	35.16
- น้ำปลาหรือซีอิ๊ว	21,526	25.71
- น้ำตาล	12,105	14.45
- เกลือ	1,717	2.05
- พริกน้ำส้ม	7,684	9.18
- พริกป่น	11,214	13.39
- อื่น ๆ	52	0.06
รวม	83,737	100

หมายเหตุ ชนิดของเครื่องปรุงที่ปรุงก่อนรับประทานอาหาร (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ปรุงอาหารก่อนรับประทาน คิดเป็นร้อยละ 35.16 รองลงมาคือ ปรุงน้ำปลาหรือซีอิ๊ว คิดเป็นร้อยละ 25.71 และน้อยที่สุดคือ ปรุงชนิดอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.06

4.3 ทดสอบสมมติฐาน

ทดสอบความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามภาค

ภาค	สาเหตุที่ทานอาหารว่าง			รวม
	รู้สึกหิว	อยากทาน	ได้เวลาทาน/เคยทานเป็นประจำ	
กรุงเทพฯ	795 (33.67)	1,143 (48.41)	423 (17.92)	2,361 (100.00)
กลาง	5,112 (40.09)	6,070 (47.60)	1,569 (12.30)	12,751 (100.00)
เหนือ	4,089 (41.47)	4,850 (49.19)	920 (9.33)	9,859 (100.00)
ตะวันออก เฉียงเหนือ	4,384 (38.97)	5,401 (48.01)	1,464 (13.01)	11,249 (100.00)
ใต้	2,659 (31.08)	4,409 (51.54)	1,486 (17.37)	8,554 (100.00)
รวม	17,039 (38.06)	21,873 (48.85)	5,862 (13.09)	44,774 (100.00)

$\chi^2 = 460.711$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.0000$

จากตารางที่ 4.3 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละ 48.85 เมื่อแยกตามภาค พบว่าภาคใต้ ภาคเหนือ กรุงเทพมหานคร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละ 51.54 49.19 48.41 48.01 และ 47.60 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างอย่างน้อย 1 ภาคมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกภาคมีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากทานมากกว่าสาเหตุอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามเขตการปกครอง

เขตการปกครอง	สาเหตุที่ทานอาหารว่าง			รวม
	รู้สึกหิว	อยากทาน	ได้เวลาทาน/เคยทานเป็นประจำ	
ในเขตเทศบาล	9,234 (37.09)	12,358 (49.63)	3,307 (13.28)	24,899 (100.00)
นอกเขตเทศบาล	7,805 (39.27)	9,515 (47.87)	2,555 (12.86)	19,875 (100.00)
รวม	17,039 (38.06)	21,873 (48.85)	5,862 (13.09)	44,774 (100.00)

$\chi^2 = 22.390$, $df = 2$, $p\text{-value} = 0.0000$

จากตารางที่ 4.4 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละ 48.85 เมื่อแยกตามเขตการปกครอง พบว่าในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 49.63 และ 47.87 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างของในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากทานมากกว่าสาเหตุอื่น

ตารางที่ 4.5 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามเพศ

เพศ	สาเหตุที่ทานอาหารว่าง			รวม
	รู้สึกหิว	อยากทาน	ได้เวลาทาน/เคยทานเป็นประจำ	
ชาย	8,058 (39.56)	9,675 (47.50)	2,636 (12.94)	20,369 (100.00)
หญิง	8,981 (36.80)	12,198 (49.98)	3,226 (13.22)	24,405 (100.00)
รวม	17,039 (38.06)	21,873 (48.85)	5,862 (13.09)	44,774 (100.00)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ $\chi^2 = 36.892$, $df = 2$, $p\text{-value} = 0.0000$ ชาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.5 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากรู้อยากเห็น คิดเป็นร้อยละ 48.85 เมื่อแยกตามเพศ พบว่าเพศหญิงและเพศชาย ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากรู้อยากเห็น คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 49.98 และ 47.50 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างของเพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าเพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากรู้อยากเห็นมากกว่าสาเหตุอื่น

ตารางที่ 4.6 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	สาเหตุที่ทานอาหารว่าง			รวม
	รู้สึกหิว	อยากรู้อยากเห็น	ได้เวลาทาน/เคยทานเป็นประจำ	
6-14 ปี	2,790 (40.39)	3,229 (46.74)	889 (12.87)	6,908 (100.00)
15-24 ปี	1,991 (35.89)	3,000 (54.08)	556 (10.02)	5,547 (100.00)
25-59 ปี	8,912 (37.76)	11,681 (49.49)	3,010 (12.75)	23,603 (100.00)
60 ปีขึ้นไป	3,346 (38.39)	3,963 (45.47)	1,407 (16.14)	8,716 (100.00)
รวม	17,039 (38.06)	21,873 (48.85)	5,862 (13.09)	44,774 (100.00)
$\chi^2 = 181.443$, $df = 6$, $p\text{-value} = 0.0000$				

จากตารางที่ 4.6 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากรู้อยากเห็น คิดเป็นร้อยละ 48.85 เมื่อแยกตามช่วงอายุ พบว่าช่วงอายุ 15-24 ปี 25-59 ปี 6-14 ปี และ 60 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากรู้อยากเห็น คิดเป็นร้อยละ 54.08 49.49 46.74 และ 45.47 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างอย่างน้อย 1 ช่วงอายุมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกช่วงอายุมีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากรู้อยากเห็นมากกว่าสาเหตุอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	สาเหตุที่ทานอาหารว่าง			รวม
	รู้สึกหิว	อยากทาน	ได้เวลาดู/เคยทานเป็นประจำ	
พุทธ	15,938 (38.49)	20,174 (48.71)	5301 (12.80)	41,413 (100.00)
อิสลาม	996 (32.14)	1,579 (50.95)	524 (16.91)	3,099 (100.00)
คริสต์	102 (41.30)	112 (45.34)	33 (13.36)	247 (100.00)
รวม	17,036 (38.06)	21,865 (48.84)	5,858 (13.09)	44,759 (100.00)

$\chi^2 = 71.968$, $df = 4$, $p\text{-value} = 0.0000$

จากตาราง 4.7 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละ 48.84 เมื่อแยกตามศาสนา พบว่าศาสนาอิสลาม ศาสนาพุทธ และศาสนาคริสต์ ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 50.95 48.71 และ 45.34 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างอย่างน้อย 1 ศาสนามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกศาสนามีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากทานมากกว่าสาเหตุอื่น

ตารางที่ 4.8 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	สาเหตุที่ทานอาหารว่าง			รวม
	รู้สึกหิว	อยากทาน	ได้เวลาทาน/เคยทานเป็นประจำ	
ไม่เคยเรียน	746 (37.37)	993 (49.75)	257 (12.88)	1,996 (100.00)
ประถมศึกษา	5,397 (39.11)	6,578 (47.67)	1,823 (13.21)	13,798 (100.00)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2,405 (37.21)	3,343 (51.73)	715 (11.06)	6,463 (100.00)
มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ	1,607 (36.99)	2,197 (50.56)	541 (12.45)	4,345 (100.00)
มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ	456 (34.60)	693 (52.58)	169 (12.82)	1,318 (100.00)
ปวส./ปวท./อนุปริญญา	539 (36.08)	732 (49.00)	223 (14.93)	1,494 (100.00)
ปริญญาตรี	1,412 (34.13)	2,054 (49.65)	671 (16.22)	4,137 (100.00)
สูงกว่าปริญญาตรี	211 (34.03)	317 (51.13)	92 (14.84)	620 (100.00)
อื่นๆ	32 (42.10)	41 (53.95)	3 (3.95)	76 (100.00)
รวม	12,805 (37.39)	16,948 (49.49)	4,494 (13.12)	34,247 (100.00)
$\chi^2 = 111.631$, $df = 16$, $p\text{-value} = 0.0000$				

จากตารางที่ 4.8 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละ 49.49 เมื่อแยกตามระดับการศึกษา พบว่าระดับการศึกษาอื่นๆ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ มัธยมศึกษาตอนต้น สูงกว่าปริญญาตรี มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ ไม่เคยเรียน ปริญญาตรี ปวส./ปวท./อนุปริญญา และประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 53.95 52.58 51.73 51.13 50.56 49.75 49.65 49.00 และ 47.67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าตามลำดับ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างอย่างน้อย 1 ระดับการศึกษามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกระดับการศึกษามีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากทานมากกว่าสาเหตุอื่น

ตารางที่ 4.9 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพสมรส	สาเหตุที่ทานอาหารว่าง			รวม
	รู้สึกหิว	อยากทาน	ได้เวลาทาน/เคยทานเป็นประจำ	
โสด	3,912 (37.61)	5,283 (50.79)	1,206 (11.60)	10,401 (100.00)
สมรส	8,899 (37.26)	11,750 (49.20)	3,232 (13.53)	23,881 (100.00)
ม้าย	1,372 (39.84)	1,550 (45.01)	522 (0.03)	3,444 (100.00)
หย่า	300 (36.90)	402 (49.45)	111 (13.65)	813 (100.00)
แยกกันอยู่	389 (43.22)	413 (45.89)	98 (10.89)	900 (100.00)
รวม	14,872 (37.71)	19,398 (49.18)	5,169 (13.11)	39,439 (100.00)
$\chi^2 = 68.578$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.0000$				

จากตารางที่ 4.9 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละ 49.18 เมื่อแยกตามสถานภาพสมรส พบว่าสถานภาพโสด หย่า สมรส แยกกันอยู่ และม้ายส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 50.79 49.45 49.20 45.89 และ 45.01 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างอย่างน้อย 1 สถานภาพสมรสมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกสถานภาพสมรสมีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากทานมากกว่าสาเหตุอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	สาเหตุที่ทานอาหารว่าง			รวม
	รู้สึกหิว	อยากทาน	ได้เวลาทาน/เคยทานเป็นประจำ	
นายจ้าง	225 (36.70)	289 (47.15)	99 (16.15)	613 (100.00)
ผู้ประกอบการ ของตนเอง	3,631 (38.97)	4,481 (48.09)	1,205 (12.93)	9,317 (100.00)
ผู้ช่วยธุรกิจของ ครัวเรือน	2,050 (36.39)	2,902 (51.52)	681 (12.09)	5,633 (100.00)
ลูกจ้างรัฐบาล	952 (35.10)	1,370 (50.52)	390 (14.45)	2,712 (100.00)
ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	91 (42.33)	93 (43.26)	31 (14.42)	215 (100.00)
ลูกจ้างเอกชน	3,026 (38.35)	3,922 (49.70)	943 (11.95)	7,891 (100.00)
รวม	9,975 (37.81)	13,057 (49.49)	3,349 (12.69)	26,381 (100.00)
$\chi^2 = 42.724$, $df = 10$, $p\text{-value} = 0.0000$				

จากตารางที่ 4.10 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละ 49.49 เมื่อแยกตามสถานภาพการทำงาน พบว่า ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน ลูกจ้างรัฐบาล ลูกจ้างเอกชน ผู้ประกอบการธุรกิจของตนเอง และนายจ้าง ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 51.52 50.52 49.70 48.09 และ 47.15 ตามลำดับ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน และรู้สึกหิว คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 43.26 และ 42.33 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างอย่างน้อย 1 สถานภาพการทำงานมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่ากลุ่มนายจ้าง ผู้ประกอบการธุรกิจของตนเอง ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างเอกชน มีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากทานมากกว่าสาเหตุอื่น ยกเว้นลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ มีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากรู้สึกหิว และอยากทาน มากกว่าสาเหตุอื่น เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ท่านจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.11 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ท่านจำแนกตามภาค

ภาค	รสชาติของอาหารที่ท่าน						รวม
	จืด	หวาน	เค็ม	เผ็ด	เปรี้ยว	อื่น ๆ	
กรุงเทพฯ	1,434 (45.86)	373 (11.93)	332 (10.62)	785 (25.10)	160 (5.12)	43 (1.38)	3,127 (100.00)
กลาง	6,585 (37.66)	3,068 (17.55)	2,440 (13.96)	4,194 (23.99)	1,064 (6.09)	133 (0.76)	17,484 (100.00)
เหนือ	6,144 (46.25)	1,541 (11.60)	1,575 (11.86)	3,067 (23.09)	529 (3.98)	428 (3.22)	13,284 (100.00)
ตะวันออกเฉียงเหนือ	7,863 (47.02)	2,219 (13.27)	2,300 (13.75)	3,331 (19.92)	455 (2.72)	556 (3.32)	16,724 (100.00)
ใต้	3,766 (35.95)	1,224 (11.68)	1,485 (14.18)	3,360 (32.07)	380 (3.63)	261 (2.49)	10,476 (100.00)
รวม	25,792 (42.22)	8,425 (13.79)	8,132 (13.31)	14,737 (24.12)	2,588 (4.24)	1,421 (2.33)	61,095 (100.00)

$\chi^2 = 1,625.957$, $df = 20$, $p\text{-value} = 0.0000$

จากตารางที่ 4.11 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ท่าน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 42.22 เมื่อแยกตามภาค พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคใต้ ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ท่าน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 47.02 46.25 45.86 37.66 และ 35.95 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ท่านอย่างน้อย 1 ภาคมีส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกภาคมีส่วนอาหารที่ท่านรสชาติจืดมากกว่ารสชาติอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ทานจำแนกตามเขตการปกครอง

เขตการปกครอง	รสชาติของอาหารที่ทาน						รวม
	จืด	หวาน	เค็ม	เผ็ด	เปรี้ยว	อื่น ๆ	
ในเขตเทศบาล	14,548 (43.23)	4,667 (13.87)	4,155 (12.35)	8,118 (24.12)	1,465 (4.35)	699 (2.08)	33,652 (100.00)
นอกเขตเทศบาล	11,244 (40.97)	3,758 (13.69)	3,977 (14.49)	6,619 (24.12)	1,123 (4.09)	722 (2.63)	27,443 (100.00)
รวม	25,792 (42.22)	8,425 (13.79)	8,132 (13.31)	14,737 (24.12)	2,588 (4.24)	1,421 (2.33)	61,095 (100.00)
$\chi^2 = 93.210$, $df = 5$, $p\text{-value} = 0.0000$							

จากตารางที่ 4.12 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่ เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 42.22 เมื่อแยกตามเขตการปกครอง พบว่าในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 43.23 และ 40.97 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ทานของในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจืดมากกว่ารสชาติอื่น

ตารางที่ 4.13 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ทานจำแนกตามเพศ

เพศ	รสชาติของอาหารที่ทาน						รวม
	จืด	หวาน	เค็ม	เผ็ด	เปรี้ยว	อื่น ๆ	
ชาย	10,674 (35.87)	3,399 (11.75)	4,419 (15.28)	8,996 (31.10)	748 (2.59)	689 (2.38)	28,925 (100.00)
หญิง	15,118 (46.99)	5,026 (15.62)	3,713 (11.54)	5,741 (17.85)	1,840 (5.72)	732 (2.28)	32,170 (100.00)
รวม	25,792 (42.22)	8,425 (13.79)	8,132 (13.31)	14,737 (24.12)	2,588 (4.24)	1,421 (2.33)	61,095 (100.00)
$\chi^2 = 2,155.936$, $df = 5$, $p\text{-value} = 0.0000$							

จากตารางที่ 4.13 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 42.22 เมื่อแยกตามเพศ พบว่าเพศหญิง และเพศชาย ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 46.99 และ 35.87 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ทานของเพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าเพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจืดมากกว่ารสชาติอื่น

ตารางที่ 4.14 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ทานจำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	รสชาติของอาหารที่ทาน						รวม
	จืด	หวาน	เค็ม	เผ็ด	เปรี้ยว	อื่น ๆ	
6-14 ปี	4,032 (52.43)	2,429 (31.59)	537 (6.98)	419 (5.45)	169 (2.20)	103 (1.34)	7,689 (100.00)
15-24 ปี	1,571 (23.88)	1,347 (20.47)	871 (13.24)	2,157 (32.78)	505 (7.67)	129 (0.02)	6,580 (100.00)
25-59 ปี	10,632 (32.44)	3,705 (11.30)	5,174 (15.78)	10,759 (32.82)	1,622 (4.95)	887 (2.71)	32,779 (100.00)
60 ปีขึ้นไป	9,557 (68.04)	944 (6.72)	1,550 (11.03)	1,402 (9.98)	292 (2.08)	302 (2.15)	14,047 (100.00)
รวม	25,792 (42.22)	8,425 (13.79)	8,132 (13.31)	14,737 (24.12)	2,588 (4.24)	1,421 (2.33)	61,095 (100.00)
$\chi^2 = 10,768.262$, $df = 15$, $p\text{-value} = 0.0000$							

จากตารางที่ 4.14 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 42.22 เมื่อแยกตามช่วงอายุ พบว่าช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไปและช่วงอายุ 6-14 ปีส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 68.04 และ 52.43 ตามลำดับ ช่วงอายุ 15-24 ปี ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสเผ็ด คิดเป็นร้อยละ 32.78 และช่วงอายุ 25-59 ปี ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสเผ็ด และรสจืด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 32.82 และ 32.44 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ทานอย่างน้อย 1 ช่วงอายุมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าช่วงอายุ 6-14 ปี และ 60 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจืดมากกว่ารสชาติอื่น ช่วงอายุ 15-24 ปี มีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติเผ็ดมากกว่ารสชาติอื่น และช่วงอายุ 25-59 ปี มีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจืดและเผ็ดมากกว่ารสชาติอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ท่านจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	รสชาติของอาหารที่ท่าน						รวม
	จืด	หวาน	เค็ม	เผ็ด	เปรี้ยว	อื่นๆ	
พุทธ	24,432 (42.95)	7,732 (13.59)	7,314 (12.86)	13,640 (23.98)	2,432 (4.27)	1,335 (2.35)	56,885 (100.00)
อิสลาม	1,156 (30.81)	649 (17.30)	781 (20.81)	939 (25.03)	147 (3.92)	80 (2.13)	3,752 (100.00)
คริสต์	197 (44.98)	40 (9.13)	35 (8.00)	151 (34.47)	9 (2.05)	6 (1.37)	438 (100.00)
รวม	25,785 (42.22)	8,421 (13.79)	8,130 (13.31)	14,730 (24.12)	2,588 (4.24)	1,421 (2.32)	61,075 (100.00)
$\chi^2 = 372.160$, $df=10$, $p\text{-value}=0.0000$							

จากตารางที่ 4.15 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ท่าน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 42.22 เมื่อแยกตามศาสนา พบว่าศาสนาคริสต์ ศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ท่านคือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 44.98 42.95 และ 30.81 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ท่านอย่างน้อย 1 ศาสนามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกศาสนามีสัดส่วนอาหารที่ท่านรสชาติจืดมากกว่ารสชาติอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ทานจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	รสชาติของอาหารที่ทาน						รวม
	จืด	หวาน	เค็ม	เผ็ด	เปรี้ยว	อื่นๆ	
ไม่เคยเรียน	1,780 (56.72)	334 (10.64)	373 (11.89)	529 (16.86)	83 (2.65)	39 (1.24)	3,138 (100.00)
ประถมศึกษา	8,518 (42.52)	2,452 (12.24)	3,050 (15.22)	4,933 (24.62)	673 (3.36)	409 (2.04)	20,035 (100.00)
มัธยมศึกษา ตอนต้น	2,283 (27.57)	1,283 (15.50)	1,246 (15.05)	2,732 (33.00)	519 (6.27)	216 (2.61)	8,279 (100.00)
มัธยมศึกษาตอน ปลาย-สายสามัญ	1,676 (29.70)	780 (13.82)	784 (13.89)	1,901 (33.69)	348 (6.17)	154 (2.73)	5,643 (100.00)
มัธยมศึกษาตอน ปลาย-สายอาชีพ	463 (27.14)	243 (14.24)	259 (15.18)	606 (35.52)	103 (6.04)	32 (1.88)	1,706 (100.00)
ปวส./ปวท./ อนุปริญญา	596 (30.93)	240 (12.45)	238 (12.35)	676 (35.08)	121 (6.28)	56 (2.91)	1,927 (100.00)
ปริญญาตรี	2,166 (41.76)	684 (13.19)	516 (9.95)	1,353 (26.08)	344 (6.63)	124 (2.39)	5,187 (100.00)
สูงกว่าปริญญาตรี	391 (50.19)	86 (11.04)	71 (9.11)	171 (21.95)	42 (5.39)	18 (2.31)	779 (100.00)
อื่นๆ	23 (24.73)	6 (6.45)	14 (15.05)	38 (40.86)	12 (12.90)	0 (0.00)	93 (100.00)
รวม	17,896 (38.25)	6,108 (13.05)	6,551 (14.00)	12,939 (27.66)	2,245 (4.80)	1,048 (2.24)	46,787 (100.00)

$\chi^2 = 1,783.120$, $df=40$, $p\text{-value}=0.0000$

จากตารางที่ 4.16 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 38.25 เมื่อแยกตามระดับการศึกษา พบว่า ไม่เคยเรียน สูงกว่าปริญญาตรี ประถมศึกษา และปริญญาตรี ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 56.72 50.19 42.52 และ 41.76 ตามลำดับ ระดับการศึกษา อื่นๆ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ และมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสเผ็ด คิดเป็นร้อยละ 40.86 35.52 35.08 33.69 และ 33.00 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ทานอย่างน้อย 1 ระดับการศึกษามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าระดับการศึกษาไม่เคยเรียน ประถมศึกษา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีมีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจืดมากกว่ารสชาติอื่น และระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา และอื่นๆ มีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติเผ็ดมากกว่ารสชาติอื่น

ตารางที่ 4.17 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ทานจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพสมรส	รสชาติของอาหารที่ทาน						รวม
	จืด	หวาน	เค็ม	เผ็ด	เปรี้ยว	อื่น ๆ	
โสด	4,015 (31.03)	2,371 (18.33)	1,606 (12.41)	3,934 (30.41)	767 (5.93)	245 (1.89)	12,938 (100.00)
สมรส	13,733 (40.16)	3,536 (10.34)	5,204 (15.22)	9,306 (27.21)	1,472 (4.30)	944 (2.76)	34,195 (100.00)
ม่าย	3,900 (69.71)	373 (6.67)	563 (10.06)	522 (9.33)	133 (2.38)	104 (1.86)	5,595 (100.00)
หย่า	424 (36.81)	123 (10.68)	189 (16.41)	336 (29.17)	49 (4.25)	31 (2.69)	1,152 (100.00)
แยกกันอยู่	433 (33.80)	141 (11.01)	181 (14.13)	436 (34.04)	67 (5.23)	23 (1.80)	1,281 (100.00)
รวม	22,505 (40.80)	6,544 (11.86)	7,743 (14.04)	14,534 (26.35)	2,488 (4.51)	1,347 (2.44)	55,161 (100.00)

$\chi^2 = 3,146.567$, $df = 20$, $p\text{-value} = 0.0000$

จากตารางที่ 4.17 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่ เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 40.80 เมื่อแยกตามสถานภาพสมรส พบว่า ม่าย สมรส และหย่า ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 69.71 40.16 และ 36.81 ตามลำดับ แยกกันอยู่ ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด และเผ็ด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 33.80 และ 34.04 ตามลำดับ และโสดส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด และเผ็ด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 31.03 และ 30.41 ตามลำดับ ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ทานอย่างน้อย 1 สถานภาพการสมรสมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าสถานภาพโสดและแยกกันอยู่ มีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจืดและเผ็ดมากกว่ารสชาติอื่น และสถานภาพสมรส ม่าย และหย่า มีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจืดมากกว่ารสชาติอื่น

ตารางที่ 4.18 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ทานจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	รสชาติของอาหารที่ทาน						รวม
	จืด	หวาน	เค็ม	เผ็ด	เปรี้ยว	อื่นๆ	
นายจ้าง	330 (39.38)	86 (10.26)	104 (12.41)	266 (31.74)	25 (2.98)	27 (3.22)	838 (100.00)
ผู้ประกอบการ ของตนเอง	5,223 (38.03)	1,206 (8.78)	2,222 (16.18)	4,141 (30.16)	486 (3.54)	454 (3.31)	13,732 (100.00)
ผู้ช่วยธุรกิจของ ครัวเรือน	2,974 (38.48)	884 (11.44)	1,181 (15.28)	2,109 (27.29)	336 (4.35)	245 (3.17)	7,729 (100.00)
ลูกจ้างรัฐบาล	1,272 (36.66)	429 (12.36)	457 (13.17)	1,006 (28.99)	204 (5.88)	102 (2.94)	3,470 (100.00)
ลูกจ้าง รัฐวิสาหกิจ	92 (32.51)	32 (11.31)	41 (14.49)	99 (34.98)	12 (4.24)	7 (2.47)	283 (100.00)
ลูกจ้างเอกชน	2,704 (24.57)	1,369 (12.44)	1,866 (16.95)	4,209 (38.24)	655 (5.95)	204 (1.85)	11,007 (100.00)
รวม	12,595 (33.99)	4,006 (10.81)	5,871 (15.84)	11,830 (31.92)	1,718 (4.64)	1,039 (2.80)	37,059 (100.00)

$\chi^2 = 897.780$, $df=25$, $p\text{-value}=0.0000$

จากตารางที่ 4.18 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่ เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 33.99 เมื่อแยกตามสถานภาพการทำงาน พบว่า นายจ้าง ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน ผู้ประกอบการธุรกิจของตนเอง และลูกจ้างรัฐบาล ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 39.38 38.48 38.03 และ 36.66 ตามลำดับ ลูกจ้างเอกชน และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสเผ็ด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 38.24 และ 34.98 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ทานอย่างน้อย 1 สถานภาพการทำงานมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่านายจ้าง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน ลูกจ้างรัฐบาล มีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจัดมากกว่ารสชาติอื่น ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างเอกชน สัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติเผ็ดมากกว่ารสชาติอื่น

ทดสอบความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.19 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามภาค

ภาค	วิธีการปรุงอาหาร							รวม
	ต้ม/ลวกสุก	ตุ๋น/นึ่ง	ผัด	ทอด	ลวกแบบสุกๆดิบๆ	ปิ้ง/ย่าง	อบ	
กรุงเทพฯ	1,559 (49.97)	225 (7.21)	994 (31.86)	221 (7.08)	13 (0.42)	51 (1.63)	7 (0.22)	3,120 (100.00)
กลาง	8,181 (47.00)	594 (3.41)	5,914 (33.97)	2,121 (12.18)	78 (0.45)	511 (2.93)	8 (0.05)	17,407 (100.00)
เหนือ	8,086 (61.61)	461 (3.51)	3,245 (24.73)	1,089 (8.30)	44 (0.34)	195 (1.49)	4 (0.03)	13,124 (100.00)
ตะวันออก เฉียงเหนือ	8,970 (53.81)	1,006 (6.03)	3,088 (18.52)	2,007 (12.04)	92 (0.55)	1,491 (8.94)	16 (0.10)	16,670 (100.00)
ใต้	5,948 (57.13)	242 (2.32)	2,325 (22.33)	1,752 (16.83)	27 (0.26)	109 (1.05)	9 (0.09)	10,412 (100.00)
รวม	32,744 (53.91)	2,528 (4.16)	15,566 (25.63)	7,240 (11.92)	254 (0.42)	2,357 (3.88)	44 (0.07)	60,733 (100.00)
$\chi^2 = 3,563.044$, $df = 24$, $p\text{-value} = 0.0000$								

จากตารางที่ 4.19 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 53.91 เมื่อแยกตามรายภาค พบว่าภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรุงเทพมหานครและภาคกลาง ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ

61.61 57.13 53.81 49.97 และ 47.00 ตามลำดับ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัดส่วนของวิธีการปรุงอาหารอย่างน้อย 1 ภาคมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกภาคมีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสูงมากกว่าวิธีอื่น

ตารางที่ 4.20 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามเขตการปกครอง

เขตการปกครอง	วิธีการปรุงอาหาร							รวม
	ต้ม/ลวก สูง	ตุ๋น/นึ่ง	ผัด	ทอด	ลวกแบบ สุกๆดิบๆ	ปิ้ง/ย่าง	อบ	
ในเขตเทศบาล	17,498 (52.34)	1,537 (4.60)	8,991 (26.89)	3,938 (11.78)	145 (0.43)	1,291 (3.86)	34 (0.10)	33,434 (100.00)
นอกเขตเทศบาล	15,246 (55.85)	991 (3.63)	6,575 (24.06)	3,302 (12.01)	109 (0.40)	1,066 (3.90)	10 (0.37)	27,299 (100.00)
รวม	32,744 (53.91)	2,528 (4.16)	15,566 (25.63)	7,240 (11.92)	254 (0.42)	2,357 (3.88)	44 (0.07)	60,733 (100.00)
$\chi^2 = 124.880$, $df = 6$, $p\text{-value} = 0.0000$								

จากตารางที่ 4.20 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสูง คิดเป็นร้อยละ 53.91 เมื่อแยกตามเขตการปกครอง พบว่านอกเขตเทศบาลและในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสูง คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 55.85 และ 52.34 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัดส่วนของวิธีการปรุงอาหารนอกเขตเทศบาลและในเขตเทศบาลมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสูงมากกว่าวิธีอื่น

ตารางที่ 4.21 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามเพศ

เพศ	วิธีการปรุงอาหาร							รวม
	ต้ม/ลวก สุก	ตุ๋น/นึ่ง	ผัด	ทอด	ลวกแบบ สุกๆดิบๆ	ปิ้ง/ย่าง	อบ	
ชาย	15,037 (52.30)	1,050 (3.65)	7,429 (25.84)	3,685 (12.82)	197 (0.69)	1,335 (4.64)	16 (0.06)	28,749 (100.00)
หญิง	17,707 (55.36)	1,478 (4.62)	8,137 (25.44)	3,555 (11.11)	57 (0.18)	1,022 (3.20)	28 (0.09)	31,984 (100.00)
รวม	32,744 (53.91)	2,528 (4.16)	15,566 (25.63)	7,240 (11.92)	254 (0.42)	2,357 (3.88)	44 (0.07)	60,733 (100.00)

$\chi^2 = 275.184$, $df = 6$, $p\text{-value} = 0.0000$

จากตารางที่ 4.21 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 53.91 เมื่อแยกตามเพศ พบว่าเพศหญิงและเพศชาย ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 55.36 และ 52.30 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของวิธีการปรุงอาหารเพศหญิงและเพศชายมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าเพศชายและเพศหญิงมีการสัดส่วนปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกมากกว่าวิธีอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	วิธีการปรุงอาหาร							รวม
	ต้ม/ลวก สุก	ตุ๋น/นึ่ง	ผัด	ทอด	ลวกแบบ สุกๆดิบๆ	ปิ้ง/ย่าง	อบ	
6 - 14 ปี	2,491 (32.35)	178 (2.31)	1,988 (25.82)	2,789 (36.22)	7 (0.09)	243 (3.16)	4 (0.05)	7,700 (100.00)
15 - 24 ปี	2,466 (37.55)	165 (2.51)	2,348 (35.75)	1,253 (19.08)	26 (0.40)	303 (4.61)	7 (0.11)	6,568 (100.00)
25 - 59 ปี	17,608 (54.17)	1,310 (4.03)	9,342 (28.74)	2,673 (8.22)	196 (0.60)	1,359 (4.18)	20 (0.06)	32,508 (100.00)
60 ปีขึ้นไป	10,179 (72.93)	875 (6.27)	1,888 (13.53)	525 (3.76)	25 (0.18)	452 (3.24)	13 (0.09)	13,957 (100.00)
รวม	32,744 (53.91)	2,528 (4.16)	15,566 (25.63)	7,240 (11.92)	254 (0.42)	2,357 (3.88)	44 (0.07)	60,733 (100.00)
$\chi^2 = 8,724.996$, $df = 18$, $p\text{-value} = 0.0000$								

จากตารางที่ 4.22 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 53.91 เมื่อแยกตามช่วงอายุ พบว่าช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไปและช่วงอายุ 25-59 ปี ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 72.93 และ 54.17 ตามลำดับ ช่วงอายุ 15-24 ปี ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก และผัด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 37.55 และ 35.75 ตามลำดับ และช่วงอายุ 6-14 ปี ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ทอด คิดเป็นร้อยละ 36.22

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของวิธีการปรุงอาหารอย่างน้อย 1 ช่วงอายุมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่ากลุ่มช่วงอายุ 25-59 ปี 60 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกมากกว่าวิธีอื่น ยกเว้นช่วงอายุ 6-14 ปี มีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีทอดมากกว่าวิธีอื่น และช่วงอายุ 15-24 ปี มีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกและผัดมากกว่าวิธีอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.23 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	วิธีการปรุงอาหาร							รวม
	ต้ม/ลวก สุก	ตุ๋น/นึ่ง	ผัด	ทอด	ลวกแบบ สุกๆดิบๆ	ปิ้ง/ ย่าง	อบ	
พุทธ	30,759 (54.40)	2,453 (4.34)	14,447 (25.55)	6,310 (11.16)	243 (0.43)	2,295 (4.06)	37 (0.07)	56,544 (100.00)
อิสลาม	1,724 (46.21)	57 (1.53)	985 (26.40)	892 (23.91)	11 (0.29)	60 (1.61)	2 (0.05)	3,731 (100.00)
คริสต์	257 (58.68)	17 (3.88)	124 (28.31)	35 (7.99)	0 (0.00)	1 (0.23)	4 (0.91)	438 (100.00)
รวม	32,740 (53.93)	2,527 (4.16)	15,556 (25.62)	7,237 (11.92)	254 (0.42)	2,356 (3.88)	43 (0.07)	60,713 (100.00)
$\chi^2 = 714.025$, $df = 12$, $p\text{-value} = 0.0000$								

จากตารางที่ 4.23 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 53.93 เมื่อแยกตามศาสนา พบว่าศาสนาคริสต์ พุทธ อิสลาม ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 58.68 54.40 และ 46.21 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของวิธีการปรุงอาหารอย่างน้อย 1 ศาสนามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกศาสนามีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกมากกว่าวิธีอื่น

ตารางที่ 4.24 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	วิธีการปรุงอาหาร							รวม
	ต้ม/ลวก สุก	ตุ๋น/นึ่ง	ผัด	ทอด	ลวกแบบ สุกๆดิบๆ	ปิ้ง/ ย่าง	อบ	
ไม่เคยเรียน	1,920 (61.60)	107 (3.43)	638 (20.47)	384 (12.32)	6 (0.19)	61 (1.96)	1 (0.03)	3,117 (100.00)
ประถมศึกษา	11,516 (57.86)	897 (4.51)	4,614 (23.18)	1,854 (9.32)	99 (0.50)	916 (4.60)	6 (0.02)	19,902 (100.00)
มัธยมศึกษา ตอนต้น	3,804 (46.26)	279 (3.39)	2,597 (31.58)	1,101 (13.39)	50 (0.61)	398 (4.84)	4 (0.05)	8,223 (100.00)
มัธยมศึกษาตอน ปลาย-สายสามัญ	2,736 (48.79)	189 (3.39)	1,809 (32.26)	627 (11.18)	29 (0.52)	214 (3.82)	4 (0.07)	5,608 (100.00)
มัธยมศึกษาตอน ปลาย-สายอาชีพ	750 (44.33)	63 (3.72)	617 (36.47)	182 (10.76)	9 (0.53)	70 (4.14)	1 (0.06)	1,692 (100.00)
ปวส./ปวท./ อนุปริญญา	950 (49.69)	57 (2.98)	634 (33.16)	191 (9.99)	9 (0.47)	70 (3.66)	1 (0.05)	1,912 (100.00)
ปริญญาตรี	2,539 (49.14)	294 (5.69)	1,719 (33.27)	437 (8.46)	9 (0.17)	151 (2.92)	18 (0.35)	5,167 (100.00)
สูงกว่าปริญญา ตรี	413 (53.43)	48 (6.21)	236 (30.53)	54 (6.99)	1 (0.13)	17 (2.20)	4 (0.52)	773 (100.00)
อื่นๆ	39 (41.94)	4 (4.30)	42 (45.16)	8 (8.60)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	93 (100.00)
รวม	24,667 (53.05)	1,938 (4.17)	12,906 (27.76)	4,838 (10.40)	212 (0.46)	1,897 (4.08)	39 (0.08)	46,497 (100.00)

$\chi^2 = 1,084.303$, $df = 48$, $p\text{-value} = 0.0000$

จากตารางที่ 4.24 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 53.05 เมื่อแยกตามระดับการศึกษา พบว่าทุกระดับการศึกษา ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 61.60 57.86 53.43 49.69 49.14 48.79 46.26 และ 44.33 ตามลำดับ ยกเว้นอื่นๆ ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ผัด คิดเป็นร้อยละ 45.16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัตส่วนของวิธีการปรุงอาหารอย่างน้อย 1 ระดับการศึกษามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกระดับการศึกษามีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกมากกว่าวิธีอื่น ยกเว้นอื่น ๆ สัตส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีผัดมากกว่าวิธีอื่น

ตารางที่ 4.25 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพสมรส	วิธีการปรุงอาหาร							รวม
	ต้ม/ลวกสุก	ตุ๋น/นึ่ง	ผัด	ทอด	ลวกแบบสุกๆดิบๆ	ปิ้ง/ย่าง	อบ	
โสด	5,300 (41.09)	417 (3.23)	4,276 (33.15)	2,232 (17.30)	60 (0.47)	601 (4.66)	13 (0.10)	12,899 (100.00)
สมรส	20,194 (59.50)	1,518 (4.47)	8,361 (24.63)	2,393 (7.05)	169 (0.50)	1,279 (3.77)	26 (0.08)	33,940 (100.00)
ม้าย	4,004 (72.21)	359 (6.47)	749 (13.51)	214 (3.86)	9 (0.16)	210 (3.79)	0 (0.00)	5,545 (100.00)
หย่า	623 (54.51)	48 (4.20)	334 (29.22)	89 (7.79)	2 (0.17)	46 (4.02)	1 (0.09)	1,143 (100.00)
แยกกันอยู่	702 (55.49)	43 (3.40)	385 (30.43)	84 (6.64)	8 (0.63)	43 (3.40)	0 (0.00)	1,265 (100.00)
รวม	30,823 (56.25)	2,385 (4.35)	14,105 (25.74)	5,012 (9.15)	248 (0.45)	2,179 (3.98)	40 (0.07)	54,792 (100.00)

$\chi^2 = 2,893.952$, $df = 24$, $p\text{-value} = 0.0000$

จากตารางที่ 4.25 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 56.25 เมื่อแยกตามสถานภาพสมรส พบว่าทุกสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 72.21 59.50 55.49 54.51 และ 41.09 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัตส่วนของวิธีการปรุงอาหารอย่างน้อย 1 สถานภาพการสมรสมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกสถานภาพสมรสมีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกมากกว่าวิธีอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.26 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	วิธีการปรุงอาหาร							รวม
	ต้ม/ลวก สุก	ตุ๋น/นึ่ง	ผัด	ทอด	ลวกแบบ สุกๆดิบๆ	ปิ้ง/ย่าง	อบ	
นายจ้าง	488 (58.80)	43 (5.18)	210 (25.30)	65 (7.83)	6 (0.72)	17 (2.05)	1 (0.12)	830 (100.00)
ผู้ประกอบการ ของตนเอง	8,343 (61.35)	584 (4.29)	3,087 (22.70)	845 (6.21)	84 (0.62)	651 (4.79)	4 (0.03)	13,598 (100.00)
ผู้ช่วยธุรกิจของ ครัวเรือน	4,594 (59.85)	358 (4.66)	1,742 (22.69)	582 (7.58)	32 (0.42)	366 (4.77)	2 (0.03)	7,676 (100.00)
ลูกจ้างรัฐบาล	1,820 (52.88)	171 (4.97)	1,063 (30.88)	271 (7.87)	11 (0.32)	99 (2.88)	7 (0.20)	3,442 (100.00)
ลูกจ้าง รัฐวิสาหกิจ	134 (47.18)	12 (4.23)	107 (37.68)	20 (7.04)	2 (0.70)	8 (2.82)	1 (0.35)	284 (100.00)
ลูกจ้างเอกชน	5,273 (48.32)	299 (2.74)	3,705 (33.95)	1,123 (10.29)	73 (0.67)	435 (3.99)	5 (0.05)	10,913 (100.00)
รวม	20,652 (56.21)	1,467 (3.99)	9,914 (26.98)	2,906 (7.91)	208 (0.57)	1,576 (4.29)	20 (0.05)	36,743 (100.00)
$\chi^2 = 856.590$, $df = 30$, $p\text{-value} = 0.0000$								

จากตารางที่ 4.26 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 56.21 เมื่อแยกตามสถานภาพการทำงาน พบว่าทุกสถานภาพการทำงาน ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 61.35 59.85 58.80 52.88 48.32 และ 47.18 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของวิธีการปรุงอาหารอย่างน้อย 1 สถานภาพการทำงานมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกสถานภาพการทำงานมีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกมากกว่าวิธีอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบความแตกต่างของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.27 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามภาค

ภาค	สิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร								รวม
	รสชาติ	คุณค่าทางโภชนาการ	ราคา	ความสะดวกสบาย	ความสะดวกรวดเร็ว	ความชอบ	ความอยากทาน	อื่น ๆ	
กรุงเทพฯ	591 (18.92)	651 (20.85)	121 (3.87)	812 (26.00)	177 (5.67)	473 (15.15)	296 (9.48)	2 (0.06)	3,123 (100.00)
กลาง	3,688 (21.05)	2,053 (11.72)	821 (4.69)	3,023 (17.26)	1,021 (5.83)	3,824 (21.83)	3,078 (17.58)	10 (0.06)	17,518 (100.00)
เหนือ	2,303 (17.34)	1,835 (13.82)	376 (2.83)	1,984 (14.94)	743 (5.60)	3,031 (22.08)	3,000 (22.59)	7 (0.05)	13,279 (100.00)
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2,558 (15.31)	2,338 (14.00)	641 (3.84)	2,083 (12.47)	1,261 (7.55)	3,879 (23.22)	3,925 (23.50)	18 (0.11)	16,703 (100.00)
ใต้	1,547 (14.82)	1,911 (18.31)	257 (2.46)	2,264 (21.69)	415 (3.98)	2,466 (23.63)	1,569 (15.03)	9 (0.09)	10,438 (100.00)
รวม	10,687 (17.50)	8,788 (14.39)	2,216 (3.63)	10,166 (16.65)	3,617 (5.92)	13,673 (22.40)	11,868 (19.44)	46 (0.08)	61,061 (100.00)

$\chi^2 = 1,898.984$, $df = 28$, $p\text{-value} = 0.0000$

จากตารางที่ 4.27 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 22.40 เมื่อแยกตามภาค พบว่ากรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 26.00 ภาคกลาง ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบและรสชาติ คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 21.83 และ 21.05 ตามลำดับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความอยากทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 23.50 และ 22.59 ตามลำดับ และความชอบคิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 23.22 และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

22.08 ตามลำดับ และภาคใต้ ส่วนใหญ่เลือกสิ่งทีำนึ่งถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบและความสะอาด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 23.63 และ 21.69 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ทีระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งทีำนึ่งถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารอย่างน้อย 1 ภาคมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ มีสัดส่วนความอยากทานและความชอบเป็นสิ่งที่ำนึ่งอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น กรุงเทพมหานคร มีสัดส่วนความสะอาดเป็นสิ่งที่ำนึ่งอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น ภาคกลาง มีสัดส่วนความชอบและรสชาติเป็นสิ่งที่ำนึ่งอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น และภาคใต้ มีสัดส่วนความชอบและความสะอาดเป็นสิ่งที่ำนึ่งอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

ตารางที่ 4.28 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสิ่งทีำนึ่งถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามเขตการปกครอง

เขตการปกครอง	สิ่งทีำนึ่งถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร								รวม
	รสชาติ	คุณค่าทางโภชนาการ	ราคา	ความสะอาด	ความสะดวกรวดเร็ว	ความชอบ	ความอยากทาน	อื่น ๆ	
ในเขตเทศบาล	5,836 (17.32)	5,511 (16.36)	1,076 (3.19)	5,925 (17.59)	2,065 (6.13)	7,204 (21.38)	6,041 (17.93)	30 (0.09)	33,688 (100.00)
นอกเขตเทศบาล	4,851 (17.72)	3,277 (11.97)	1,140 (4.16)	4,241 (15.49)	1,552 (5.67)	6,469 (23.63)	5,827 (21.29)	16 (0.06)	27,373 (100.00)
รวม	10,687 (17.50)	8,788 (14.39)	2,216 (3.63)	10,166 (16.65)	3,617 (5.92)	13,673 (22.39)	11,868 (19.44)	46 (0.08)	61,061 (100.00)

$\chi^2 = 411.177$, $df = 7$, $p\text{-value} = 0.0000$

จากตารางที่ 4.28 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกสิ่งทีำนึ่งถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 22.39 เมื่อแยกตามเขตการปกครอง พบว่านอกเขตเทศบาลและในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่เลือกสิ่งทีำนึ่งถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 23.63 และ 21.38 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ทีระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งทีำนึ่งถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารนอกเขตเทศบาลและในเขตเทศบาลมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าในเขตการปกครองและนอกเขตการปกครอง มีสัดส่วนความชอบเป็นสิ่งที่ำนึ่งอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น มิใช่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.29 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสิ่ง
ที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามเพศ

เพศ	สิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร								รวม
	รสชาติ	คุณค่าทาง โภชนา การ	ราคา	ความ สะอาด	ความ สะดวก รวดเร็ว	ความ ชอบ	ความ อยาก ทาน	อื่น ๆ	
ชาย	5,293 (18.31)	3,591 (12.42)	1,030 (3.56)	4,329 (14.98)	1,937 (6.70)	6,897 (23.86)	5,800 (20.07)	25 (0.09)	28,902 (100.00)
หญิง	5,394 (16.77)	5,197 (16.16)	1,186 (3.69)	5,837 (18.15)	1,680 (5.22)	6,776 (21.07)	6,068 (18.87)	21 (0.07)	32,159 (100.00)
รวม	10,687 (17.50)	8,788 (14.39)	2,216 (3.63)	10,166 (16.65)	3,617 (5.92)	13,673 (22.39)	11,868 (19.44)	46 (0.08)	61,061 (100.00)

$\chi^2 = 382.215$, $df = 7$, $p\text{-value} = 0.0000$

จากตารางที่ 4.29 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 22.39 เมื่อแยกตามเพศ พบว่าเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 23.86 และ 21.07 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารเพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าเพศชายและเพศหญิง มีสัดส่วนความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

ตารางที่ 4.30 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสิ่ง
ที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	สิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร								รวม
	รสชาติ	คุณค่าทาง โภชนา การ	ราคา	ความ สะอาด	ความ สะดวก รวดเร็ว	ความ ชอบ	ความ อยาก ทาน	อื่น ๆ	
6-14ปี	1,318 (17.19)	687 (8.96)	144 (1.88)	797 (10.40)	354 (4.62)	2,798 (36.49)	1,567 (20.44)	2 (0.03)	7,667 (100.00)
15-24ปี	1,299 (19.73)	615 (9.34)	241 (3.66)	994 (15.10)	482 (7.32)	1,640 (24.91)	1,307 (19.85)	5 (0.08)	6,583 (100.00)
25-59ปี	5,951 (18.15)	4,673 (14.25)	1,263 (3.85)	5,980 (18.24)	2,118 (6.45)	6,578 (20.06)	6,215 (18.95)	13 (0.04)	32,791 (100.00)
60ปีขึ้นไป	2,119 (15.11)	2,813 (20.06)	568 (4.05)	2,395 (17.08)	663 (4.73)	2,657 (18.95)	2,779 (19.82)	26 (0.19)	14,020 (100.00)
รวม	10,687 (17.50)	8,788 (14.39)	2,216 (3.63)	10,166 (16.65)	3,617 (5.92)	13,673 (22.39)	11,868 (19.44)	46 (0.08)	61,061 (100.00)
$\chi^2 = 1,964.212$, $df = 21$, $p\text{-value} = 0.0000$									

จากตารางที่ 4.30 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้อ
อาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 22.39 เมื่อแยกตามช่วงอายุ พบว่าช่วงอายุ 6-14 ปี ช่วงอายุ
15-24 ปี ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ
36.49 และ 24.91 ตามลำดับ ช่วงอายุ 25-59 ปี ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือก
ซื้ออาหาร ความชอบ ความอยากทาน ความสะอาดและรสชาติ คิดเป็นร้อยละ 20.06 18.95 18.24
และ 18.15 ตามลำดับ และช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือก
ซื้ออาหาร คือคุณค่าทางโภชนาการ ความอยากทาน และความชอบ คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน
20.06 19.82 และ 18.95 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของ
สิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารอย่างน้อย 1 ช่วงอายุมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าช่วงอายุ 6-14 ปี และช่วงอายุ 15-24 ปี มีสัดส่วนความชอบเป็นสิ่งที่
คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น ช่วงอายุ 25-59 ปี มีสัดส่วนความชอบ ความ
อยากทาน ความสะอาดและรสชาติเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น การค้า
ไม่วากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนคุณค่าทางโภชนาการ ความอยากทาน และความชอบเป็นสิ่งที่ คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

ตารางที่ 4.31 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสิ่ง ที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	สิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร								รวม
	รสชาติ	คุณค่าทาง โภชนาการ	ราคา	ความ สะอาด	ความ สะดวก รวดเร็ว	ความ ชอบ	ความ อยาก ทาน	อื่นๆ	
พุทธ	9,980 (17.55)	8,205 (14.43)	2,069 (3.64)	9,236 (16.25)	3,410 (6.00)	12,607 (22.17)	11,305 (19.88)	44 (0.08)	56,856 (100.00)
อิสลาม	626 (16.71)	513 (13.69)	123 (3.28)	894 (23.86)	173 (4.62)	929 (24.79)	487 (13.00)	2 (0.05)	3,747 (100.00)
คริสต์	76 (17.35)	69 (15.75)	23 (5.25)	30 (6.85)	33 (7.53)	132 (30.14)	75 (17.12)	0 (0.00)	438 (100.00)
รวม	10,682 (17.50)	8,787 (14.40)	2,215 (3.63)	10,160 (16.65)	3,616 (5.92)	13,668 (22.39)	11,867 (19.44)	46 (0.07)	61,041 (100.00)
$\chi^2 = 279.073$, $df=14$, $p\text{-value}=0.0000$									

จากตารางที่ 4.31 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารคือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 22.39 เมื่อแยกตามศาสนา พบว่าศาสนาคริสต์ ศาสนาพุทธ ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารคือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 30.14 และ 22.17 ตามลำดับ ยกเว้นศาสนาอิสลาม ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารคือ ความชอบและความสะอาด คิดเป็นร้อยละ 24.79 และ 23.86 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารอย่างน้อย 1 ศาสนามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าศาสนาพุทธและคริสต์ มีสัดส่วนความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น ยกเว้นศาสนาอิสลาม มีสัดส่วนความชอบและความสะอาดเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.32 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์โคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสิ่ง
ที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	สิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร								รวม
	รสชาติ	คุณค่าทางโภชนาการ	ราคา	ความสะอาด	ความสะดวกรวดเร็ว	ความชอบ	ความอยากทาน	อื่นๆ	
ไม่เคยเรียน	519 (16.60)	427 (13.66)	231 (7.39)	343 (10.97)	171 (5.47)	805 (25.75)	626 (20.03)	4 (0.13)	3,126 (100.00)
ประถมศึกษา	3,575 (17.86)	2,830 (14.13)	868 (4.34)	2,974 (14.85)	1,252 (6.25)	4,377 (21.86)	4,128 (20.62)	17 (0.09)	20,021 (100.00)
มัธยมศึกษา ตอนต้น	1,535 (18.49)	1,029 (12.40)	248 (2.99)	1,396 (16.82)	566 (6.82)	1,874 (22.58)	1,646 (19.83)	6 (0.07)	8,300 (100.00)
มัธยมศึกษาตอน ปลาย-สายสามัญ	1,031 (18.27)	820 (14.53)	162 (2.87)	1,110 (19.67)	366 (6.49)	1,093 (19.37)	1,058 (18.75)	2 (0.04)	5,642 (100.00)
มัธยมศึกษาตอน ปลาย-สายอาชีพ	344 (20.13)	228 (13.34)	46 (2.69)	361 (21.12)	114 (6.67)	338 (19.78)	276 (16.15)	2 (0.12)	1,709 (100.00)
ปวส./ปวท./ อนุปริญญา	368 (19.10)	289 (15.00)	31 (1.61)	413 (21.43)	141 (7.32)	351 (18.21)	334 (17.33)	0 (0.00)	1,927 (100.00)
ปริญญาตรี	795 (15.29)	1,270 (24.43)	72 (1.39)	1,284 (24.70)	277 (5.33)	813 (15.64)	687 (13.22)	0 (0.00)	5,198 (100.00)
สูงกว่าปริญญาตรี	118 (15.17)	216 (27.76)	7 (0.90)	207 (26.61)	34 (4.37)	104 (13.37)	91 (11.70)	1 (0.13)	778 (100.00)
อื่นๆ	18 (19.36)	16 (17.20)	6 (6.45)	11 (11.83)	4 (4.30)	23 (24.73)	15 (16.13)	0 (0.00)	93 (100.00)
รวม	8,303 (17.74)	7,125 (15.23)	1,671 (3.57)	8,099 (17.31)	2,925 (6.25)	9,778 (20.89)	8,861 (18.94)	32 (0.07)	46,794 (100.00)

$\chi^2 = 1,511.177$, $df=56$, $p\text{-value}=0.0000$

จากตารางที่ 4.32 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้อ
อาหาร คือ ความชอบ และความอยากทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 20.89 และ 18.94 ตามลำดับ
เมื่อแยกตามระดับการศึกษา พบว่าไม่เคยเรียน อื่นๆ และมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่เลือกสิ่ง
ที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 25.75 24.73 และ 22.58
ไม่वारณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามลำดับ ประถมศึกษา ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ และความอยากทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 21.86 และ 20.62 ตามลำดับ มัธยมศึกษา ตอนปลาย-สายสามัญ ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความสะอาด ความชอบ ความอยากทาน และรสชาติ คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 19.67 19.37 18.75 และ 18.27 ตามลำดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความสะอาด รสชาติ และความชอบ คิดเป็นร้อยละ 21.12 20.13 และ 19.78 ตามลำดับ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความสะอาด คิดเป็นร้อยละ 21.43 ปริญญาตรี ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความสะอาดและคุณค่าทางโภชนาการ คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 24.70 และ 24.43 ตามลำดับ และสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ คุณค่าทางโภชนาการและความสะอาด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 27.76 และ 26.61 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารอย่างน้อย 1 ระดับการศึกษามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าไม่เคยเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น และอื่น ๆ มีสัดส่วนความชอบ เป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น ประถมศึกษา มีสัดส่วนความชอบและความอยากทานเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มีสัดส่วนความสะอาด ความชอบ ความอยากทานและรสชาติเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ มีสัดส่วนความสะอาด รสชาติ และความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น ปวส./ปวท./อนุปริญญา มีสัดส่วนความสะอาดเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีสัดส่วนคุณค่าทางโภชนาการและความสะอาดเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.33 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสิ่ง
ที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถาน ภาพ สมรส	สิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร								รวม
	รสชาติ	คุณค่าทาง โภชนาการ	ราคา	ความ สะอาด	ความ สะดวก รวดเร็ว	ความ ชอบ	ความ อยาก ทาน	อื่นๆ	
โสด	2,446 (18.92)	1,517 (11.74)	418 (3.23)	2,043 (15.81)	908 (7.03)	3,133 (24.24)	2,452 (18.97)	8 (0.06)	12,925 (100.00)
สมรส	5,986 (17.49)	5,346 (15.62)	1,294 (3.78)	6,164 (18.01)	1,994 (5.83)	6,849 (20.02)	6,560 (19.17)	25 (0.07)	34,218 (100.00)
ม่าย	858 (15.38)	1,051 (18.84)	279 (5.00)	921 (16.51)	298 (5.34)	1,013 (18.16)	1,148 (20.58)	11 (0.20)	5,579 (100.00)
หย่า	177 (15.36)	189 (16.41)	54 (4.69)	203 (17.62)	76 (6.60)	223 (19.36)	230 (19.97)	0 (0.00)	1,152 (100.00)
แยกกัน อยู่	212 (16.56)	160 (12.50)	67 (5.23)	221 (17.27)	97 (7.58)	258 (20.16)	265 (20.70)	0 (0.00)	1,280 (100.00)
รวม	9,679 (17.55)	8,263 (14.98)	2,112 (3.83)	9,552 (17.32)	3,373 (6.12)	11,476 (20.81)	10,655 (19.32)	44 (0.08)	55,154 (100.00)
$\chi^2 = 420.859$, $df = 28$, $p\text{-value} = 0.0000$									

จากตารางที่ 4.33 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบและความอยากทาน คิดเป็นร้อยละ 20.81 และ 19.32 ตามลำดับ เมื่อแยกตามสถานภาพสมรส พบว่าสมรส หย่า และแยกกันอยู่ ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 20.02 19.36 20.16 ตามลำดับ และความอยากทาน คิดเป็นร้อยละ 19.17 19.97 20.70 ตามลำดับ โสด ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 24.24 และม่าย ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ คุณค่าทางโภชนาการและความอยากทาน คิดเป็นร้อยละ 18.84 และ 20.58 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $p\text{-value} < 0.05$ สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารอย่างน้อย 1 สถานภาพการสมรสมีสัดส่วน

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าสมรส หย่า และแยกกันอยู่ มีสัดส่วนความชอบและ
ไม่วารณิใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความอยากทานเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น โสัด มีสัดส่วนความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น และม่าย มีสัดส่วนความอยากทานและคุณค่าทางโภชนาการเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

ตารางที่ 4.34 ความถี่ ร้อยละ และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ของผลการทดสอบความแตกต่างของสิ่ง
ที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	สิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร								รวม
	รสชาติ	คุณค่าทางโภชนาการ	ราคา	ความสะอาด	ความสะดวกรวดเร็ว	ความชอบ	ความอยากทาน	อื่นๆ	
นายจ้าง	139 (16.53)	157 (18.67)	8 (0.95)	212 (25.21)	38 (4.52)	140 (16.65)	145 (17.24)	2 (0.24)	841 (100.00)
ผู้ประกอบการธุรกิจของตนเอง	2,448 (17.83)	1,913 (13.93)	508 (3.70)	2,323 (16.92)	831 (6.05)	2,840 (20.68)	2,864 (20.85)	6 (0.04)	13,733 (100.00)
ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน	1,318 (17.06)	1,059 (13.71)	307 (3.97)	1,315 (17.02)	447 (5.79)	1,673 (21.65)	1,604 (20.76)	3 (0.04)	7,726 (100.00)
ลูกจ้างรัฐบาล	569 (16.39)	788 (22.70)	42 (1.21)	799 (23.02)	190 (5.47)	546 (15.73)	537 (15.47)	0 (0.00)	3,471 (100.00)
ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	49 (17.25)	56 (19.72)	2 (0.70)	60 (21.13)	27 (9.51)	42 (14.79)	48 (16.90)	0 (0.00)	284 (100.00)
ลูกจ้างเอกชน	2,143 (19.45)	1,124 (10.20)	578 (5.25)	1,849 (16.78)	869 (7.89)	2,402 (21.81)	2,044 (18.56)	7 (0.06)	11,016 (100.00)
รวม	6,666 (17.98)	5,097 (13.75)	1,445 (3.90)	6,558 (17.69)	2,402 (6.48)	7,643 (20.62)	7,242 (19.53)	18 (0.05)	37,071 (100.00)

$\chi^2 = 773.994$, $df=35$, $p\text{-value}=0.0000$

จากตารางที่ 4.34 พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่เลือกสิ่งทีคำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบและความอยากทาน คิดเป็นร้อยละ 20.62 และ 19.53 ตามลำดับ เมื่อแยกตามสถานภาพการทำงาน พบว่านายจ้าง ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่เลือกสิ่งทีคำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความสะอาด คิดเป็นร้อยละ 25.21 และ 21.13 ตามลำดับ ผู้ประกอบการธุรกิจของตนเอง ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน ส่วนใหญ่เลือกสิ่งทีคำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 20.68 21.65 ตามลำดับ และความอยากทาน คิดเป็นร้อยละ 20.85 20.76 ตามลำดับ ลูกจ้างรัฐบาล ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่มีค่านึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ คุณค่าทางโภชนาการและความสะอาด คิดเป็นร้อยละ 22.70 และ 23.02 ตามลำดับ และลูกจ้างเอกชน ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่มีค่านึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 21.81

เมื่อทดสอบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า p-value < 0.05 สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งที่มีค่านึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารอย่างน้อย 1 สถานภาพการทำงานมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าผู้ประกอบการธุรกิจของตนเองและผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน มีสัดส่วนความชอบและความอยากทานเป็นสิ่งที่ค่านึงถึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น นายจ้างและลูกจ้างเอกชน มีสัดส่วนความสะอาดเป็นสิ่งที่ค่านึงถึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น ลูกจ้างรัฐบาล มีสัดส่วนความสะอาดและคุณค่าทางโภชนาการเป็นสิ่งที่ค่านึงถึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น และลูกจ้างเอกชน มีสัดส่วนความชอบเป็นสิ่งที่ค่านึงถึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.35 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ภาค			
- กรุงเทพมหานคร	2.5678 ^b	H = 533.9133	0.0000
- ภาคกลาง	2.4811 ^b		
- ภาคเหนือ	2.7015 ^a		
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2.4830 ^b		
- ภาคใต้	2.1864 ^c		
เขตการปกครอง			
- ในเขตเทศบาล	2.4980	Z = 2.1657	0.0303
- นอกเขตเทศบาล	2.4653		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการให้บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.35 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
เพศ			
- ชาย	2.5590	Z = 9.5225	0.0000
- หญิง	2.4152		
ช่วงอายุ			
- อายุ 6-14 ปี	2.9770 ^a	H = 2,244.575	0.0000
- อายุ 15-24 ปี	2.8660 ^b		
- อายุ 25-59 ปี	2.5034 ^c		
- อายุ 60 ปีขึ้นไป	1.9845 ^d		
ศาสนา			
- พุทธ	2.5345 ^a	H = 788.038	0.0000
- อิสลาม	1.7283 ^c		
- คริสต์	2.2705 ^b		
ระดับการศึกษา			
- ไม่เคยเรียน	2.0803 ^b	H = 515.826	0.0000
- ประถมศึกษา	2.3635 ^a		
- มัธยมศึกษาตอนต้น	2.6887 ^a		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย- สายสามัญ	2.6306 ^a		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย- สายอาชีพ	2.7614 ^a		
- ปวส./ปวท./อนุปริญญา	2.6350 ^a		
- ปริญญาตรี	2.5655 ^a		
- สูงกว่าปริญญาตรี	2.5167 ^a		
- อื่นๆ	2.3548 ^{ab}		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.35 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
สถานภาพสมรส			
- โสด	2.6971 ^a	H = 909.628	0.0000
- สมรส	2.4222 ^b		
- ม่าย	1.8957 ^c		
- หย่า	2.3560 ^b		
- แยกกันอยู่	2.3873 ^b		

หมายเหตุ ตัวอักษรที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 4.35 พบว่า

- ผลการทดสอบได้ค่า p-value < 0.05 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ภาคเหนือ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคใต้

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า p-value < 0.05 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันมากกว่านอกเขตเทศบาล

- ผลการทดสอบได้ค่า p-value < 0.05 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันระหว่างเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยของการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันมากกว่าเพศหญิง

- ผลการทดสอบได้ค่า p-value < 0.05 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

เอกสาร มีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาพุทธ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และอื่นๆ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ไม่เคยเรียน และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันมากกว่ากลุ่มที่ 2

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สมรส หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ม่าย

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์
จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อ
สัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภค อาหารกลุ่มเนื้อปลาและ เนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ภาค			
- กรุงเทพมหานคร	3.1156 ^c	H = 1,833.5482	0.0000
- ภาคกลาง	3.0268 ^c		
- ภาคเหนือ	2.9661 ^c		
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3.6835 ^a		
- ภาคใต้	3.5913 ^b		
เขตการปกครอง			
- ในเขตเทศบาล	3.3096	Z = 2.2493	0.0245
- นอกเขตเทศบาล	3.2760		
เพศ			
- ชาย	3.2768	Z = -2.2542	0.0242
- หญิง	3.3104		
ช่วงอายุ			
- อายุ 6-14 ปี	3.1411 ^c	H = 225.433	0.0000
- อายุ 15-24 ปี	3.1300 ^c		
- อายุ 25-59 ปี	3.2847 ^b		
- อายุ 60 ปีขึ้นไป	3.4793 ^a		
ศาสนา			
- พุทธ	3.2795 ^b	H = 196.041	0.0000
- อิสลาม	3.6178 ^a		
- คริสต์	2.5023 ^c		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.36 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมัน ต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภค อาหารกลุ่มเนื้อปลาและ เนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ระดับการศึกษา			
- ไม่เคยเรียน	3.0496 ^b	H = 81.866	0.0000
- ประถมศึกษา	3.3087 ^{ab}		
- มัธยมศึกษาตอนต้น	3.2451 ^{ab}		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ	3.3108 ^{ab}		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ	3.2890 ^{ab}		
- ปวส./ปวท./อนุปริญญา	3.2422 ^{ab}		
- ปริญญาตรี	3.2974 ^{ab}		
- สูงกว่าปริญญาตรี	3.3787 ^a		
- อื่นๆ	2.6667 ^b		
สถานภาพสมรส			
- โสด	3.1372 ^c	H = 207.230	0.0000
- สมรส	3.3638 ^b		
- ม่าย	3.4628 ^a		
- หย่า	3.2420 ^{bc}		
- แยกกันอยู่	3.0129 ^c		
สถานภาพการทำงาน			
- นายจ้าง	3.4810 ^a	F = 53.495	0.0000
- ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง	3.3979 ^a		
- ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน	3.4355 ^a		
- ลูกจ้างรัฐบาล	3.3408 ^a		
- ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	3.5123 ^a		
- ลูกจ้างเอกชน	3.3079 ^b		

หมายเหตุ ตัวอักษรที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.36 พบว่า

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคใต้

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันมากกว่านอกเขตเทศบาล

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันระหว่างเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันมากกว่าเพศชาย

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี และอายุ 15-24 ปี

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาพุทธ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ไม่เคยเรียน ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี และอื่นๆ
โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมัน มากกว่ากลุ่มที่ 2

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ม่าย

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สมรส และหย่า

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ โสด หย่า และแยกกันอยู่

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันมากกว่ากลุ่มที่ 2 และ กลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ นายจ้าง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง ผู้ช่วยธุรกิจครัวเรือน ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ลูกจ้างเอกชน

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ที่ไม่ติดมันมากกว่ากลุ่มที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ภาค			
- กรุงเทพมหานคร	1.8850 ^b	H = 12,344.9397	0.0000
- ภาคกลาง	1.7894 ^c		
- ภาคเหนือ	0.9897 ^e		
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1.1911 ^d		
- ภาคใต้	3.0374 ^a		
- ทั่วประเทศ	1.7191		
เขตการปกครอง			
- ในเขตเทศบาล	1.7191	Z = 8.4790	0.0000
- นอกเขตเทศบาล	1.6133		
เพศ			
- ชาย	1.6756	Z = 0.6197	0.5355
- หญิง	1.6679		
ช่วงอายุ			
- อายุ 6-14 ปี	1.7456 ^b	H = 1,552.132	0.0000
- อายุ 15-24 ปี	1.9062 ^a		
- อายุ 25-59 ปี	1.7517 ^b		
- อายุ 60 ปีขึ้นไป	1.3278 ^c		
ศาสนา			
- พุทธ	1.5656 ^b	H = 3,791.968	0.0000
- อิสลาม	3.3603 ^a		
- คริสต์	0.9807 ^c		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.37 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ระดับการศึกษา			
- ไม่เคยเรียน	1.3814 ^e	H = 1,379.704	0.0000
- ประถมศึกษา	1.5761 ^d		
- มัธยมศึกษาตอนต้น	1.8133 ^d		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ	1.9030 ^{cd}		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ	1.9185 ^{bc}		
- ปวส./ปวท./อนุปริญญา	1.9883 ^{ab}		
- ปริญญาตรี	2.0847 ^a		
- สูงกว่าปริญญาตรี	2.0828 ^{ab}		
- อื่นๆ	1.3871 ^{de}		
สถานภาพสมรส			
- โสด	1.8322 ^a	H = 827.040	0.0000
- สมรส	1.6662 ^b		
- ม้าย	1.2806 ^c		
- หย่า	1.5160 ^b		
- แยกกันอยู่	1.5900 ^b		
สถานภาพการทำงาน			
- นายจ้าง	2.2414 ^a	H = 744.333	0.0000
- ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง	1.5710 ^c		
- ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน	1.5445 ^c		
- ลูกจ้างรัฐบาล	1.9750 ^a		
- ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	1.9702 ^{ab}		
- ลูกจ้างเอกชน	1.8749 ^b		

หมายเหตุ ตัวอักษรที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.37 พบว่า

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 5 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ภาคใต้

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคกลาง

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ ภาคเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 และกลุ่มที่ 5 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์มากกว่านอกเขตเทศบาล

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} > 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลระหว่างเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี และช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาพุทธ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 5 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา และ สูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ และมัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ และ อื่นๆ

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ ไม่เคยเรียน และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 และกลุ่มที่ 5 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สมรส หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ม่าย

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ นายจ้าง ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างเอกชน

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง และผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.38 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ. 2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ภาค			
- กรุงเทพมหานคร	4.4108 ^a	H = 667.2071	0.0000
- ภาคกลาง	3.5970 ^a		
- ภาคเหนือ	3.3675 ^c		
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3.2485 ^d		
- ภาคใต้	3.5320 ^b		
เขตการปกครอง			
- ในเขตเทศบาล	3.4911	Z = 3.1693	0.0015
- นอกเขตเทศบาล	3.4410		
เพศ			
- ชาย	3.4945	Z = 3.1693	0.0018
- หญิง	3.4453		
ช่วงอายุ			
- อายุ 6-14 ปี	4.2693 ^a	H = 2,152.125	0.0000
- อายุ 15-24 ปี	3.7888 ^b		
- อายุ 25-59 ปี	3.3894 ^c		
- อายุ 60 ปีขึ้นไป	3.0624 ^d		
ศาสนา			
- พุทธ	3.4660 ^a	H = 34.488	0.0000
- อิสลาม	3.5556 ^a		
- คริสต์	3.0386 ^b		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.38 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวัน การบริโภคอาหารกลุ่ม ไข่ต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ระดับการศึกษา			
- ไม่เคยเรียน	3.3355 ^{bc}	H = 188.488	0.0000
- ประถมศึกษา	3.3370 ^{bc}		
- มัธยมศึกษาตอนต้น	3.5964 ^a		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ	3.5294 ^{ab}		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ	3.6270 ^a		
- ปวส./ปวท./อนุปริญญา	3.4863 ^{ab}		
- ปริญญาตรี	3.5293 ^{ab}		
- สูงกว่าปริญญาตรี	3.5397 ^{ab}		
- อื่นๆ	2.8011 ^c		
สถานภาพสมรส			
- โสด	3.6170 ^a	H = 402.484	0.0000
- สมรส	3.3420 ^b		
- ม่าย	3.0505 ^c		
- หย่า	3.3500 ^b		
- แยกกันอยู่	3.2428 ^b		
สถานภาพการทำงาน			
- นายจ้าง	3.4126 ^{ab}	H = 199.643	0.0000
- ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง	3.2377 ^b		
- ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน	3.2531 ^b		
- ลูกจ้างรัฐบาล	3.4630 ^{ab}		
- ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	3.5088 ^{ab}		
- ลูกจ้างเอกชน	3.5330 ^a		

หมายเหตุ ตัวอักษรที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.38 พบว่า

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่ม ไข่ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และภาคกลาง

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคใต้

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคเหนือ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่มากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่ม ไข่ระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่มากกว่านอกเขตเทศบาล

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่ม ไข่ระหว่างเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่มากกว่าเพศหญิง

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่ม ไข่ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่มากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่ม ไข่ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาพุทธ และ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่มากกว่ากลุ่มที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวทช. ผลิตขึ้นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไขต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ไม่เคยเรียน ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ไม่เคยเรียน ประถมศึกษา และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไขมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไขต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สมรส หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ม่าย

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไขมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไขต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ นายจ้าง ลูกจ้างรัฐบาล ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างเอกชน

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ นายจ้าง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไขมากกว่ากลุ่มที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.39 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ภาค			
- กรุงเทพมหานคร	2.9133 ^a	H = 488.8521	0.0000
- ภาคกลาง	2.2013 ^c		
- ภาคเหนือ	2.1820 ^c		
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1.9292 ^d		
- ภาคใต้	2.4282 ^b		
เขตการปกครอง			
- ในเขตเทศบาล	2.3229	Z = 15.0200	0.0000
- นอกเขตเทศบาล	2.0449		
เพศ			
- ชาย	2.0487	Z = -15.3055	0.0000
- หญิง	2.3323		
ช่วงอายุ			
- อายุ 6-14 ปี	4.2148 ^a	H = 7,713.286	0.0000
- อายุ 15-24 ปี	2.6956 ^b		
- อายุ 25-59 ปี	1.8085 ^c		
- อายุ 60 ปีขึ้นไป	1.7644 ^d		
ศาสนา			
- พุทธ	2.2006 ^a	H = 52.812	0.0000
- อิสลาม	2.2169 ^a		
- คริสต์	1.6625 ^b		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.39 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ระดับการศึกษา			
- ไม่เคยเรียน	1.9076 ^d	H = 1,711.513	0.0000
- ประถมศึกษา	1.7313 ^d		
- มัธยมศึกษาตอนต้น	2.1207 ^c		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ	2.2129 ^{bc}		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ	2.3170 ^b		
- ปวส./ปวท./อนุปริญญา	2.3197 ^b		
- ปริญญาตรี	2.8723 ^a		
- สูงกว่าปริญญาตรี	3.1791 ^a		
- อื่นๆ	1.2097 ^d		
สถานภาพสมรส			
- โสด	2.6076 ^a	H = 1,924.561	0.0000
- สมรส	1.7433 ^b		
- ม่าย	1.8404 ^b		
- หย่า	1.8297 ^b		
- แยกกันอยู่	1.6691 ^b		
สถานภาพการทำงาน			
- นายจ้าง	2.0743 ^b	H = 809.884	0.0000
- ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง	1.5830 ^d		
- ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน	1.6126 ^c		
- ลูกจ้างรัฐบาล	2.5341 ^a		
- ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	2.7351 ^a		
- ลูกจ้างเอกชน	1.8721 ^b		

หมายเหตุ ตัวอักษรที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.39 พบว่า

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคใต้

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคกลาง และภาคเหนือ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากกว่านอกเขตเทศบาล

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมระหว่างเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากกว่าเพศชาย

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาพุทธ และ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากกว่ากลุ่มที่ 2
- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ และ ปวส./ปวท./อนุปริญญา

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ไม่เคยเรียน ประถมศึกษา และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สมรส มีภรรยา และแยกกันอยู่

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากกว่ากลุ่มที่ 2

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างรัฐบาล

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ นายจ้าง และลูกจ้างเอกชน

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.40 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ภาค			
- กรุงเทพมหานคร	1.9230 ^b	H = 1,647.7495	0.0000
- ภาคกลาง	1.8956 ^b		
- ภาคเหนือ	1.6978		
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1.4424 ^d		
- ภาคใต้	2.0994 ^a		
เขตการปกครอง			
- ในเขตเทศบาล	1.7871	Z = 3.7672	0.0002
- นอกเขตเทศบาล	1.7382		
เพศ			
- ชาย	1.7681	Z = 0.4297	0.6674
- หญิง	1.7625		
ช่วงอายุ			
- อายุ 6-14 ปี	2.5679 ^a	H = 4,413.191	0.0000
- อายุ 15-24 ปี	2.1799 ^b		
- อายุ 25-59 ปี	1.7190 ^c		
- อายุ 60 ปีขึ้นไป	1.2365 ^d		
ศาสนา			
- พุทธ	1.7441 ^b	H = 281.305	0.0000
- อิสลาม	2.1264 ^a		
- คริสต์	1.4034 ^c		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.40 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ระดับการศึกษา			
- ไม่เคยเรียน	1.5339 ^b	H = 1,004.727	0.0000
- ประถมศึกษา	1.5474 ^b		
- มัธยมศึกษาตอนต้น	1.9287 ^a		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ	1.9022 ^a		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ	1.9947 ^a		
- ปวส./ปวท./อนุปริญญา	1.9245 ^a		
- ปริญญาตรี	1.9661 ^a		
- สูงกว่าปริญญาตรี	2.0064 ^a		
- อื่นๆ	2.1774 ^a		
สถานภาพสมรส			
- โสด	2.0740 ^a	H = 1,721.182	0.0000
- สมรส	1.6057 ^b		
- ม้าย	1.2022 ^c		
- หย่า	1.5845 ^b		
- แยกกันอยู่	1.6524 ^b		
สถานภาพการทำงาน			
- นายจ้าง	1.8107 ^a	H = 438.873	0.0000
- ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง	1.5454 ^b		
- ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน	1.5730 ^b		
- ลูกจ้างรัฐบาล	1.9069 ^a		
- ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	2.0405 ^a		
- ลูกจ้างเอกชน	1.8479 ^a		

หมายเหตุ ตัวอักษรที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.40 พบว่า

- ผลการทดสอบได้ค่า p -value < 0.05 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ภาคใต้

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และภาคกลาง

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคเหนือ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า p -value < 0.05 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงมากกว่านอกเขตเทศบาล

- ผลการทดสอบได้ค่า p -value > 0.05 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงระหว่างเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

- ผลการทดสอบได้ค่า p -value < 0.05 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า p -value < 0.05 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาพุทธ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และอื่นๆ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ไม่เคยเรียน และประถมศึกษา

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูง มากกว่ากลุ่มที่ 2

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สมรส หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ม่าย

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างรัฐบาล ลูกจ้างเอกชน และนายจ้าง

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน และผู้ประกอบการธุรกิจของตนเอง

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูง มากกว่ากลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.41 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ภาค			
- กรุงเทพมหานคร	1.3462 ^a	H = 613.4518	0.0000
- ภาคกลาง	1.1332 ^b		
- ภาคเหนือ	0.9459 ^c		
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0.9529 ^c		
- ภาคใต้	1.3317 ^a		
เขตการปกครอง			
- ในเขตเทศบาล	1.1148	Z = 4.3315	0.0000
- นอกเขตเทศบาล	1.0555		
เพศ			
- ชาย	1.0962	Z = 1.1206	0.2625
- หญิง	1.0809		
ช่วงอายุ			
- อายุ 6-14 ปี	3.0747 ^a	H = 17,152.962	0.0000
- อายุ 15-24 ปี	1.9757 ^b		
- อายุ 25-59 ปี	0.7734 ^c		
- อายุ 60 ปีขึ้นไป	0.3138 ^d		
ศาสนา			
- พุทธ	1.0333 ^b	H = 210.161	0.0000
- อิสลาม	1.4428 ^a		
- คริสต์	0.8716 ^c		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.41 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนม
 กรอบกรอบต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภค อาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่น หรือขนมกรอบกรอบต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ระดับการศึกษา			
- ไม่เคยเรียน	0.8769 ^a	H = 1,690.040	0.0000
- ประถมศึกษา	0.7902 ^b		
- มัธยมศึกษาตอนต้น	1.2793 ^a		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ	1.1496 ^a		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ	1.2080 ^a		
- ปวส./ปวท./อนุปริญญา	1.0764 ^a		
- ปริญญาตรี	1.1364 ^a		
- สูงกว่าปริญญาตรี	1.0257 ^a		
- อื่นๆ	0.8495 ^{ab}		
สถานภาพสมรส			
- โสด	1.6979 ^a	H = 6,703.391	0.0000
- สมรส	0.6450 ^c		
- ม่าย	0.3420 ^d		
- หย่า	0.7476 ^b		
- แยกกันอยู่	0.6876 ^{bc}		
สถานภาพการทำงาน			
- นายจ้าง	0.7075 ^b	H = 876.405	0.0000
- ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง	0.5703 ^c		
- ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน	0.7180 ^b		
- ลูกจ้างรัฐบาล	0.9442 ^a		
- ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	1.0810 ^a		
- ลูกจ้างเอกชน	0.9516 ^a		

หมายเหตุ ตัวอักษรที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.41 พบว่า

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และภาคใต้

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคกลาง

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบมากกว่านอกเขตเทศบาล

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} > 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบระหว่างเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาพุทธ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ไม่เคยเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และอื่นๆ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ประถมศึกษา และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบมากกว่ากลุ่มที่ 2

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สมรส และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ม่าย

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างเอกชน และลูกจ้างรัฐบาล

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน และนายจ้าง

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด่วนทางตะวันตกต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.42 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด่วนทางตะวันตกต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด่วนทางตะวันตกต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ภาค			
- กรุงเทพมหานคร	0.7497 ^a	H = 1,649.6536	0.0000
- ภาคกลาง	0.5111 ^c		
- ภาคเหนือ	0.3496 ^d		
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0.3290 ^d		
- ภาคใต้	0.6890 ^b		
เขตการปกครอง			
- ในเขตเทศบาล	0.5189	Z = 14.3569	0.0000
- นอกเขตเทศบาล	0.4077		
เพศ			
- ชาย	0.4739	Z = 1.2097	0.2264
- หญิง	0.4645		
ช่วงอายุ			
- อายุ 6-14 ปี	0.8968 ^a	H = 5,784.648	0.0000
- อายุ 15-24 ปี	0.8809 ^a		
- อายุ 25-59 ปี	0.4242 ^b		
- อายุ 60 ปีขึ้นไป	0.1453 ^c		
ศาสนา			
- พุทธ	0.4460 ^b	H = 341.269	0.0000
- อิสลาม	0.8218 ^a		
- คริสต์	0.4057 ^b		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.42 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด่วนทาง
ตะวันตกต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภค อาหารกลุ่มอาหารประเภทงาน ด่วนทางตะวันตกต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ระดับการศึกษา			
- ไม่เคยเรียน	0.2635 ^e	H = 2,358.113	0.0000
- ประถมศึกษา	0.3200 ^e		
- มัธยมศึกษาตอนต้น	0.5972 ^{cd}		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ	0.5964 ^{cd}		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ	0.6188 ^{bc}		
- ปวส./ปวท./อนุปริญญา	0.6760 ^b		
- ปริญญาตรี	0.7491 ^a		
- สูงกว่าปริญญาตรี	0.8111 ^a		
- อื่นๆ	0.3656 ^{de}		
สถานภาพสมรส			
- โสด	0.7760 ^a	H = 3,613.440	0.0000
- สมรส	0.3392 ^b		
- ม่าย	0.1491 ^c		
- หย่า	0.3550 ^b		
- แยกกันอยู่	0.3583 ^b		
สถานภาพการทำงาน			
- นายจ้าง	0.4362 ^c	H = 969.419	0.0000
- ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง	0.2933 ^e		
- ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน	0.3393 ^d		
- ลูกจ้างรัฐบาล	0.6180 ^b		
- ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	0.7807 ^a		
- ลูกจ้างเอกชน	0.5039 ^c		

หมายเหตุ ตัวอักษรที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.42 พบว่า

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตกต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคใต้

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคกลาง

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตกมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตกระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตกมากกว่านอกเขตเทศบาล

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตกระหว่างเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตกต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี และช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตกมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตกต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาพุทธ และ ศาสนาคริสต์

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตก
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
มากกว่ากลุ่มที่ 2

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตกต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 การศึกษา ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 5 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ และปวส./ปวท./อนุปริญญา

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ และมัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ และอื่นๆ

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ ไม่เคยเรียน ประถมศึกษา และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตกมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 และกลุ่มที่ 5 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตกต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สมรส หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ม่าย

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตกมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตกต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 5 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐบาล

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ลูกจ้างเอกชน และนายจ้าง

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทงานด้านทางตะวันตกมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 และกลุ่มที่ 5 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.43 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ภาค			
- กรุงเทพมหานคร	5.5328 ^a	H = 539.2957	0.0000
- ภาคกลาง	4.8333 ^d		
- ภาคเหนือ	5.2205 ^b		
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.9085 ^d		
- ภาคใต้	4.9799 ^c		
เขตการปกครอง			
- ในเขตเทศบาล	5.0757	Z = 10.3428	0.0000
- นอกเขตเทศบาล	4.9041		
เพศ			
- ชาย	0.4739	Z = -17.7116	0.0000
- หญิง	0.4645		
ช่วงอายุ			
- อายุ 6-14 ปี	0.8968 ^a	H = 5,784.648	0.0000
- อายุ 15-24 ปี	0.8809 ^a		
- อายุ 25-59 ปี	0.4242 ^b		
- อายุ 60 ปีขึ้นไป	0.1453 ^c		
ศาสนา			
- พุทธ	0.4460 ^b	H = 341.269	0.0000
- อิสลาม	0.8218 ^a		
- คริสต์	0.4057 ^b		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.43 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ระดับการศึกษา			
- ไม่เคยเรียน	0.2635 ^e	H = 2,358.113	0.0000
- ประถมศึกษา	0.3200 ^e		
- มัธยมศึกษาตอนต้น	0.5972 ^{cd}		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ	0.5964 ^{cd}		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ	0.6188 ^{bc}		
- ปวส./ปวท./อนุปริญญา	0.6760 ^b		
- ปริญญาตรี	0.7491 ^a		
- สูงกว่าปริญญาตรี	0.8111 ^a		
- อื่นๆ	0.3656 ^{de}		
สถานภาพสมรส			
- โสด	0.7760 ^a	H = 3,613.440	0.0000
- สมรส	0.3392 ^b		
- ม้าย	0.1491 ^c		
- หย่า	0.3550 ^b		
- แยกกันอยู่	0.3583 ^b		
สถานภาพการทำงาน			
- นายจ้าง	0.4362 ^c	H = 969.419	0.0000
- ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง	0.2933 ^e		
- ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน	0.3393 ^d		
- ลูกจ้างรัฐบาล	0.6180 ^b		
- ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	0.7807 ^a		
- ลูกจ้างเอกชน	0.5039 ^c		

หมายเหตุ ตัวอักษรที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.43 พบว่า

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคเหนือ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคใต้

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดแตกต่างกันระหว่างเขตการปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่านอกเขตเทศบาล

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดแตกต่างกันระหว่างเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่าเพศชาย

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาพุทธ และ ศาสนาคริสต์

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่ากลุ่มที่ 2

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ปริญญาตรี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ และ ปวส./ปวท./อนุปริญญา

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ไม่เคยเรียน ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ และอื่นๆ
โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ สมรส และมีอายุ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ โสด

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ นายจ้าง ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ลูกจ้างเอกชน

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์
จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.44 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อ
สัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภค อาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มี แอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ภาค			
- กรุงเทพมหานคร	3.4334 ^a	H = 1,422.9815	0.0000
- ภาคกลาง	2.9236 ^b		
- ภาคเหนือ	2.5447 ^c		
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2.3371 ^d		
- ภาคใต้	3.4544 ^a		
เขตการปกครอง			
- ในเขตเทศบาล	2.9279	Z = 13.6979	0.0000
- นอกเขตเทศบาล	2.6390		
เพศ			
- ชาย	3.1894	Z = 35.4273	0.0000
- หญิง	2.4457		
ช่วงอายุ			
- อายุ 6-14 ปี	2.1800 ^c	H = 4,012.572	0.0000
- อายุ 15-24 ปี	2.9289 ^b		
- อายุ 25-59 ปี	3.3110 ^a		
- อายุ 60 ปีขึ้นไป	1.8762 ^d		
ศาสนา			
- พุทธ	2.7813 ^b	H = 154.848	0.0000
- อิสลาม	3.1601 ^a		
- คริสต์	1.8784 ^c		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.44 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ระดับการศึกษา			
- ไม่เคยเรียน	1.8822 ^c	H = 2,087.276	0.0000
- ประถมศึกษา	2.5990 ^b		
- มัธยมศึกษาตอนต้น	3.2368 ^a		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ	3.4202 ^a		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ	3.3791 ^a		
- ปวส./ปวท./อนุปริญญา	3.6810 ^a		
- ปริญญาตรี	3.6790 ^a		
- สูงกว่าปริญญาตรี	3.8594 ^a		
- อื่นๆ	2.8118 ^{ab}		
สถานภาพสมรส			
- โสด	2.9763 ^a	H = 1,836.083	0.0000
- สมรส	3.0155 ^a		
- ม่าย	1.6048 ^b		
- หย่า	2.9978 ^a		
- แยกกันอยู่	3.2125 ^a		
สถานภาพการทำงาน			
- นายจ้าง	3.9329 ^{ab}	H = 994.820	0.0000
- ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง	3.0518 ^c		
- ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน	2.6688 ^d		
- ลูกจ้างรัฐบาล	3.7932 ^{ab}		
- ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	4.2211 ^a		
- ลูกจ้างเอกชน	3.6729 ^b		

หมายเหตุ ตัวอักษรที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.44 พบว่า

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และภาคใต้

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคกลาง

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคเหนือ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์แตกต่างกันระหว่างเขตการปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่านอกเขตเทศบาล

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์แตกต่างกันระหว่างเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่าหญิง

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาพุทธ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และอื่นๆ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ประถมศึกษา และอื่นๆ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ไม่เคยเรียน

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด สมรส หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ม่าย

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มที่ 2

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ นายจ้าง ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ นายจ้าง ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างเอกชน

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.45 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ภาค			
- กรุงเทพมหานคร	1.0626 ^a	H = 687.8407	0.0000
- ภาคกลาง	0.6185 ^b		
- ภาคเหนือ	0.4632 ^c		
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0.4350 ^d		
- ภาคใต้	0.6123 ^b		
เขตการปกครอง			
- ในเขตเทศบาล	0.6670	Z = 22.1635	0.0000
- นอกเขตเทศบาล	0.4204		
เพศ			
- ชาย	0.4883	Z = -11.3776	0.0000
- หญิง	0.6172		
ช่วงอายุ			
- อายุ 6-14 ปี	0.3847 ^c	H = 158.916	0.0000
- อายุ 15-24 ปี	0.4626 ^b		
- อายุ 25-59 ปี	0.5649 ^b		
- อายุ 60 ปีขึ้นไป	0.6739 ^a		
ศาสนา			
- พุทธ	0.5615 ^a	H = 38.542	0.0000
- อิสลาม	0.5104 ^a		
- คริสต์	0.2437 ^b		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.45 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ระดับการศึกษา			
- ไม่เคยเรียน	0.3783 ^f	H = 2125.498	0.0000
- ประถมศึกษา	0.4194 ^f		
- มัธยมศึกษาตอนต้น	0.4986 ^e		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ	0.6239 ^d		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ	0.6205 ^{de}		
- ปวส./ปวท./อนุปริญญา	0.7519 ^c		
- ปริญญาตรี	1.2290 ^b		
- สูงกว่าปริญญาตรี	1.7506 ^a		
- อื่นๆ	0.0645 ^f		
สถานภาพสมรส			
- โสด	0.5486	H = 8.015	0.0910
- สมรส	0.5698		
- ม่าย	0.6615		
- หย่า	0.6304		
- แยกกันอยู่	0.4984		
สถานภาพการทำงาน			
- นายจ้าง	1.0632 ^a	H = 836.707	0.0000
- ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง	0.4603 ^b		
- ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน	0.4473 ^b		
- ลูกจ้างรัฐบาล	1.0244 ^a		
- ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	1.1373 ^a		
- ลูกจ้างเอกชน	0.4730 ^b		

หมายเหตุ ตัวอักษรที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.45 พบว่า

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อนพบว่ามียุทธศาสตร์แตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคกลาง และภาคใต้

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคเหนือ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารแตกต่างกันระหว่างเขตการปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมากกว่านอกเขตเทศบาล

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารแตกต่างกันระหว่างเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมากกว่าเพศชาย

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามียุทธศาสตร์แตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี และช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อนพบว่ามียุทธศาสตร์แตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาพุทธ และ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมากกว่ากลุ่มที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 6 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ปริญญาตรี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ปวส./ปวท./อนุปริญญา

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ และมัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ

กลุ่มที่ 6 ได้แก่ ไม่เคยเรียน ประถมศึกษา และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่ 5 และกลุ่มที่ 6 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} > 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์ระหว่างสถานภาพสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ นายจ้าง และลูกจ้างรัฐบาล

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ลูกจ้างเอกชน ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง และผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมากกว่ากลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.46 ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
ภาค			
- กรุงเทพมหานคร	1.1506 ^{bc}	H = 206.9875	0.0000
- ภาคกลาง	1.2082 ^a		
- ภาคเหนือ	1.0641 ^c		
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1.1770 ^b		
- ภาคใต้	1.0059 ^d		
เขตการปกครอง			
- ในเขตเทศบาล	1.1328	Z = 0.4201	0.6744
- นอกเขตเทศบาล	1.1282		
เพศ			
- ชาย	1.1740	Z = 7.4899	0.0000
- หญิง	1.0919		
ช่วงอายุ			
- อายุ 6-14 ปี	1.5022 ^b	H = 3,599.061	0.0000
- อายุ 15-24 ปี	1.5986 ^a		
- อายุ 25-59 ปี	1.1219 ^c		
- อายุ 60 ปีขึ้นไป	0.6739 ^d		
ศาสนา			
- พุทธ	1.1259 ^b	H = 12.238	0.0000
- อิสลาม	1.1905 ^b		
- คริสต์	1.2585 ^a		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.46 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์จำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์ของประชากรไทย พ.ศ.2560 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์	สถิติทดสอบ	p-value
สถานภาพสมรส			
- โสด	1.4541 ^a	H = 1,921.771	0.0000
- สมรส	1.0193 ^c		
- ม่าย	0.7341 ^d		
- หย่า	1.0333 ^{bc}		
- แยกกันอยู่	1.0990 ^b		
สถานภาพการทำงาน			
- นายจ้าง	0.9138 ^d	H = 411.398	0.0000
- ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง	0.9969 ^d		
- ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน	1.0770 ^c		
- ลูกจ้างรัฐบาล	1.1144 ^{bc}		
- ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	1.2246 ^{ab}		
- ลูกจ้างเอกชน	1.2697 ^a		

หมายเหตุ ตัวอักษรที่เหมือนกัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 4.46 พบว่า

- ผลการทดสอบได้ค่า p-value < 0.05 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ภาคกลาง

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และภาคเหนือ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคใต้

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} > 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูประหว่างเขตการปกครองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปแตกต่างกันระหว่างเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปมากกว่าเพศหญิง

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อนพบว่า มีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อนพบว่า มีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาพุทธ และ ศาสนาอิสลาม

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปมากกว่ากลุ่มที่ 2

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ หย่า และสมรส

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ม่าย

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผลการทดสอบได้ค่า $p\text{-value} < 0.05$ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างเอกชน

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน และลูกจ้างรัฐบาล

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ นายจ้าง และผู้ประกอบการธุรกิจของตนเอง

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่ 5 และกลุ่มที่ 6 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุป และข้อเสนอแนะ

ปัญหาพิเศษเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ. 2560” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ. 2560 โดยจำแนกตามภาค เขตการปกครอง เพศ ช่วงอายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และสถานภาพการทำงาน ซึ่งสามารถนำปัญหาและข้อเสนอแนะของประชากรมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทย

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้ คือ ประชากรไทยปี พ.ศ. 2560 ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Two-stage Sampling มีขนาดตัวอย่างจำนวน 66,217 คน เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม นำข้อมูลมาประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window และวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความเป็นเอกพันธ์ (Chi-Square Test of Homogeneity) การทดสอบ Z (Z-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการทดสอบครัสคาลวอลลิส (Kruskal-Wallis Test)

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่อาศัยภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลมากกว่านอกเขตเทศบาล เป็นเพศหญิงใกล้เคียงกับเพศชาย มีช่วงอายุ 25-59 ปี นับถือศาสนาพุทธ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีสถานภาพสมรส คือ สมรส และมีสถานภาพการทำงาน คือ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง

5.1.2 พฤติกรรมการบริโภคอาหาร

จากการศึกษาการบริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ.2560 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ ความรู้สึกอยากทาน นิยมรสชาติอาหารจืด มีวิธีการปรุงอาหารแบบการต้ม/ลวกสุก สิ่งที่น่าสังเกตเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ และความอยากทานและไม่ปรุงอาหารก่อนรับประทาน

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ. 2560 โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า สาเหตุที่ทานอาหารว่าง รสชาติอาหารที่ทาน วิธีการปรุงอาหาร สิ่งนี้ออกสารเป็นอีกสารที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ การศึกษาเหล่านี้ เมื่อรู้สาเหตุเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร จำนวนวันการบริโภคอาหารต่อสัปดาห์ของกลุ่มเนื้อปลา และเนื้อสัตว์ไม่ติดมัน กลุ่มไข่ กลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนม กลุ่มผักและผลไม้สด และกลุ่มเครื่องดื่ม ประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ แตกต่างกันลักษณะส่วนบุคคลทั้งหมด จำนวนวันการบริโภคอาหารต่อสัปดาห์ของกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมัน แตกต่างกันตาม ภาค เขตการปกครอง เพศ ช่วงอายุ ศาสนา ระดับการศึกษา และสถานภาพสมรส จำนวนวันการบริโภคอาหารต่อสัปดาห์ของกลุ่มอาหารทะเล กลุ่มอาหารไขมันสูง กลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบ และกลุ่มอาหารประเภทจานด่วนทาง ตะวันตก แตกต่างกันตาม ภาค เขตการปกครอง ช่วงอายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และสถานภาพการทำงาน จำนวนวันการบริโภคอาหารต่อสัปดาห์ของกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร แตกต่างกันตามภาค เขตการปกครอง เพศ ช่วงอายุ ศาสนา ระดับการศึกษา และสถานภาพการทำงาน และจำนวนวันการบริโภคอาหารต่อสัปดาห์ของกลุ่มอาหารสำเร็จรูปแตกต่างกันตามภาค เพศ ช่วงอายุ ศาสนา สถานภาพสมรส และสถานภาพการทำงาน

5.2 สรุปผลการทดสอบและสมมติฐาน

5.2.1 การวิเคราะห์ความแตกต่างของสาเหตุที่ทานอาหารว่างจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล เมื่อแยกตามภาค พบว่าภาคใต้ ภาคเหนือ กรุงเทพมหานคร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละ 51.54 49.19 48.41 48.01 และ 47.60 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างอย่างน้อย 1 ภาคมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกภาคมีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากทานมากกว่าสาเหตุอื่น

เมื่อแยกตามเขตการปกครอง พบว่าในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 49.63 และ 47.87 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างของในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล มีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากทานมากกว่าสาเหตุอื่น

เมื่อแยกตามเพศ พบว่าเพศหญิงและเพศชาย ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 49.98 และ 47.50 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างของเพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าเพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากทานมากกว่าสาเหตุอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อแยกตามช่วงอายุ พบว่าช่วงอายุ 15-24 ปี 25-59 ปี 6-14 ปี และ 60 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากรทาน คิดเป็นร้อยละ 54.08 49.49 46.74 และ 45.47 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างอย่างน้อย 1 ช่วงอายุมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกช่วงอายุมีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากรทานมากกว่าสาเหตุอื่น

เมื่อแยกตามศาสนา พบว่าศาสนาอิสลาม ศาสนาพุทธ และศาสนาคริสต์ ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากรทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 50.95 48.71 และ 45.34 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างอย่างน้อย 1 ศาสนามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกศาสนามีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากรทานมากกว่าสาเหตุอื่น

เมื่อแยกตามระดับการศึกษา พบว่าระดับการศึกษาอื่นๆ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ มัธยมศึกษาตอนต้น สูงกว่าปริญญาตรี มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ ไม่เคยเรียน ปริญญาตรี ปวส./ปวท./อนุปริญญา และประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากรทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 53.95 52.58 51.73 51.13 50.56 49.75 49.65 49.00 และ 47.67 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างอย่างน้อย 1 ระดับการศึกษามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกระดับการศึกษามีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากรทานมากกว่าสาเหตุอื่น

เมื่อแยกตามสถานภาพสมรส พบว่าสถานภาพโสด หย่า สมรส แยกกันอยู่ และม่าย ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากรทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 50.79 49.45 49.20 45.89 และ 45.01 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างอย่างน้อย 1 สถานภาพสมรสมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกสถานภาพสมรสมีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากรทานมากกว่าสาเหตุอื่น

เมื่อแยกตามสถานภาพการทำงาน พบว่า ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน ลูกจ้างรัฐบาล ลูกจ้างเอกชน ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง และนายจ้าง ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากรทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 51.52 50.52 49.70 48.09 และ 47.15 ตามลำดับ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ทานอาหารว่าง คือ อยากรทาน และรู้สึกหิว คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 43.26 และ 42.33 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสาเหตุที่ทานอาหารว่างอย่างน้อย 1 สถานภาพการทำงานมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่ากลุ่มนายจ้าง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างเอกชน มีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากอยากรทานมากกว่าสาเหตุอื่น ยกเว้นลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ มีสัดส่วนสาเหตุที่ทานอาหารว่างเนื่องจากรู้สึกหิว และอยากรทาน มากกว่าสาเหตุอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 การวิเคราะห์ความแตกต่างของรสชาติของอาหารที่ทานจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล เมื่อแยกตามภาค พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคใต้ ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 47.02 46.25 45.86 37.66 และ 35.95 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ทาน ของอย่างน้อย 1 ภาคมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกภาคมีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจืดมากกว่ารสชาติอื่น

เมื่อแยกตามเขตการปกครอง พบว่าในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 43.23 และ 40.97 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ทานของในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจืดมากกว่ารสชาติอื่น

เมื่อแยกตามเพศ พบว่าเพศหญิง และเพศชาย ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 46.99 และ 35.87 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ทานของเพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าเพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจืดมากกว่ารสชาติอื่น

เมื่อแยกตามช่วงอายุ พบว่าช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไปและช่วงอายุ 6-14 ปีส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 68.04 และ 52.43 ตามลำดับ ช่วงอายุ 15-24 ปี ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสเผ็ด คิดเป็นร้อยละ 32.78 และช่วงอายุ 25-59 ปี ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสเผ็ด และรสจืด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 32.82 และ 32.44 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ทานอย่างน้อย 1 ช่วงอายุ มีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าช่วงอายุ 6-14 ปี และ 60 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจืด มากกว่ารสชาติอื่น ช่วงอายุ 15-24 ปี มีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติเผ็ด มากกว่ารสชาติอื่น และช่วงอายุ 25-59 ปี มีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจืดและเผ็ดมากกว่ารสชาติอื่น

เมื่อแยกตามศาสนา พบว่าศาสนาคริสต์ ศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทานคือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 44.98 42.95 และ 30.81 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติของอาหารที่ทานอย่างน้อย 1 ศาสนามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกศาสนามีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจืดมากกว่ารสชาติอื่น

เมื่อแยกตามระดับการศึกษา พบว่า ไม่เคยเรียน สูงกว่าปริญญาตรี ประถมศึกษา และปริญญาตรี ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจืด คิดเป็นร้อยละ 56.72 50.19 42.52

และ 41.76 ตามลำดับ ระดับการศึกษา อื่นๆ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./

อนุปริญญา มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ และมีมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของไม่วารณี่ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาหารที่ทาน คือ รสเผ็ด คิดเป็นร้อยละ 40.86 35.52 35.08 33.69 และ 33.00 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ทานอย่างน้อย 1 ระดับการศึกษามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าระดับการศึกษาไม่เคยเรียน ประถมศึกษา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีมีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจัดมากกว่ารสชาติอื่น และระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา และอื่นๆ มีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติเผ็ดมากกว่ารสชาติอื่น

เมื่อแยกตามสถานภาพสมรส พบว่า ม่าย สมรส และหย่า ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจัด คิดเป็นร้อยละ 69.71 40.16 และ 36.81 ตามลำดับ แยกกันอยู่ ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจัด และเผ็ด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 33.80 และ 34.04 ตามลำดับ และสัดส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจัด และเผ็ด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 31.03 และ 30.41 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ทานอย่างน้อย 1 สถานภาพการสมรสมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าสถานภาพโสด และแยกกันอยู่ มีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจัด และเผ็ดมากกว่ารสชาติอื่น และสถานภาพสมรส ม่าย และหย่า มีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจัดมากกว่ารสชาติอื่น

เมื่อแยกตามสถานภาพการทำงาน พบว่า นายจ้าง ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง และลูกจ้างรัฐบาล ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสจัด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 39.38 38.48 38.03 และ 36.66 ตามลำดับ ลูกจ้างเอกชน และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่เลือกรสชาติของอาหารที่ทาน คือ รสเผ็ด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 38.24 และ 34.98 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของรสชาติอาหารที่ทานอย่างน้อย 1 สถานภาพการทำงานมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่านายจ้าง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน ลูกจ้างรัฐบาล มีสัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติจัดมากกว่ารสชาติอื่น ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างเอกชน สัดส่วนอาหารที่ทานรสชาติเผ็ดมากกว่ารสชาติอื่น

5.2.3 การวิเคราะห์ความแตกต่างของวิธีการปรุงอาหารจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

เมื่อแยกตามรายภาค พบว่าภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรุงเทพมหานคร และภาคกลาง ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 61.61 57.13 53.81 49.97 และ 47.00 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของวิธีการปรุงอาหารอย่างน้อย 1 ภาคมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกภาคมีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกมากกว่าวิธีอื่น

เมื่อแยกตามเขตการปกครอง พบว่านอกเขตเทศบาลและในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 55.85 และ 52.34 ตามลำดับ เมื่อเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนักผู้ดำเนินไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของวิธีการปรุงอาหารนอกเขตเทศบาลและในเขตเทศบาลมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกมากกว่าวิธีอื่น

เมื่อแยกตามเพศ พบว่าเพศหญิงและเพศชาย ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 55.36 และ 52.30 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของวิธีการปรุงอาหารเพศหญิงและเพศชายมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าเพศชายและเพศหญิงมีการสัดส่วนปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกมากกว่าวิธีอื่น

เมื่อแยกตามช่วงอายุ พบว่าช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไปและช่วงอายุ 25-59 ปี ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 72.93 และ 54.17 ตามลำดับ ช่วงอายุ 15-24 ปี ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก และผัด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 37.55 และ 35.75 ตามลำดับ และช่วงอายุ 6-14 ปี ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ทอด คิดเป็นร้อยละ 36.22 เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของวิธีการปรุงอาหารอย่างน้อย 1 ช่วงอายุมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่ากลุ่มช่วงอายุ 25-59 ปี 60 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกมากกว่าวิธีอื่น ยกเว้น ช่วงอายุ 6-14 ปี มีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีทอดมากกว่าวิธีอื่น และช่วงอายุ 15-24 ปี มีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกและผัดมากกว่าวิธีอื่น

เมื่อแยกตามศาสนา พบว่าศาสนาคริสต์ พุทธ อิสลาม ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 58.68 54.40 และ 46.21 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของวิธีการปรุงอาหารอย่างน้อย 1 ศาสนามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกศาสนามีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกมากกว่าวิธีอื่น

เมื่อแยกตามระดับการศึกษา พบว่าทุกระดับการศึกษา ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 61.60 57.86 53.43 49.69 49.14 48.79 46.26 และ 44.33 ตามลำดับ ยกเว้นอื่นๆ ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ผัด คิดเป็นร้อยละ 45.16 เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของวิธีการปรุงอาหารอย่างน้อย 1 ระดับการศึกษามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกระดับการศึกษามีสัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกมากกว่าวิธีอื่นอย่างชัดเจน ยกเว้นอื่น ๆ สัดส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีผัดมากกว่าวิธีอื่น

เมื่อแยกตามสถานภาพสมรส พบว่าทุกสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 72.21 59.50 55.49 54.51 และ 41.09 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของวิธีการปรุงอาหารอย่างน้อย 1 สถานภาพการสมรสมีสัดส่วนแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกสถานภาพสมรสมีส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกมากกว่าวิธีอื่น

เมื่อแยกตามสถานภาพการทำงาน พบว่าทุกสถานภาพการทำงาน ส่วนใหญ่เลือกวิธีการปรุงอาหาร คือ ต้ม/ลวกสุก คิดเป็นร้อยละ 61.35 59.85 58.80 52.88 48.32 และ 47.18ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของวิธีการปรุงอาหารอย่างน้อย 1 สถานภาพการทำงานมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าทุกสถานภาพการทำงานมีส่วนการปรุงอาหารด้วยวิธีต้ม/ลวกสุกมากกว่าวิธีอื่น

5.2.4 การวิเคราะห์ความแตกต่างของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

เมื่อแยกตามภาค พบว่ากรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความสะอาด คิดเป็นร้อยละ 26.00 ภาคกลาง ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบและรสชาติ คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 21.83 และ 21.05 ตามลำดับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความอยากทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 23.50 และ 22.59 ตามลำดับ และความชอบคิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 23.22 และ 22.08 ตามลำดับ และภาคใต้ ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบและความสะอาด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 23.63 และ 21.69 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารอย่างน้อย 1 ภาคมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ มีสัดส่วนความอยากทานและความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น กรุงเทพมหานคร มีสัดส่วนความสะอาดเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น ภาคกลาง มีสัดส่วนความชอบและรสชาติเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น และภาคใต้ มีสัดส่วนความชอบและความสะอาดเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

เมื่อแยกตามเขตการปกครอง พบว่านอกเขตเทศบาลและในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 23.63 และ 21.38 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารนอกเขตเทศบาลและในเขตเทศบาลมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าในเขตการปกครองและนอกเขตการปกครอง มีสัดส่วนความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสาเหตุอื่น

เมื่อแยกตามเพศ พบว่าเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 23.86 และ 21.07 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าในเขตการปกครองและนอกเขตการปกครอง มีสัดส่วนความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสาเหตุอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อนำไปเผยแพร่หรือใช้ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารเพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าเพศชายและเพศหญิง มีสัดส่วนความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

เมื่อแยกตามช่วงอายุ พบว่าช่วงอายุ 6-14 ปี ช่วงอายุ 15-24 ปี ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 36.49 และ 24.91 ตามลำดับ ช่วงอายุ 25-59 ปี ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร ความชอบ ความอยากทาน ความสะอาดและรสชาติ คิดเป็นร้อยละ 20.06 18.95 18.24 และ 18.15 ตามลำดับ และช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือคุณค่าทางโภชนาการ ความอยากทาน และความชอบ คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 20.06 19.82 และ 18.95 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารอย่างน้อย 1 ช่วงอายุมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าช่วงอายุ 6-14 ปี และช่วงอายุ 15-24 ปี มีสัดส่วนความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น ช่วงอายุ 25-59 ปี มีสัดส่วนความชอบ ความอยากทาน ความสะอาดและรสชาติเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น และช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนคุณค่าทางโภชนาการ ความอยากทาน และความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

เมื่อแยกตามศาสนา พบว่าศาสนาคริสต์ ศาสนาพุทธ ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารคือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 30.14 และ 22.17 ตามลำดับ ยกเว้นศาสนาอิสลาม ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารคือ ความชอบและความสะอาด คิดเป็นร้อยละ 24.79 และ 23.86 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารอย่างน้อย 1 ศาสนามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าศาสนาพุทธและคริสต์ มีสัดส่วนความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น ยกเว้นศาสนาอิสลาม มีสัดส่วนความชอบและความสะอาดเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

เมื่อแยกตามระดับการศึกษา พบว่าไม่เคยเรียน อื่นๆ และมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 25.75 24.73 และ 22.58 ตามลำดับ ประถมศึกษา ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ และความอยากทาน คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 21.86 และ 20.62 ตามลำดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความสะอาด ความชอบ ความอยากทาน และรสชาติ คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 19.67 19.37 18.75 และ

18.27 ตามลำดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนการคำนวณค่าไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลือกซื้ออาหาร คือ ความสะอาด รสชาติ และความชอบ คิดเป็นร้อยละ 21.12 20.13 และ 19.78 ตามลำดับ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความสะอาด คิดเป็นร้อยละ 21.43 ปริญญาตรี ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความสะอาดและคุณค่าทางโภชนาการ คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 24.70 และ 24.43 ตามลำดับ และสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ คุณค่าทางโภชนาการและความสะอาด คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน 27.76 และ 26.61 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารอย่างน้อย 1 ระดับการศึกษามีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าไม่เคยเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และอื่น ๆ มีสัดส่วนความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น ประถมศึกษา มีสัดส่วนความชอบและความอยากทานเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มีสัดส่วนความสะอาด ความชอบ ความอยากทานและรสชาติเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ มีสัดส่วนความสะอาด รสชาติ และความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น ปวส./ปวท./อนุปริญญา มีสัดส่วนความสะอาดเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีสัดส่วนคุณค่าทางโภชนาการและความสะอาดเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

เมื่อแยกตามสถานภาพสมรส พบว่าสมรส หย่า และแยกกันอยู่ ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 20.02 19.36 20.16 ตามลำดับ และความอยากทาน คิดเป็นร้อยละ 19.17 19.97 20.70 ตามลำดับ โสด ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 24.24 และฝ่าย ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ คุณค่าทางโภชนาการและความอยากทาน คิดเป็นร้อยละ 18.84 และ 20.58 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารอย่างน้อย 1 สถานภาพการสมรสมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าสมรส หย่า และแยกกันอยู่ มีสัดส่วนความชอบและความอยากทานเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น โสด มีสัดส่วนความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น และฝ่าย มีสัดส่วนความอยากทานและคุณค่าทางโภชนาการเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

เมื่อแยกตามสถานภาพการทำงาน พบว่านายจ้าง ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความสะอาด คิดเป็นร้อยละ 25.21 และ 21.13

ตามลำดับ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นเอกสารนเป็นเอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อกรรกรศึกษาเท่านั้น เมื่อนูญูเตใต้นาเบไซบระเอนชดงนการค้ำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 20.68 21.65 ตามลำดับ และความอยากทาน คิดเป็นร้อยละ 20.85 20.76 ตามลำดับ ลูกจ้างรัฐบาล ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ คุณค่าทางโภชนาการและความสะอาด คิดเป็นร้อยละ 22.70 และ 23.02 ตามลำดับ และลูกจ้างเอกชน ส่วนใหญ่เลือกสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร คือ ความชอบ คิดเป็นร้อยละ 21.81 เมื่อทดสอบความแตกต่าง สรุปได้ว่า สัดส่วนของสิ่งที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารอย่างน้อย 1 สถานภาพการทำงานมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคาดว่าผู้ประกอบการธุรกิจของตนเองและผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน มีสัดส่วนความชอบและความอยากทานเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น นายจ้างและลูกจ้างเอกชน มีสัดส่วนความสะอาดเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น ลูกจ้างรัฐบาล มีสัดส่วนความสะอาดและคุณค่าทางโภชนาการเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น และลูกจ้างเอกชน มีสัดส่วนความชอบเป็นสิ่งที่คำนึงอันดับแรกก่อนการเลือกซื้ออาหารมากกว่าสิ่งอื่น

5.2.5 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค ดังนั้น พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ภาคเหนือ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคใต้

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกัน แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันมากกว่านอกเขตเทศบาล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันระหว่างเพศแตกต่างกัน แสดงว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยของการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันมากกว่าเพศหญิง

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของศูนย์วิจัยเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย

2 ศาสนา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาพุทธ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย

2 ระดับการศึกษา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และอื่นๆ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ไม่เคยเรียน และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันมากกว่ากลุ่มที่ 2

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย

2 สถานภาพสมรส พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สมรส หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ม่าย

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

5.2.6 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคใต้

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันมากกว่า

เอกสารกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกัน แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันมากกว่านอกเขตเทศบาล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันระหว่างเพศแตกต่างกัน แสดงว่าเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันมากกว่าเพศชาย

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี และอายุ 15-24 ปี

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา ดังนั้น พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาพุทธ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ไม่เคยเรียน ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันมากกว่ากลุ่มที่ 2

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ม่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สมรส และหย่า

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ โสด หย่า และแยกกันอยู่

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมัน มากกว่ากลุ่มที่ 2 และ กลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ที่ไม่ติดมันต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ นายจ้าง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง ผู้ช่วยธุรกิจครัวเรือน ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ลูกจ้างเอกชน

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ที่ไม่ติดมันมากกว่ากลุ่มที่ 2

5.2.7 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 5 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ภาคใต้

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคกลาง

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ ภาคเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเล มากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 และกลุ่มที่ 5 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกัน แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์มากกว่านอกเขตเทศบาล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี และช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา มีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาพุทธ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเล มากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 5 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา และ สูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ และมัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ และ อื่นๆ

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ ไม่เคยเรียน และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเล มากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 และกลุ่มที่ 5 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สมรส หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ม่าย

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน มีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ นายจ้าง ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์อื่นใด

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง และผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเล มากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

5.2.8 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และภาคกลาง

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคใต้

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคเหนือ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่มากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกัน แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่มากกว่านอกเขตเทศบาล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ระหว่างเพศแตกต่างกัน แสดงว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่มากกว่าเพศหญิง

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ มากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาพุทธ และ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่มากกว่ากลุ่มที่ 2

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ไม่เคยเรียน ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ไม่เคยเรียน ประถมศึกษา และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่มากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่อีสปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สมรส หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ว่าง

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่มากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่อีสปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ นายจ้าง ลูกจ้างรัฐบาล ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างเอกชน

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ นายจ้าง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่มากกว่ากลุ่มที่ 2

5.2.9 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคใต้

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคกลาง และภาคเหนือ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนม ระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกัน แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากกว่านอกเขตเทศบาล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนม ระหว่างเพศแตกต่างกัน แสดงว่าเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากกว่าเพศชาย

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 ช่วงอายุ พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนม มากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 ศาสนา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาพุทธ และ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากกว่ากลุ่มที่ 2

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ และ ปวส./ปวท./อนุปริญญา

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ไม่เคยเรียน ประถมศึกษา และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สมรส ม่าย หย่า และแยกกันอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 2 ได้แก่ สมรส ม่าย หย่า และแยกกันอยู่ เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากกว่ากลุ่มที่ 2
ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์แตกต่างกัน
อย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างรัฐบาล

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ นายจ้าง และลูกจ้างเอกชน

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนม มากกว่ากลุ่มที่
2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

5.2.10 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์
จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย
2 ภาค พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ภาคใต้

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และภาคกลาง

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคเหนือ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3
และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงระหว่างเขตการปกครอง
แตกต่างกัน แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูง
มากกว่านอกเขตเทศบาล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย
2 ช่วงอายุ พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3
และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย

เอกสาร 2 ศาสนา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาพุทธ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา พบว่า มีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และอื่นๆ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ไม่เคยเรียน และประถมศึกษา

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูง มากกว่ากลุ่มที่ 2

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส พบว่า มีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สมรส หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ม่าย

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูง มากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน พบว่า มีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างรัฐบาล ลูกจ้างเอกชน และนายจ้าง

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน และผู้ประกอบการธุรกิจของตนเอง

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูง มากกว่ากลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

5.2.11 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค พบว่า มีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และภาคใต้

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคกลาง

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกัน แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบมากกว่านอกเขตเทศบาล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาพุทธ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ไม่เคยเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และอื่นๆ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ประถมศึกษา และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบมากกว่ากลุ่มที่ 2

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สมรส และแยกกันอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ม่าย

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างเอกชน และลูกจ้างรัฐบาล

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน และนายจ้าง

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

5.2.12 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารประเภทงานด่วนทางตะวันตกต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารประเภทงานด่วนทางตะวันตกต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคใต้

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคกลาง

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารประเภทงานด่วนทางตะวันตกมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารประเภทงานด่วนทางตะวันตกระหว่างเขตการปกครองแตกต่างกัน แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารประเภทงานด่วนทางตะวันตกมากกว่านอกเขตเทศบาล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารประเภทงานด่วนทางตะวันตกต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี และช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารประเภทงานด่วนทางตะวันตกมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารประเภทงานด่วนทางตะวันตกต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

ไม่वारณี่ใตๆ ทั้งสิน อี้กัทั้งหามมีให่ดัดแปลงเนื้อหาและตองอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาพุทธ และ ศาสนาคริสต์

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทจานด่วนทางตะวันตกมากกว่ากลุ่มที่ 2

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทจานด่วนทางตะวันตกต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 การศึกษา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 5 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ และปวส./ปวท./อนุปริญญา

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ และมัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ และอื่นๆ

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ ไม่เคยเรียน ประถมศึกษา และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทจานด่วนทางตะวันตกมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 และกลุ่มที่ 5 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทจานด่วนทางตะวันตกต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สมรส หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ฆ่า

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทจานด่วนทางตะวันตกมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทจานด่วนทางตะวันตกต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 5 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐบาล

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ลูกจ้างเอกชน และนายจ้าง

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทจานด่วนทางตะวันตกมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 และกลุ่มที่ 5 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.13 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์
จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่าง
น้อย 2 ภาค พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคเหนือ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคใต้

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่
3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดแตกต่างกันระหว่างเขตการ
ปกครอง แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สด
มากกว่านอกเขตเทศบาล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดแตกต่างกันระหว่างเพศ แสดง
ว่าเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่าเพศชาย

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่าง
น้อย 2 ช่วงอายุ พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่
3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่าง
น้อย 2 ศาสนา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาพุทธ และ ศาสนาคริสต์

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่ากลุ่มที่ 2

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่าง
น้อย 2 ระดับการศึกษา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ปริญญาตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ และ
ปวส./ปวท./อนุปริญญา

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ไม่เคยเรียน ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สาย
สามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่
3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่าง
น้อย 2 สถานภาพสมรส พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ สมรส และม่าย

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ โสด

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่ากลุ่มที่ 2 และ
กลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่าง
น้อย 2 สถานภาพการทำงาน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ นายจ้าง ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ลูกจ้างเอกชน

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดมากกว่ากลุ่มที่ 2 และ
กลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

5.2.14 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มี
แอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์
แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และภาคใต้

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคกลาง

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคเหนือ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์
มากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์แตกต่างกันระหว่างเขตการปกครอง แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่านอกเขตเทศบาล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์แตกต่างกันระหว่างเพศ แสดงว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาพุทธ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ ปวส./ปวท./อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และอื่นๆ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ประถมศึกษา และอื่นๆ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ไม่เคยเรียน

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นโดยกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ม่าย

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มที่ 2

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ นายจ้าง ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ นายจ้าง ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างเอกชน

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

5.2.15 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ภาค พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาคกลาง และภาคใต้

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาคเหนือ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารแตกต่างกันระหว่างเขตการปกครอง แสดงว่าในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมากกว่านอกเขตเทศบาล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารแตกต่างกันระหว่างเพศ แสดงว่าเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมากกว่าเพศชาย

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี และช่วงอายุ 15-24 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์อื่นใด หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อผู้จัดทำเอกสาร

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 ศาสนา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาพุทธ และ ศาสนาอิสลาม

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมากกว่ากลุ่มที่ 2

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 6 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ปริญญาตรี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ปวส./ปวท./อนุปริญญา

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนปลาย-สายสามัญ และมัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย-สายอาชีพ

กลุ่มที่ 6 ได้แก่ ไม่เคยเรียน ประถมศึกษา และอื่นๆ

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่ 5 และกลุ่มที่ 6 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ นายจ้าง และลูกจ้างรัฐบาล

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ลูกจ้างเอกชน ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง และผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมากกว่ากลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

5.2.16 ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่าง น้อย 2 ภาค พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ภาคกลาง

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และภาคเหนือ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปแตกต่างกันระหว่างเพศ แสดงว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปมากกว่าเพศหญิง

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงอายุ พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่วงอายุ 15-24 ปี

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่วงอายุ 6-14 ปี

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่วงอายุ 25-59 ปี

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ศาสนา พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาสนาคริสต์

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาสนาพุทธ และ ศาสนาอิสลาม

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปมากกว่ากลุ่มที่ 2

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพสมรส พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ โสด

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ หย่า และแยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ หย่า และสมรส

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ มีสามี

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปมากกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างน้อย 2 สถานภาพการทำงาน พบว่ามีกลุ่มแตกต่างกัน 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างเอกชน

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน และลูกจ้างรัฐบาล

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ นายจ้าง และผู้ประกอบการธุรกิจของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปมากกว่ากลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่ 5 และกลุ่มที่ 6 ตามลำดับ

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลแบบทุติยภูมิจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่องการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ.2560 ซึ่งพฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากร เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ.2560 ดังนั้น หากมีข้อมูลในตอนที่ 2 หลักประกันด้านสุขภาพ (สวัสดิการค่ารักษาพยาบาล) ตอนที่ 3 การเจ็บป่วยและการไปรับบริการสาธารณสุข ตอนที่ 4 ความจำเป็นทางสุขภาพที่ไม่ได้รับการตอบสนอง และตอนที่ 6 ยาฆ่าเชื้อ/ยาปฏิชีวนะ เพิ่มเติม จะทำให้ครอบคลุมการสำรวจได้ครบถ้วนมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2539. การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2557. การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราภรณ์ เรืองยิ่ง, สุจิตรา จรจิตร และกานดา จันทร์แยม. 2559. “พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นในจังหวัดสงขลา : การสังเคราะห์องค์ความรู้และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหาร.” วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. 8(1) : 245-264
- ชูชัย สมितिไกร. 2556. พฤติกรรมผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ตรีคิด อินทรขันตี, (บรรณาธิการ). 2551. อาหารสุขภาพ 3 มื้อ. เล่มที่ 3. กรุงเทพฯ : อมรินทร์ CUISINE.
- ธงชัย กิรดีหัตถยากร. 2557. บริโภคอาหารถูกต้อง ลดปัญหาด้านสุขภาพคนไทย. [Online]. Available : <https://www.thaihealth.or.th/users/gidanan%20ganghair.html>.
- นพพร ธนะชัยพันธ์. 2555. สถิติเบื้องต้นสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์.
- น้อมจิต กิตติโชติโชติพาณิชย์. 2559. เอกสารประกอบการสอนสถิติคณิตศาสตร์ 1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ปิ่นมณี ขวัญเมือง. 2547. หลักโภชนาการ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์-อุตสาหกรรม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พรพล รมย์นุกูล. 2542. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาโภชนาการ. นครราชสีมา : ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- พิศมัย หาญมงคลพิพัฒน์. 2545. สถิติและการวางแผนการตลาดทางเกษตร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พุทธชาติ สอนจันทร์. 2550. ความรู้ทางโภชนาการการบริโภคอาหารและภาวะโภชนาการของครูโรงเรียนเอกชน. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไพจิตร วราชิต. 2553. คู่มือบริหารจัดการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล. นนทบุรี : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข.
- มนตรี สังข์ทอง. 2557. หลักสถิติ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- มัลลิกา บุณนาค. 2548. สถิติเพื่อการวิจัยและตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาริสซา หวังเจริญ, วันดี ไทยพาณิชย์, อนุกุล พลศิริ และจารี ทองดำสิง. 2559. “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้สูงอายุ กรณีศึกษา ชมรมผู้สูงอายุ โรงพยาบาลสิรินธร กรุงเทพมหานคร.” วารสารคหเศรษฐศาสตร์. 59(3) : 61-72.

รวีโรจน์ อนันตธนาชัย. 2542. โภชนศาสตร์ครอบครัว. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

วรนนท์ ศุภพิพัฒน์. 2538. อาหาร โภชนาการ และสารเป็นพิษ. กรุงเทพฯ : แสงการพิมพ์.

ศศิธร ศิริวิมล. 2552. กินดี อยู่ดี อายุยืน. กรุงเทพฯ : ไทยควอลิตี้บุ๊คส์ (2006).

ศักรินทร์ หงส์รัตนารกิจ. 2552. อาหารว่าง. กรุงเทพฯ : วาดศิลป์.

ศิริลักษณ์ สินธวาลัย. 2519. ทฤษฎีอาหาร : หลักการประกอบอาหาร. เล่มที่ 1. กรุงเทพฯ : แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ คณะคหกรรมศาสตร์. วิทยาลัยเทคนิค กรุงเทพฯ.

ศิริลักษณ์ สินธวาลัย. 2533. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางโภชนาการ. กรุงเทพฯ : คณะอุตสาหกรรมเกษตร. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน.

ศุภร เสรีรัตน์. 2544. พฤติกรรมผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เอ.อาร์. บีซิเนส เพรส.

สมชาย วรภิเษมสกุล. 2553. ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. อุดรธานี : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

สายชล สิ้นสมบุรณ์ทอง. 2553. การทดสอบเชิงสถิติ. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.

สายชล สิ้นสมบุรณ์ทอง. 2560. สถิติเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.

สิริไพศาล ยิ้มประเสริฐ. 2560. “พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน” วารสารราชพฤกษ์. 15(1) : 33-41.

สุนันท์ ชูแก้ว. 2545. พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมืองจังหวัดยะลา. [Online]. Available : <http://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010/7287/6/Chapter2.pdf>.

สุรินทร์ นียมางกูร. 2546. เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุวรรณา เชียงขุนทด. 2556. ความรู้และพฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชาชนในเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. [Online]. Available : <http://rcfcd.com/?p=3552>.

เสาวนีย์ จักรพิทักษ์. 2541. หลักโภชนาการปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

อบเชย วงศ์ทอง และชนิษฐา พูนผลกุล. 2547. หลักการประกอบอาหาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อรรถพล แก้วสัมฤทธิ์. 2561. กรมอนามัยแนะดูแลสุขภาพและทำอาหารด้วยสูตร 2:1:1.

[Online]. Available : <https://www.thaihealth.or.th/Content/40242-กรมอนามัย>

เอกสารนี้เป็นเอกสารแนะนำ%20ดูแลสุขภาพและทำอาหารด้วยสูตร%202:1:1%20.html. หน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัญชลี ศรีจำเริญ. 2556. อาหารและโภชนาการ : การป้องกันและบำบัดโรค. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุมาพร จันทกร. 2542. สถิติที่ไม่ใช่พารามิเตอร์. กรุงเทพฯ : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2560

1. ภาค..... จังหวัด..... REG CWT 1-3
2. อำเภอ / เขต..... ตำบล / แขวง..... AMP TMB 4-7
3. บ้านเลขที่..... ถนน..... ตรอก / ซอย.....
4. ในเขตเทศบาล EA..... AREA EA 8-11
นอกเขตเทศบาล EA..... หมู่ที่..... ชื่อหมู่บ้าน..... VILL 12-13
5. ลำดับที่ EA ตัวอย่าง..... PSU_NO 14-17
6. ชุด EA ตัวอย่าง..... ชุดครัวเรือนตัวอย่าง..... EA_SET SAMSET 18-19
เดือน..... มีนาคม..... พ.ศ. 2560 MONTH_YR 0 3 6 0 20-23
7. ลำดับที่ครัวเรือนตัวอย่าง..... ประเภทส่วนบุคคล HH_NO TYPE I 24-26
8. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ชั้นแรงงาน..... คน MEMBER 27-28
9. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ชั้นนับจด..... คน LISTING 29-30
10. ผลการแจงนับครัวเรือนตัวอย่างนี้ (บันทึกรหัส) ENUM 31-32

ได้ข้อมูล		รหัส	ไม่ได้ข้อมูล		รหัส	
ชั้นนับจด	ชั้นแรงงาน		ชั้นนับจด	ชั้นแรงงาน		
1. เป็นครัวเรือนตัวอย่าง มีครัวเรือนอาศัยอยู่	แรงงานได้	11	1. เป็นครัวเรือนตัวอย่าง	ไปสามครั้งไม่พบ	21	
	รื้อถอน ไฟไหม้			ผู้ตอบสัมภาษณ์		22
	เป็นบ้านว่าง			ไม่ให้ความร่วมมือ		23
2. ไม่เป็นครัวเรือนตัวอย่าง (ครัวเรือนใหม่อยู่แทน ครัวเรือนเดิมที่เป็นตัวอย่าง)	แรงงานได้	14		หาบ้านไม่พบ	24	
				อื่น ๆ (ระบุ).....		

แรงงานวันที่.....เดือน.....ที่สงวนไว้สำหรับประมวลข้อมูลใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ตรวจงานวันที่.....เดือน..... พ.ศ. 2560

ใบวากรณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พนักงานแรงงาน ID_CODE1

เจ้าหน้าที่วิชาการ ID_CODE2

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของสมาชิกในครัวเรือน

ถามทุกคน							ถามอายุ ตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป	ถามอายุ ตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป
ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ความเกี่ยวพันกับ หัวหน้าครัวเรือน	เพศ	อายุ	ศาสนา	สัญชาติ	"...(ชื่อ)...จบการศึกษา สูงสุดระดับใด?"	"...(ชื่อ)...มี สถานภาพสมรสอะไร?"
							บ้านที่กรหัส	บ้านที่กรหัส
		หัวหน้าครัวเรือน..... 1	ชาย..... 1	อายุเต็มปี	พุทธ..... 1	ไทย..... 1	บ้านที่กรหัส	บ้านที่กรหัส
		ภรรยาหรือสามี..... 2	หญิง..... 2	ต่ำกว่า 1 ปี	อิสลาม..... 2	อื่น ๆ (ระบุ)..... 2	ไม่เคยเรียน..... 1	โสด..... 1
		บุตรที่ยัง ไม่สมรส..... 3		บันทึก "0"	คริสต์..... 3	ไม่มีสัญชาติ..... 3	ก่อนประถมศึกษา..... 2	สมรส..... 2
		บุตรที่สมรสแล้ว..... 4			พราหมณ์-ฮินดู..... 4		ประถมศึกษา..... 3	ม้าย..... 3
		บุตรชาย/บุตรสาวไป..... 5			ซิกข์..... 5		มัธยมศึกษาตอนต้น..... 4	หย่า..... 4
		บุตรของบุตร..... 6			อื่น ๆ (ระบุ)..... 6		มัธยมศึกษาตอนปลาย	แยกกันอยู่..... 5
		พ่อ แม่/พ่อแม่ของ คู่สมรส..... 7			ไม่มีศาสนา..... 7		สายสามัญ..... 5	เคยสมรส
		ญาติอื่น ๆ..... 8					สายอาชีพ..... 6	แต่ไม่ทราบ
		ผู้อาศัย คนรับใช้..... 9					ปวส./ปวท./ อนุปริญญา..... 7	สถานภาพ..... 6
							ปริญญาตรี..... 8	
							สูงกว่าปริญญาตรี..... 9	
							อื่น ๆ (ระบุ)..... 10	

A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9
☐		☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐		☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐		☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐		☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐		☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ที่สิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของสมาชิกในครัวเรือน (ต่อ)			ตอนที่ 2 หลักประกันด้านสุขภาพ (สวัสดิการค่ารักษาพยาบาล)								
ถามอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป			ถามทุกคน								
อาชีพ	อุตสาหกรรม	สถานภาพการทำงาน	"ปัจจุบัน...(ชื่อ)...มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลดังกล่าวหรือไม่?"								
"ระหว่าง 12 เดือนที่แล้ว ...(ชื่อ)...ทำงานอะไร?"	"กิจกรรมหลักที่...(ชื่อ)... ทำอยู่เป็นกิจกรรม หรือผลิดอะไร?"	"...(ชื่อ)...ทำงาน ในฐานะอะไร?"									
ถ้า ทำงาน	บันทึกประเภทของกิจการ หรือลักษณะของงาน	บันทึกรหัส									
บันทึกอาชีพ	ให้ชัดเจน	นายจ้าง..... 1	HW1_1 ประกันสุขภาพ (บัตรทอง)								
หรือตำแหน่งหน้าที่การงาน ที่มีชั่วโมงการทำงานสูงสุด (ถามต่อไป)		ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง..... 2	HW1_2 ประกันสังคม / กองทุนเงินทดแทน								
ถ้า ไม่ทำงาน		ผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือน..... 3	HW1_3 ข้าราชการหรือข้าราชการบำนาญ								
บันทึก "ไม่ทำ"		ลูกจ้างรัฐบาล..... 4	HW1_4 รัฐวิสาหกิจ								
(ข้ามไปถาม HW1_1)		ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ..... 5	HW1_5 หน่วยงานอิสระของรัฐ								
		ลูกจ้างเอกชน..... 6	HW1_6 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น								
		สมาชิกของการรวมกลุ่ม	HW1_7 ประกันสุขภาพกับบริษัทประกัน								
		ผู้ผลิต..... 7	HW1_8 สวัสดิการจัดโดยนายจ้าง								
		ผู้ที่ไม่สามารถจำแนก	HW1_9 อื่น ๆ (ระบุ).....								
		สถานภาพการทำงานได้..... 8	รหัสคำตอบ HW1_1 - HW1_9								
			ไม่มี..... 1								
			มี สิทธิตน..... 2								
			มี อื่น สิทธิ..... 3								
			มี ไม่ทราบว่าจะใช้สิทธิใด..... 4								
			ไม่ทราบ..... 9								
A10	A11	A12	HW1_1	HW1_2	HW1_3	HW1_4	HW1_5	HW1_6	HW1_7	HW1_8	HW1_9
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

ตอนที่ 5 การบริโภคอาหาร

ถามเฉพาะผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป

"ปกติ...(ชื่อ)...ทานอาหาร มื้อหลัก วันละกี่มื้อ?"	ถามเฉพาะ FC1 = 3-6		"ส่วนใหญ่...(ชื่อ)...ทาน	"ปกติ...(ชื่อ)...ทาน	"ปกติ...(ชื่อ)...ทาน	"ปกติ...(ชื่อ)...เลือกซื้อ
	"ส่วนใหญ่...(ชื่อ)...งดทาน อาหารมื้อดังกล่าว เพราะเหตุใด?"		อาหารว่าง เพราะอะไร?"	อาหารมื้อหลักรสชาติใด มากที่สุด?"	อาหารที่ปรุงด้วยวิธีการใด มากที่สุด?"	อาหารจะคำนึงถึงสิ่งใดก่อน เป็นอันดับแรก?"
บันทึกรหัส	บันทึกรหัส	บันทึกรหัส	บันทึกรหัส	บันทึกรหัส	บันทึกรหัส	บันทึกรหัส
ทานมากกว่า 3 มื้อ..... 1	ไม่มีเงิน..... 1	รู้สึกหิว 1	จืด..... 1	ต้ม/ ลวกสุก..... 1	รสชาติ..... 1	
ทานครบ 3 มื้อ..... 2	ไม่มีเวลา..... 2	อยากทาน 2	หวาน..... 2	ตุ๋น/ ึ่ง..... 2	คุณค่าทางโภชนาการ..... 2	
(ถ้าบันทึกรหัส 1-2 ข้ามไปถาม FC3)	ลดน้ำหนัก..... 3	ได้เวลาทาน/ 3	เค็ม..... 3	ผัด..... 3	ราคา..... 3	
ทาน 2 มื้อ งดมื้อเช้า..... 3	ถือศีล..... 4	เคยทานเป็นประจำ 3	เผ็ด..... 4	ทอด..... 4	ความสะดวก..... 4	
ทาน 2 มื้อ งดมื้อกลางวัน..... 4	อื่นๆ (ระบุ)..... 5	ไม่ทาน 4	เปรี้ยว..... 5	ลวกแบบสุกๆ ติบๆ..... 5	ความสะดวก รวดเร็ว..... 5	
ทาน 2 มื้อ งดมื้อเย็น..... 5		อื่นๆ (ระบุ)..... 5	อื่นๆ (ระบุ)..... 6	ปิ้ง/ย่าง..... 6	ความชอบ..... 6	
ทานเพียง 1 มื้อเท่านั้น..... 6				อบ..... 7	ความอยากทาน..... 7	
(ถ้าบันทึกรหัส 3-6 ให้ถามต่อไป)				อื่นๆ (ระบุ)..... 8	อื่นๆ (ระบุ)..... 8	
FC1	FC2	FC3	FC4	FC5	FC6	
☐	☐	☐	☐	☐	☐	
☐	☐	☐	☐	☐	☐	
☐	☐	☐	☐	☐	☐	
☐	☐	☐	☐	☐	☐	
☐	☐	☐	☐	☐	☐	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิได้ตัดแปลงเนื้อหาและต่ออ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

ตอนที่ 5 การบริโภคอาหาร (ต่อ)

ถามเฉพาะผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป

"โดยปกติ ในการประกอบอาหาร...(ชื่อ)...มีการใช้เครื่องปรุงรสที่จำกัดปริมาณ หรือไม่?" บันทึกรหัส	"โดยปกติ ก่อนรับประทานอาหาร ท่านเติมเครื่องปรุงเพิ่ม หรือไม่ หากเติม มักเป็นเครื่องปรุงชนิดใด?" (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)	"ระหว่าง 1 เดือนที่แล้ว...(ชื่อ)...ได้บริโภคอาหารกลุ่มต่างๆ เหล่านี้ โดยเฉลี่ยสัปดาห์ละกี่วัน?" รหัสคำตอบ FC9 - FC20
ประกอบอาหาร..... 1 ประกอบอาหาร และ ไม่จำกัดปริมาณ เครื่องปรุงรส..... 2 จำกัดปริมาณ เครื่องปรุงรส..... 3	ไม่ปรุง..... 1 ปรุง น้ำปลาหรือซีอิ้ว..... 2 น้ำตาล..... 3 เกลือ..... 4 พริกน้ำส้ม..... 5 พริกป่น..... 6 อื่น ๆ (ระบุ)..... 7	ไม่ทาน 1 ทาน 1-2 วัน/ สัปดาห์..... 2 ทาน 3-4 วัน/ สัปดาห์..... 3 ทาน 5-6 วัน/ สัปดาห์..... 4 ทานทุกวัน 5

กลุ่มเนื้อสัตว์ไขมัน และผลิตภัณฑ์ ได้แก่ เนื้อสัตว์ติดมัน, เครื่องในสัตว์, ผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ เช่น เบคอน ไส้กรอก แฮม ลูกชิ้น แหนม กุนเชียง หมูยอ ไส้ฉั้ว ไส้กรอกอีสาน เป็นต้น	กลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมัน เช่น ปลาน้ำจืด ปลาทะเล เนื้อสัตว์ไม่ติดมัน เป็ด/ไก่ ไม่ติดหนัง เป็นต้น	กลุ่มอาหารทะเล เช่น ปลาทะเล กุ้ง หอย ปู ปลาหมึก เป็นต้น (ไม่รวมลูกชิ้น ปูอัด)	อาหารกลุ่มไข่ ได้แก่ ไข่ไก่ ไข่เป็ด อาหารที่ปรุงโดยใช้ไข่เป็นส่วนประกอบ	กลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนม ได้แก่ นมพาสเจอร์ไรซ์ นมสเตอริไลซ์ นมยูเอชที นมผง โยเกิร์ต โยเกิร์ตพร้อมดื่ม เป็นต้น (ไม่รวม นมเปรี้ยว นมถั่วเหลือง นมอัดเม็ด นม ครีม ครีมเทียม นมข้นหวาน นมข้นจืด ไอศกรีม ชีส)		
FC7	FC8_1-FC8_6	FC9	FC10	FC11	FC12	FC13

☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

ตอนที่ 5 การบริโภคอาหาร (ต่อ)

ถามเฉพาะผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป

"ระหว่าง 1 เดือนที่แล้ว...(ชื่อ)...ได้รับบริโภคอาหารกลุ่มต่างๆ เหล่านี้ โดยเฉลี่ยสัปดาห์ละกี่วัน?"

รหัสคำตอบ FC9 - FC20

- ไม่ทาน 1
- ทาน 1-2 วัน/ สัปดาห์..... 2
- ทาน 3-4 วัน/ สัปดาห์..... 3
- ทาน 5-6 วัน/ สัปดาห์..... 4
- ทานทุกวัน 5

กลุ่มอาหารไขมันสูง ได้แก่ อาหารต่างๆ ที่ปรุงด้วยวิธีการผัด, การทอด แกงที่ใส่กะทิ ขนมที่ใส่กะทิ ขนมเบเกอรี่ เช่น ขนมเค้ก โดนัท ขนมปังทาเนย/ แยม คุกกี้ เป็นต้น	กลุ่มขนมสำหรับ ทานเล่นหรือ ขนมกรุบกรอบ เช่น ปลาเส้น มันฝรั่งทอดกรอบ ข้าวโพดอบกรอบ สาหร่ายอบกรอบ คุกกี้ บิสกิต เวเฟอร์ เป็นต้น	กลุ่มอาหารประเภท จานด่วนทางตะวันตก เช่น พิซซ่า แซนวิช แฮมเบอร์เกอร์ ไก่ทอด เป็นต้น	กลุ่มผัก และผลไม้สด	กลุ่มเครื่องดื่ม ไม่มีแอลกอฮอล์ เช่น เครื่องดื่มที่มีรสหวาน เครื่องดื่มชูกำลัง เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ และความงาม น้ำอัดลม ชา กาแฟ และน้ำผักผลไม้ ที่ใส่น้ำตาล เป็นต้น	กลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และกลุ่มแร่ธาตุ วิตามิน เช่น รังนก ชุปไก่สกัด สาหร่ายอัดเม็ด น้ำมันตับปลา วิตามินเอ วิตามินซี แคลเซียม เหล็ก เป็นต้น	กลุ่มอาหารสำเร็จรูป/ อาหารกระป๋อง/ อาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง/ อาหารพร้อมปรุงแช่เย็น/ อาหารแปรรูปจาก ผัก ผลไม้/ อาหารกึ่งสำเร็จรูป เช่น บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป เป็นต้น
FC14	FC15	FC16	FC17	FC18	FC19	FC20
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 ไม่มีการฉีกหัก หักฉีก หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต หากฝ่าฝืนจะดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ภาคผนวก ข

ผลการทดสอบข้อกำหนดเบื้องต้น

การทดสอบข้อกำหนดเบื้องต้นโดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรไทย

ข้อกำหนดของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยของสองประชากรที่เป็นอิสระกัน คือ ประชากรต้องมีการแจกแจงแบบปกติ

ข้อกำหนดของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยกรณีมากกว่าสองประชากรที่เป็นอิสระกัน คือ ประชากรต้องมีการแจกแจงแบบปกติ และประชากรต้องมีความแปรปรวนเท่ากัน

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้มีการใช้ตัวอย่างขนาดใหญ่ โดยในทฤษฎีลิมิตเข้าสู่ส่วนกลาง (Central Limited Theorem) กล่าวว่า หากตัวอย่างมีขนาดใหญ่แล้วค่าเฉลี่ยของตัวอย่างจะมีการแจกแจงใกล้เคียงกับการแจกแจงแบบปกติ

ตารางที่ ข-1 ผลการตรวจสอบข้อสมมติฐานเบื้องต้นในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 ประชากร

	การทดสอบสมมติฐาน	การแจกแจงแบบปกติ	ความแปรปรวนเท่ากัน
	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้		
- ภาค	✓		×
- ช่วงอายุ	✓		×
- ศาสนา	✓		×
- ระดับการศึกษา	✓		×
- สถานภาพสมรส	✓		×
	ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเนื้อปลาและเนื้อสัตว์ไม่ติดมันต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้		
- ภาค	✓		×
- ช่วงอายุ	✓		×
- ศาสนา	✓		×
- ระดับการศึกษา	✓		×
- สถานภาพสมรส	✓		×

เอกสารนี้เป็นเอกสารสำนักงานการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ✓ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ไป ✓ โยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข-1 (ต่อ) ผลการตรวจสอบข้อสมมติฐานเบื้องต้นในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย มากกว่า 2 ประชากร

การทดสอบสมมติฐาน	การแจกแจงแบบปกติ	ความแปรปรวนเท่ากัน
ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารทะเลต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้		
- ภาค	✓	✗
- ช่วงอายุ	✓	✗
- ศาสนา	✓	✗
- ระดับการศึกษา	✓	✗
- สถานภาพสมรส	✓	✗
- สถานภาพการทำงาน	✓	✗
ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มไข่ต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้		
- ภาค	✓	✗
- ช่วงอายุ	✓	✗
- ศาสนา	✓	✗
- ระดับการศึกษา	✓	✗
- สถานภาพสมรส	✓	✗
- สถานภาพการทำงาน	✓	✗
ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มนมและผลิตภัณฑ์จากนมต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้		
- ภาค	✓	✗
- ช่วงอายุ	✓	✗
- ศาสนา	✓	✗
- ระดับการศึกษา	✓	✗
- สถานภาพสมรส	✓	✗
- สถานภาพการทำงาน	✓	✗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข-1 (ต่อ) ผลการตรวจสอบข้อสมมติฐานเบื้องต้นในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย มากกว่า 2 ประชากร

การทดสอบสมมติฐาน	การแจกแจงแบบปกติ	ความแปรปรวนเท่ากัน
ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารไขมันสูงต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้		
- ภาค	✓	×
- ช่วงอายุ	✓	×
- ศาสนา	✓	×
- ระดับการศึกษา	✓	×
- สถานภาพสมรส	✓	×
- สถานภาพการทำงาน	✓	×
ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้		
- ภาค	✓	×
- ช่วงอายุ	✓	×
- ศาสนา	✓	×
- ระดับการศึกษา	✓	×
- สถานภาพสมรส	✓	×
- สถานภาพการทำงาน	✓	×
ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารประเภทจานด่วนทางตะวันตกต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้		
- ภาค	✓	×
- ช่วงอายุ	✓	×
- ศาสนา	✓	×
- ระดับการศึกษา	✓	×
- สถานภาพสมรส	✓	×
- สถานภาพการทำงาน	✓	×

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข-1 (ต่อ) ผลการตรวจสอบข้อสมมติฐานเบื้องต้นในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย มากกว่า 2 ประชากร

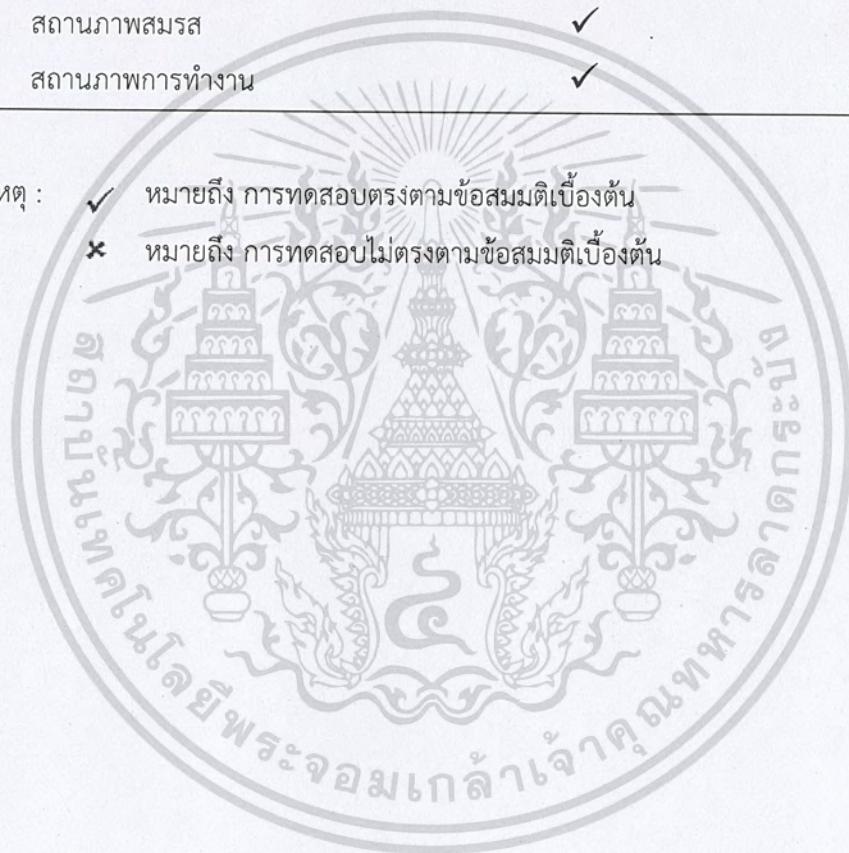
การทดสอบสมมติฐาน	การแจกแจงแบบปกติ	ความแปรปรวนเท่ากัน
ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผักและผลไม้สดต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้		
- ภาค	✓	×
- ช่วงอายุ	✓	×
- ศาสนา	✓	×
- ระดับการศึกษา	✓	×
- สถานภาพสมรส	✓	×
- สถานภาพการทำงาน	✓	×
ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มเครื่องดื่มประเภทไม่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้		
- ภาค	✓	×
- ช่วงอายุ	✓	×
- ศาสนา	✓	×
- ระดับการศึกษา	✓	×
- สถานภาพสมรส	✓	×
- สถานภาพการทำงาน	✓	×
ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้		
- ภาค	✓	×
- ช่วงอายุ	✓	×
- ศาสนา	✓	×
- ระดับการศึกษา	✓	×
- สถานภาพสมรส	✓	×
- สถานภาพการทำงาน	✓	×

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข-1 (ต่อ) ผลการตรวจสอบข้อสมมติฐานเบื้องต้นในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย มากกว่า 2 ประชากร

การทดสอบสมมติฐาน	การแจกแจงแบบปกติ	ความแปรปรวนเท่ากัน
ค่าเฉลี่ยจำนวนวันการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารสำเร็จรูปต่อสัปดาห์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้		
- ภาค	✓	×
- ช่วงอายุ	✓	×
- ศาสนา	✓	×
- สถานภาพสมรส	✓	×
- สถานภาพการทำงาน	✓	×

หมายเหตุ : ✓ หมายถึง การทดสอบตรงตามข้อสมมติเบื้องต้น
 × หมายถึง การทดสอบไม่ตรงตามข้อสมมติเบื้องต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1

เลือกหัวข้อที่สนใจจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

2

เขียนเอกสารคำร้องขอข้อมูลจากทางภาควิชาเพื่อส่งไปยังสำนักงานสถิติแห่งชาติ

3

ศึกษาข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลที่ได้นำมาปรับปรุงและแก้ไขเพื่อความเหมาะสม

4

กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นตอนการดำเนินงาน

5

ตั้งสมมติฐานของการวิจัย

6

วิเคราะห์ข้อมูล

7

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

8

จัดทำรายงานและสรุปเล่มปัญหาพิเศษ

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้จะศึกษาข้อมูลแบบทฤษฎี จากสิ่งพิมพ์ทางสถิติแห่งชาติ โดยใช้ประชากรไทยปี พ.ศ. 2560 ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ตลอดจนสถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีแนวทางที่ชัดเจน วัตถุประสงค์ของประชาชน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย และวางแผนหรือกำหนดมาตรการต่าง ๆ ตลอดจนประเมินผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชน

2

เพื่อให้ประชาชน องค์กร หน่วยงาน พึ่งมาความรู้และเอกอนได้เรียนรู้และตระหนักถึงการเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนให้เกิดการรังสุขภาพและดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว และชุมชน เพื่อให้มีสุขภาพที่ดีขึ้น

การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ. 2560

A study of food consumption behavior of Thai population in 2017

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1

เพื่อศึกษาบริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ. 2560

2

วิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทย พ.ศ. 2560 โดยจำแนกตามภาค เขตการปกครอง เพศ ช่วงอายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และสถานภาพการทำงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลแบบitudinal จากสำนักสถิติแห่งชาติ โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของสมาชิกในครัวเรือน และตอนที่ 5 การบริโภคอาหาร และได้นำมาทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window ผลการวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้
 ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทยปี พ.ศ. 2560 ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้ข้อมูลแบบitudinal จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยใช้ประชากรไทยปี พ.ศ. 2560 อายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป

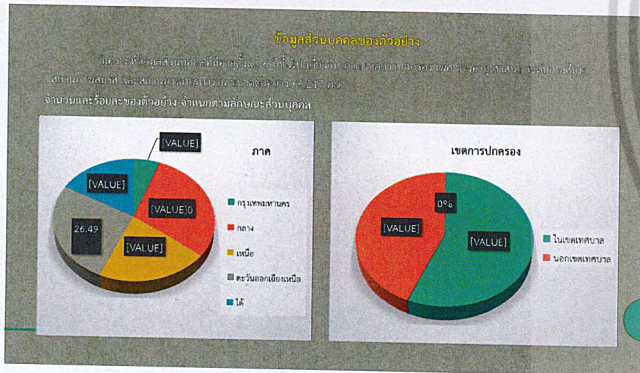
ประชากร

ประชากรไทยปี พ.ศ.2560 อายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป จำนวน 63,072,343 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดตัวอย่างอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป จำนวน 66,217 โดยใช้แผนการสุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นแบบ Stratified Two-stage Sampling

รายการข้อมูลที่ได้รวบรวม

ข้อมูลพื้นฐานด้านลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ภาค เขตการปกครอง เพศ ช่วงอายุ ศาสนา การศึกษา สถานภาพสมรส และสถานภาพการทำงาน

1

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารต่าง ๆ ได้แก่

1. สาเหตุที่ทานอาหารว่าง
2. รสชาติของอาหารที่ทาน
3. วิธีการปรุงอาหาร
4. สิ่งที่กำลังเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร
5. ชนิดของเครื่องปรุงที่ปรุงก่อนรับประทานอาหาร
6. จำนวนวันในการบริโภคอาหารแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์

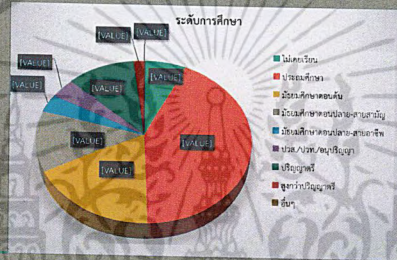
2

ผลิตภัณฑ์อาหารขึ้นฉ่ายแพคเกจจิ้งไทยปี พ.ศ. 2560 ที่มีองุ่นแล้ว 6 ปีขึ้นไป

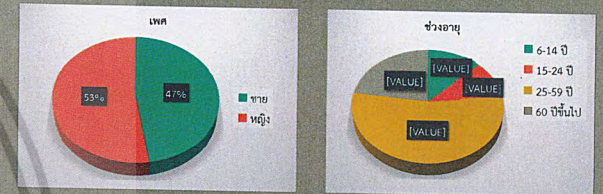
จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการบริโภคอาหาร

จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล (ต่อ)

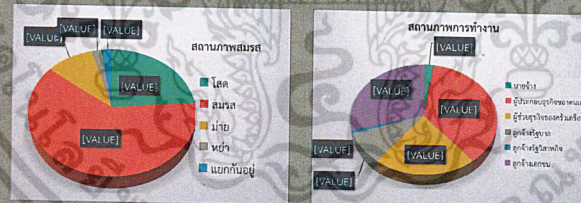

จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล (ต่อ)

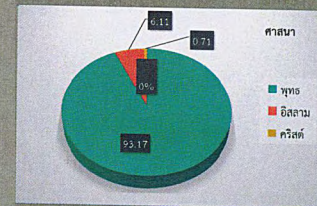

สรุปผลการวิจัย

จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล (ต่อ)

จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล (ต่อ)

ตารางที่ 4.31 ข้อมูลการดำเนินงานของหน่วยงานราชการในสังกัดกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

ประเภท	งบดำเนินงาน										งบอุดหนุน	งบลงทุน	งบกลาง	รวม	
	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน					
รวม	9,960 (17.55)	6,205 (14.43)	2,069 (3.60)	9,256 (16.25)	3,819 (6.00)	12,607 (22.17)	11,305 (19.88)	44 (0.08)	56,856 (100.00)						
งบดำเนินงาน	626 (16.71)	513 (13.69)	123 (3.28)	884 (23.86)	173 (4.62)	929 (24.79)	487 (13.00)	2 (0.05)	3,747 (100.00)						
งบอุดหนุน	76 (17.35)	69 (15.75)	23 (5.25)	30 (6.85)	33 (7.53)	132 (30.14)	75 (17.12)	0 (0.00)	438 (100.00)						
งบลงทุน															
งบกลาง	10,682 (17.50)	8,787 (14.40)	2,215 (5.63)	10,166 (16.65)	3,616 (5.92)	13,668 (22.39)	11,867 (19.44)	46 (0.07)	61,041 (100.00)						

= 279.07, df = 14, p-value = 0.0000

ตารางที่ 4.32 ข้อมูลการดำเนินงานของหน่วยงานราชการในสังกัดกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

ประเภท	งบดำเนินงาน										งบอุดหนุน	งบลงทุน	งบกลาง	รวม	
	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน					
รวม	5,291 (18.31)	3,591 (12.92)	1,030 (3.56)	4,329 (14.98)	1,937 (6.70)	6,897 (23.86)	5,300 (20.07)	25 (0.09)	28,902 (100.00)						
งบดำเนินงาน	5,194 (16.77)	5,197 (16.16)	1,186 (3.69)	5,837 (18.15)	1,680 (5.22)	6,776 (21.07)	6,065 (18.37)	21 (0.07)	32,119 (100.00)						
งบอุดหนุน	10,687 (17.50)	8,788 (14.39)	2,216 (3.63)	10,166 (16.65)	3,617 (5.92)	13,673 (22.39)	11,868 (19.44)	46 (0.08)	61,061 (100.00)						

= 196.21, df = 7, p-value = 0.0000

ตารางที่ 4.33

ข้อมูลการดำเนินงานของหน่วยงานราชการในสังกัดกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

ประเภท	งบดำเนินงาน										งบอุดหนุน	งบลงทุน	งบกลาง	รวม	
	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน					
รวม	591 (18.92)	651 (20.85)	121 (3.87)	812 (26.00)	177 (5.67)	473 (15.15)	296 (9.48)	2 (0.06)	3,123 (100.00)						
งบดำเนินงาน	3,688 (21.03)	2,053 (11.72)	821 (6.69)	3,023 (17.26)	1,021 (5.83)	3,824 (21.83)	3,078 (17.58)	10 (0.06)	17,518 (100.00)						
งบอุดหนุน	2,303 (17.34)	1,835 (13.82)	376 (2.83)	1,984 (14.94)	743 (5.60)	3,081 (22.08)	3,000 (9.03)	7 (0.05)	15,279 (100.00)						
งบลงทุน	2,558 (15.31)	2,338 (14.00)	641 (3.84)	2,083 (12.47)	1,261 (7.53)	3,879 (23.22)	3,925 (23.50)	18 (0.11)	16,703 (100.00)						

= 2

ตารางที่ 4.32 ข้อมูลการดำเนินงานของหน่วยงานราชการในสังกัดกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

ประเภท	งบดำเนินงาน										งบอุดหนุน	งบลงทุน	งบกลาง	รวม	
	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน					
รวม	519 (16.60)	427 (13.66)	231 (7.30)	245 (10.97)	171 (5.47)	805 (25.73)	626 (20.03)	4 (0.13)	3,126 (100.00)						
งบดำเนินงาน	3,575 (17.86)	2,830 (14.13)	868 (6.34)	2,974 (14.85)	1,252 (6.25)	4,377 (21.86)	4,128 (20.62)	17 (0.09)	20,021 (100.00)						
งบอุดหนุน	1,535 (18.49)	1,029 (12.40)	248 (2.99)	1,396 (16.82)	566 (6.82)	1,874 (22.58)	1,646 (19.83)	6 (0.07)	8,300 (100.00)						
งบลงทุน	1,031 (18.27)	820 (14.53)	162 (2.87)	1,110 (19.67)	366 (6.49)	1,093 (19.37)	1,058 (18.75)	2 (0.04)	5,642 (100.00)						
งบกลาง	344 (20.13)	228 (13.34)	46 (2.69)	361 (21.12)	114 (6.67)	338 (19.78)	276 (16.15)	2 (0.12)	1,709 (100.00)						
งบดำเนินงาน	368 (19.10)	289 (15.00)	31 (1.61)	413 (21.43)	141 (7.32)	351 (18.21)	334 (17.33)	0 (0.00)	1,927 (100.00)						
งบอุดหนุน	795 (15.29)	1,270 (24.43)	72 (1.39)	1,284 (24.70)	277 (5.33)	813 (15.64)	687 (13.22)	0 (0.00)	5,198 (100.00)						

ตารางที่ 4.33 ข้อมูลการดำเนินงานของหน่วยงานราชการในสังกัดกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

ประเภท	งบดำเนินงาน										งบอุดหนุน	งบลงทุน	งบกลาง	รวม	
	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน					
รวม	1,318 (17.19)	687 (8.96)	344 (1.88)	797 (10.40)	354 (4.62)	2,798 (36.60)	1,567 (20.44)	2 (0.03)	7,667 (100.00)						
งบดำเนินงาน	1,299 (19.73)	435 (9.36)	211 (3.66)	994 (15.10)	482 (7.32)	1,640 (24.91)	1,307 (19.83)	5 (0.08)	6,583 (100.00)						
งบอุดหนุน	5,951 (18.15)	6,673 (14.25)	1,263 (3.55)	5,980 (18.24)	2,118 (6.45)	6,578 (20.06)	6,215 (18.95)	13 (0.04)	32,791 (100.00)						
งบลงทุน	2,119 (15.11)	2,813 (20.06)	568 (4.05)	2,395 (17.08)	663 (4.73)	2,657 (18.99)	2,779 (19.82)	28 (0.19)	14,000 (100.00)						
งบกลาง	10,687 (17.50)	8,788 (14.39)	2,216 (3.63)	10,166 (16.65)	3,617 (5.92)	13,673 (22.39)	11,868 (19.44)	46 (0.08)	61,061 (100.00)						

= 196.21, df = 21, p-value = 0.0000

ตารางที่ 4.34 ข้อมูลการดำเนินงานของหน่วยงานราชการในสังกัดกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

ประเภท	งบดำเนินงาน										งบอุดหนุน	งบลงทุน	งบกลาง	รวม	
	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน					
รวม	5,816 (17.32)	5,511 (16.30)	1,076 (3.19)	5,925 (17.59)	2,065 (6.13)	7,204 (21.38)	6,041 (17.93)	30 (0.09)	33,888 (100.00)						
งบดำเนินงาน	4,851 (17.72)	3,277 (11.97)	1,140 (3.19)	4,281 (14.89)	1,552 (5.67)	6,469 (23.63)	5,807 (21.29)	16 (0.06)	27,373 (100.00)						
งบอุดหนุน	10,687 (17.50)	8,788 (14.39)	2,216 (3.63)	10,166 (16.65)	3,617 (5.92)	13,673 (22.39)	11,868 (19.44)	46 (0.08)	61,061 (100.00)						

= 411.17, df = 7, p-value = 0.0000

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารต่อสัปดาห์ของกลุ่ม
ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (ไม่แตกต่างกัน)

สถานภาพการสมรส

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารต่อสัปดาห์ของกลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (ไม่แตกต่างกัน)

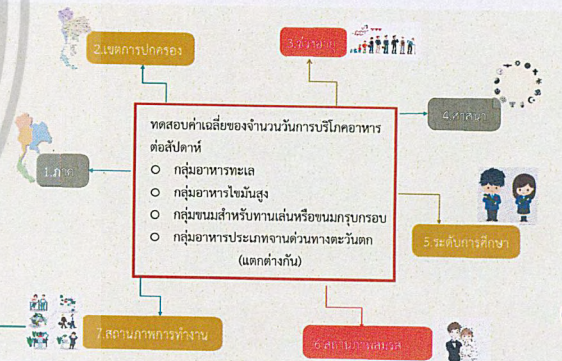
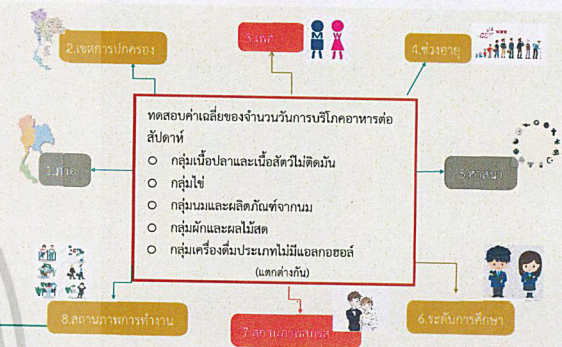
- เพศ
- เพศ
- ช่วงอายุ
- ศาสนา
- ช่วงอายุการแต่งงาน
- สถานภาพการทำงาน

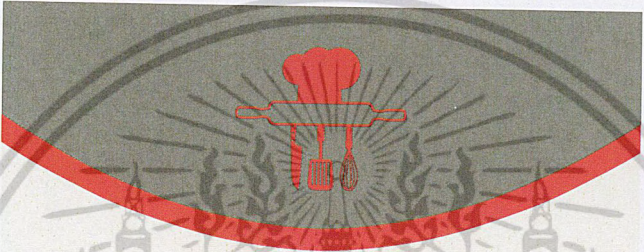
ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารต่อสัปดาห์

- กลุ่มอาหารทะเล
- กลุ่มอาหารไขมันสูง
- กลุ่มขนมสำหรับทานเล่นหรือขนมกรุบกรอบ
- กลุ่มอาหารประเภทจานด่วนทางตะวันตก (ไม่แตกต่างกัน)

- เพศ
- ช่วงอายุ
- ศาสนา
- ช่วงอายุการแต่งงาน
- สถานภาพการทำงาน

Thank you

ทดสอบค่าเฉลี่ยของจำนวนวันการบริโภคอาหารต่อสัปดาห์ของ
กลุ่มอาหารสำเร็จรูป(ไม่แตกต่างกัน)

เขตการปกครอง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลแบบเดียวมาจากสำมะโนระดับจังหวัด เรื่องการสำรวจอนามัย และสวัสดิการ พ.ศ. 2560 ซึ่งผิดกรณีการบริโภคอาหารของประชากร เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2560 ดังนั้น หากมีข้อมูลในอนาคตที่ 2 หลักประกันด้านสุขภาพ (สวัสดิการข้าราชการ) ตอนที่ 3 การเจ็บป่วยและการไปรับบริการสาธารณสุข ตอนที่ 4 ความจำเป็นทางสุขภาพที่ไม่ได้รับการตอบสนอง และตอนที่ 6 ยาฆ่าเชื้อ/ยาปฏิชีวนะ เติมน้ำ จะทำให้ ครอบคลุมการสำรวจได้ครบถ้วนมากขึ้น